

அரிச்சந்தீ புராணம்
மார்ணவான் காண்டல் ம்
உறையுடன்

கன்னகம் :
வட-இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

ஆச கவிராஜர் இயற்றிய
அரிச்சந்திர புராணம்
மயான காண்டம்
உரையுடன்

கன்னைம்:
வட - இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்
பதிவுரிமை] 1963 [வலை ஞ. 1 - 25

ஆரூம் பதிப்பு 1968

சன் னாகம் :
திருமகள் அழுத்தகம்

[பதிவுரிமை பெற்று]

கதைச் சுருக்கம்

கோசல நாடு சகல வளங்களும் பொருந்தியது அங்காட்டின் தலைகார் அயோத்தியாபுரி. அங்காட்டைத் திரிசங்குவின் புதல்வனுகிய அரிச்சங்கிரன் என்னும் அரசன் அரசாண்டு வந்தான். அவன் சகல நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடானவன். வாய்மையைத் தனது சிறந்த விரதமாகக் கொண்டு ஒழுகியவன். இவன் கன் ஞேகிநாட் டரசனது ஏக புத்திரியாகிய சந்திரவதியை விவாகன் செய்தான்.

சந்திரவதி பிறக்கும்போதே கழுத்தில் மாங்கல்யத் துடன் பிறந்தாள். அவள் மாங்கல்யம் எவனுடைய கண்ணுக்குப் புலனுகிறதோ, அவனே சந்திரவதியின் கணவனுவன் என்னும் வரத்திற்கிணங்கச் சுயம்வரத்தின் போது சந்திரவதி அரிச்சங்கிரனுக்கு மாலை குட்டி அவனை மணமுடித்தாள். அவர்களுக்குத் தேவதாசன் என்னும் புதல்வன் ஒருவன் பிறந்தான்.

அரிச்சங்கிரன் அரசுபுரிந்துவருங் காலத்தில் ஒரு நாள் தேவலோகத்தில் இந்திரன் இந்திராணியுடனே, வேதசாஸ்திரம் தெரிந்த பெரியோர்கள் பொருந்திய சபா மண்டபத்தே கொலு வீற்றிருந்தான். அம் மண்டபத்தே பரத்துவாசன், வசிட்டன், கௌசிகன் முதலிய முனிவர் களும், வருணன், வாயு, அக்கினி முதலிய தேவர்களும் நிறைந்திருந்தனர். அப்பொழுது இந்திரன் அவர்களை நோக்கிப் “பூமியில் பாவம், துன்பம் என்பவற்றிற்கு இடங்கொடாமல் மெய்ம்மைக்கும் நன்மைக்கும் இருப்பிட மான உத்தமன் யார்? அவன் பெயரைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டான்.

அப்பொழுது வசிட்டமுனிவர் “பூவுலகத்தில் அத் தகைய இயல்புடையவன் அயோத்தி அரசனுகிய அரிச் சந்திரன் ஒருவனே” என்று கூறினார். அதனைப் பொருத்

கெளசிகமுனி, “அவ் வரிச்சந்திரன் பாதகன் ; பரதார இச்சையுடையவன் ; பொய்யன் ; வஞ்சகன். அங்ஙன மிருக்க நீர் இங்ஙனஞ் சொன்னது யாது பயன் கருதியோ ?” என்று கூறினார். அதனைக்கேட்ட வசிட்டன் “கெளசிக முரிவரே, இவ்வாறு பொய்க்கறும் உமது வாய் இன்னும் வேவாவிருக்கின்றதே ! தெய்வம்கூட இவ்விஷயத்தில் உமக்குச் சாதகமாகவிருக்கின்றதே ! நீர் அவ் வரிச்சந்திரரிடம் தவறுண்மையைக் காட்டினால் நான் எனது தவபல மிழங்கு புலைச்சேரிக்குப் போய்த் தலையோட்டிற் பிச்சையெடுக்கும் இழிந்தவனுவேனாக” என்றார்.

நாரதர் அச் சமயத்துக் கெளசிகனை நோக்கி, வசிட்டர் இவ்வாறு கூறிவிட்டார். நீரும் உமது சபதத்தை நன்கு ஆலோசனை செய்து கூறும் என, கெளசிகன் “வசிட்டர் வெல்வாரேயானால் எனது தவவலிமையிற் பாதியை அவருக்குக் கொடுப்பேன்” என்று கூறினார். “அங்ஙன மாயின், நீர் இப்பொழுதே அதனை நிருபிக்க எழுங்க தருஙோம்” என்று நாரதர் கூற, அவர் பூவுலகில் மகா மேரு மலையின் சாரலிலுள்ள ஒரு சோலையை அடைந்தார்.

அரிச்சந்திரனைத் துன்புறுத்திப் பொய் கடறுவிக்க கிணைந்த கெளசிகமுனி, முதலில் அரிச்சந்திரனை அடைந்து யாகஞ் செய்வதற்கு ஆணையின்மேல் ஏறினின்று கவனால் எறியப்படும் கல் செல்லும் அளவினதாய் பொருளைப் பெற்று, அவரிடமே, அடைக்கலமாக வைத்துச் சென்றார். பின் இரு நீசப் பெண்களை அரிச்சந்திரரிடம் அனுப்பி அவர்களை மணமுடிக்கும்படி கேட்பித்தார். அவன் மறுக்க, தாமே சென்று அதனை வற்புறுத்த “எனது நாடு, நகரை இழப்பினும் இச்செயலுக்கு ஒருப்படேன்” என்று அரசன் தெரிவித்தான். அதனையே சாட்டாகக் கொண்டு நாடு, நகர், செல்வம் அனைத்தையும் பெற்ற கெளசிகமுனி, பின்னார் தான் முன் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளையுக் கெட்டார்.

“உங்களிடம் தட்ட பொருள்களுள் அப் பொருளும் அடங்கிறது. ஆயினும் ஒரு தவணை தந்து ஒர் ஆளையும் அனுப்பினால் அதனைத் தருவேன்” என்று அரசன் கூற, கெளசிகர் நாற்பத்தெட்டு நாள் தவணை கொடுத்து வெள்ளி என்பவணையும் உடன் அனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் வழியிற் பல துண்பங்களை அனுபவித்தனர். கெளசிகன் ஏவுதலினால் அக்கிணி அவர்களைச் சட வந்தது. ஈற்றில் சந்திரவதியின் கற்புக்கணவின்முன் மிற்கமாட்டாது அது அவிந்தது.

அரிச்சந்திரனும், சந்திரவதியும், தேவதாசனும் மந்திரி சத்தியகிர்த்தியும் வெள்ளி என்பவனுடன் அயோத்தி நகரைக் கடந்து காசிநகரை அடைந்தனர். அவ்விடத்தில் அரிச்சந்திரன் “எவ்வாறு முனிவருக்குப் பொருளைக் கொடுப்பது” என்று யோசிக்கச் சந்திரவதி தன்னையும் மகனையும் விற்று அப்பணத்தைப் பெறுமாறு, கூறினார். அதை வெள்ளி என்பானும் அநுமதிக்க வேறு வழியின்றிச் சந்திரவதியையும் மகனையும் விற்க, அரிச்சந்திரன் ஒருப்பட்டான். அவர்களைப் பிராமணன் ஒருவனுக்கு விற்று, அப்பொருளைக் கொடுத்தான். அப் பொழுது வெள்ளியும் (சுக்கிரன்) தனது வழிகடந்த கூலியைக் கேட்க, அதன்பொருட்டு அரிச்சந்திரன் தன்னை விற்குமாறு சத்தியகிர்த்தியிடம் கூற, அவன் மிகுந்த துன்பத்துடன் அதற்குடன்பட்டு வீலை கூற, வீரவாகு என்னும் புலையன் பதினையிரம் பொன் கொடுத்து அரிச்சந்திரன் அடிமைகொண்டான்.

அரிச்சந்திரனுக்கு சுடலை காக்கும் தொழில் கொடுக்கப்பட்டது. பின்முக்கூட வருவோரிடம் முழுத்துண்டும் காற்பணமும் பெற்று அதனை எஜமானஞகிய வீரவாகு வுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் அரிச்சந்திரன் பெற்றுவந்தான். அவ்வரிசியைச் சத்தியகிர்த்தி பசுவுக்கு உண்ணவைத்து அதன் மலத்தினாடு கழியும் அரிசியைக் கழுவிச் சமைத்து அரசனுக்குக் கொடுத்து வந்தான்.

மயானகாண்டக் கதைச் சுருக்கம்

காசிக்கரில் விலைப்பட்ட சந்திரவதியும் தேவதாசனும் பிராமணனது வீட்டில் , ஏவல்கள் எல்லாவற்றையும் தினமும் அர்த்தயாமம்வரை செய்துவந்தனர். வேலைமிகுதி யாலும் உணவுக் குறைவாலும் அவர்கள் இருவரும் அவ் வீட்டிற்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு அளவில்லை. தேவர்கள் கூட அவர்கள் நிலைகண்டு வருந்தினர். இங்ஙன மிகுக்கையில் பிராமணனது ஏவற்படி தேவதாசன் அவ் ஆர்ப் பிராமணப் பிள்ளைகளுடன் விறகு முதலியன பெறு வதற்கு ஒருநாள், காட்டுக்குச் சென்றான். சென்று மீண்டு வரும் வழியில் ஒரிடத்தில் தருப்பைப் புல் இருப்பதைக் கண்டு அதைப் பறிப்பதற்காக அவ்விடஞ் சென்று தருப்பைப் புல்லைக் கொய்தான். அப்பொழுது அங்கே பதுங்கி யிருந்த ஒரு பாம்பு அவனைத் தீண்டிற்று. தீண்டலூம் விஷம் தலைக்கேறித் தேவதாசன் அவ்விடத்திலேயே மாண்டான். கூடிச் சென்ற சிறுவர் அவனை அங்கேயே விட்டு விட்டுக் காசிக்கரை அடைய, அவர்கள் மூலம் விஷம் அறிந்த சந்திரவதி துக்கத்தினால் மயக்கமடைந்து கீழேவிழ்ந்தாள். பின் ஒருவாறு தெளிந்து அவன் இறந்து கூடக்கும் இடத்தை அப் பிள்ளைகள் மூலம் அறிந்து அவ்விடம் சென்று தன் புதல்வனை அடக்கஞ் செய்து வருவதற்குத் தன்னை அடிமைகொண்ட பிராமணனிடம் விடை கேட்டாள். அவன் முதலில் மறுத்தான். பின் அவனுடைய வேண்டுகோளுக்கு ஒருவாறு இணங்கி விடியுமுன் வருமாறு கூறி விடையளித்தான்.

சந்திரவதி வனஞ் சென்று மகனைப் பல இடங்களிலும் தேடினாள். காடுகள் எங்குஞ் சென்றமையால், பற்றைகளும் மூள்ளுகளும் அவனது உடைகளையும், உடலையும் கிழித்தன. பலவாறு கஷ்டமுற்றுக் கடைசியாக,

ஒருவாறு தன் மகனைக்கண்டு வருந்தி அழுது புலம்பி, ஒருவாறு தேறி, மகனைத் தூக்கிச்சென்று, ஓரிடத்தில் வைத்து, சுடலையில் முன் எரிந்த குறைக் கட்டைகளை எடுத்து அடுக்கி அதன்மேல் மகனைக் கிடத்தி நெருப்பை மூட்டினான். அங் நெருப்பின் ஒளியைக் கண்ட, சுடலை காவலனையை அரிச்சந்திரன், களவாகப் பினாஞ் சடுபவர் யாரோ என நினைந்து, அங்கே வந்து சந்திரவதி பினாஞ் சடுவகைதக் கண்டு, கோபங் கொண்டு, இறந்தவன் தன் புதல்வனேன அறியாது “அடி, கள்ளீ, கொடுக்க வேண்டிய பொருளைக் கொடாது களவாக இச்செயல், புரிவது சரியா?” எனக் கூறிக் காலினாற் பின்ததை, எற்றி ஏறிந்தான். இதனைக் கண்ட சந்திரவதி அடியற்ற மரம்போல நிலத்தில் விழுந்து “ஐயா, யான் ஓர் அநாதை. அன்றியும் இவ்வுர் வழக்கமும் யான் அறியேன்; யான் மிகவும் வறியவள்; தங்களுக்குப் பொருள் வழங்க என்னிடம் பொருள் இல்லையே” என்று கூற, அரிச் சந்திரன் சந்திரவதியின் கழுத்தில் உள்ள மங்கலநாளைக் (தாலி) கண்டு “உன் கழுத்தில் மங்கல நாண் இருக்க நீ ஒன்று மில்லாதவள் எனக் கூறுவது பொருந்தாது” எனக் கூறினான். இதைக்கேட்ட சந்திரவதி “கடவுளருங் காணமுடியாத மங்கல நாளைப் புலையன் கண்டானே என் கற்புக்கும் தாழ்வு வந்ததே” எனக் கூறி வருந்த அரிச்சந்திரன் அவன் சந்திரவதி என்பதையும், இறந்தவன் தன் மகன் என்பதையும் உணர்ந்து, மகன் இறந்த துயரைப் பொறுக்கமாட்டாது வருந்தினான். சந்திரவதியும் அவன் அரிச்சந்திரனென்றறிந்து அவனைத் தேற்றினான். அரிச்சந்திரன் தேறி, தான் அடிமைப்பட்ட வீரவாகுவுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கவேண்டுமெனக் கூற அதனைப் பெறச் சந்திரவதி தன்னை அடிமை கொண்ட பிராமணரிடம் புறப்பட்டாள்.

இஃதிங்னமாக, அவ்விரவில் காசிராசன் புதல் வனை ஆபரணங்களின் பொருட்டுக் கள்வர் கொன்று ஆபரணங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு பின்த்தை வழியில் விட்டுச் சென்றனர். அவ்வழிச் சென்ற சந்திரவதி அவன் தன் புதல்வனை என ஐயுற்று, அக் குழங்கதயை மடியிலே தூக்கிவைத்துப் புலம்புவாளாயினான். காசிராசன் சேவகர், அவளைக் கொலைகாரியென எண்ணி அரசன் முன் விட்டனர். அரசன் அவளைக் கொல்லுமாறு பணிக்க அதனை கிறைவேற்றும் பொறுப்பு அரிச்சந்திரனில் விடப் பட்டது. அச்சமயத்து அரிச்சந்திரன் மனங் கவன்று ஞயினும், சந்திரவநி கணவனைத் தேற்றி தன்னை வெட்டு மாறு வேண்டினான். அப்பொழுதாயினும் ஒரு பொய் கூறினால் அவன் இழந்த அரசாட்சியை அளிப்பதாகக் கொள்கிற் கூற, அதற்கு அவர்கள் இணங்கவில்லை. பின் அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியை வெட்ட ஒங்கிய வாள் மணமாலையாக அவள் கழுத்தின் மீது விழுந்தது. அவர்கள் பழையபடி அரசு பெற்றனர். தேவதாசனும் உயிர்பெற் றெழுந்தான்.

அரிச்சந்திர புராணம்

மயான காண்டம்

மயானம் - சூடலை (இடுகாடு, சுடுகாடு). காண்டம்-பகுதி. மயானத்தே நடந்த சம்பவங்களைத் தெரிவிக்கும் பகுதி, என்பது பொருள்.

சந்திரவதியும் தேவதாசனும் பட்ட துண்பங்கள்

1. வல்லியு மகனு மந்த

மறையவன் மனையிற் சேர்ந்து
சொல்லிய பணிக ளெல்லாஞ்
சோர்வறச் செய்து பின்னு
மெல்லியோர் சாம மென்ன
வெழுந்திருக் தேவன் முற்றி
யல்லிரு சாமஞ் சென்று
லளித்தகூ முண்டு றங்கி.

பதவரை : வல்லியும் மகனும் - கொடிபோன்ற உருவத் திணை யுடையவளாகிய சந்திரவதியும் அவன் புதல்வனுகிய தேவதாசனும், அந்த மறையவன் மனையில் சேர்ந்து - தம்மை விலை கொண்ட அப் பிராமணனாது வீட்டை அடைந்து, சொல்லிய பணிகள் எல்லாம் சோர்வு அறச் செய்து - அவ்வீட்டிலுள் ளாராற் சொல்லப்பட்ட ஏவல்கள் எல்லாவற்றையும் சோர்வின்றிச் செய்து, பின்னும் - (அத்துடன் அமையாது) பின்னரும், எல்லி ஒர் சாமம் என்ன எழுந்திருந்து - சூரியனுதிக்க ஒரு சாமப்பொழுது இருக்கும் அளவினதாக நித்திரைவிட்டெழுந்து, ஏவல் முற்றி - அன்றைய ஏவல்கள் அனைத்தையும் முடித்து, அல் இரு சாமம் சென்றால் - இரவு இரண்டு சாமம் கழிந்த பின்பு, அளித்த - அவர்களுக்கென (சந்திரவதி, தேவதாசனுக்கென) வைக்கப்பட்ட, கூழ் - உணவை, உண்டு

உறங்கி - உண்ட பின்னர் நித்திரைக்குச் சென்று, [இவ்வாறு மிகவும் துன்பத்தை அனுபவித்தனர்; என இயைக்க.]

வீரிவரை: நான்கு சாமப் பொழுது கொண்ட ஓர் இரவில் அவர்கள் நித்திரை செய்வது ஒரு சாமப் பொழுது கேரமேயாகும். அவர்கள் வேலை செய்யும் வருத்தத்தை முற்கூறி ஓர் இரவில் நித்திரை விழித்திருக்கவேண்டிய வருத்தத்தைப் ‘பின்னும்’ என்னுஞ் சொல்லாற் பின்னர்க் கூறினார்.

அப் பிராமணனது வீட்டில் உள்ளார், சந்திரவதியும் தேவ தாசனும் இரவு மூன்று சாமங்களுக்கும் செய்யவேண்டிய வேலையை முன்னரே தெரிவித்துத் துயில்கொள்வர் என்ற வாறு. இப் பாடலுக்கு ஒரு முற்றுச் சோல் வருவித்து முடித் தல் வேண்டும். [பதவுரை பார்க்க.]

வல்லி‘யும்’ மக‘னும்’ (வல்லி+உம்; மகன்+உம்) என்ப வற்றிலுள்ள உம்கை இடைச்சொற்கள் எண்ணுப் பொருளில் வந்தன. ‘மனையில்’ என்பதிலுள்ள ‘இல்’ என்னும் ஏழாம் உருபு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது; வேற்றுமை மயக்கம். சேர்ந்து, செய்து, முற்றி, உறங்கி [இருந்தனர் என்க.] இவை ‘செய்து’ என்னும் வாய்பாட்டெட்சங்கள்.

சொல்லிய = இறந்தகாலப் பெயரேச்சம். சொல்+இ+அ; இறந்தகால இடைநிலை ‘இன்’ ரீல் ‘ன்’ கெட்டது; ஏவல்+ முற்றி = ஏவன்முற்றி. எல்லாம், இருதிணை மூன்றப் பொதுப் பெயர்.

சந்திரவதியின்டீதுன்பத்தைக்கண்டு தேவமாதர் வருந்துதல்

2. கையினி லுலக்கை பற்றிக்

காந்தளி னுதிரம் பாய

மெய்யினில் வியர்நீர் சிந்த

விழியினி லருவி பாய

நெய்யினின் முடித்த கூந்த

னெற்குத்துங் கொடுமை காலை

கையினிற் றிகழ்வேற் கண்ணை

ரரம்பையர் மறுகிச் சோர்ந்தார்.

ப - ரை: நெய்யினின் முடித்த கூந்தல் - நெப்பைப் பூசி அதனுதவியாற் சிவி முடித்த கூந்தலே யுடையவளாகிய சந்திர வதி, கையினில் உலக்கை பற்றி - தன் கைகளினால் உலக்கை கைப் பிடித்து, காந்தனின் உதிரம் பாய - காந்தன் பூப்போன்ற அவள் கைகளினின்று இரத்தம் பாயவும், மெய்யினில் வியர்நீர் சிங்த - உடம்பில் இருக்கு வெயர்களைநீர் ஒழுகவும், விழியினில் அருவி பாய - விழியில்ருங்கு கண்ணீரானது அருவி போலப் பாயவும், கெல் குத்தும் கொடுமை - அப் பிராமணன் வீட்டில் கெல்லைக் குத்தும் கொடுரமான செயலை, மையினில் திகழ்வேல் கண்ணார் அரம்பையர் - மை தீட்டுதலினால் அழகு அதிகரித்து விளங்குகின்ற வேல்போன்ற கண்களை உடையவராகிய தேவப் பெண்கள், கானு - கண்டு, மறுகிச் சோர்ந்தார் - (இவளுக்கு இங்கிலை வந்ததே என்று) மயங்கிச் சோர்ந்தார்கள். எ - ரு.

வி - ரை: பற்றிக் குத்தும், உதிரம்பாயக் குத்தும், நீர் சிங்தக் குத்தும், அருவிபாயக் குத்தும் எனவும், குத்தும் கொடுமை எனவும் இயைக்க. பாய, சிங்த, என்பன ‘செய’ என்னும் வாய்பாட்டெட்சங்கள். ‘குத்தும்’ என்பது ‘செய்யும்’ என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரேச்சம். கானு - கண்டு, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வீணைச்சம். கூந்தல் - அன்மொழித் தொகை. கண்ணார் அரம்பையர் - குறிப்பு முற்றுப்பெயரேச்சம். கொடுமை - பண்புப்பெயர். வேல் கண்ணார் - உவமத்தொகை. காந்தன், ஜங்கு இதற்களை உடைமையான் கைக்குவமை.

விலைகொண்ட பிராமணனதும் அவன் மஜைவினதும் இயல்பு

3. புன்கணுற் றரம்பை மாதர்
வருஞ்தவும் புஞ்சி செய்யா
வன்கண னிரக்க மில்லான்
மடித்தவாய் வெடித்த சொல்லான்
தன்கணன் பில்லான் பொல்லான்
தறுகணன் விலைகொண் டாள் வோ
னில்கணில் லாதாள் பாரி
யிவனிலுங் கொடிய பாவி.

ப - ரை: விலைகொண்டு ஆளவோன் - சந்திரவதியையும் புதல்வளையும் விலைகொண்டு அவர்களை அடிமைகளைப்போல வருத்தும் அப்பிராமணன், அரம்பை மாதர் - தேவப்பெண்கள், புன்கண் உற்று வருந்தவும் - (சந்திரவதியின் நிலையைக் கண்டு) துன்பம் உற்று வருந்துமளவுக்குக் கொடுமையைச் செய்தும், புந்திசெய்யா வன்கணன் - (தான் சந்திரவதிக்கு ஏவிய வேலைகள் கொடுமையானவை என்பதைச் சிறிதும்) தன் புத்தியில் எண்ணுத வன்கண்மையுடையவன், இரக்கம் இல்லான் - இரக்கம் இல்லாதவன், மதித்தவாய் வெடித்த சொல்லான் - கோபத்தினால் மதித்த வாயினையும் கடுஞ் சொற்களையுடையான், தன்கண் அன்பிலான் - தன்னிடத்து அன்பென் நூங்குணம் சற்றும் இல்லாதவன், பொல்லான் - பொல்லாதவன், தறுகணன் - அஞ்சாமையையுடையவன், பாரி - (இவன் இங்குணமாக) இவன் மனைவியோவெனில், இன்கண் இல்லாதாள் - இனிய முகதாட்சணியமு மில்லாதவள், இவனிலும் கொடிய பாவி - இப் பிராமணரிலும் கொடுமையான மனமுடைய பாவி ஆவாள். எ - று.

வி - ரை: ஒவ்வொருவரும் தாந்தாம் செய்துகொண்ட புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தகவே பலனை அநுபவிப்பார் என்னும் வீதியை உணர்ந்த தேவமாதர் கூட, வருந்தும் அளவின் தாகிய கடிய வேலைகளைச் சந்திரவதியைக்கொண்டு செய்வித் தலை அப் பிராமணன் சிறிதும் யோசித்தானல்லன் என்பது ‘வருந்தவும் புந்திசெய்யான்’ என்பதன் பொருளாகும்.

வருந்தவும், என்பது வினைஎச்சம். அது ‘செய்யா’ என்னும் ஈறு குறைங்கத் எதிர்மறைப் பெய்ரெச்சத்துடன் முடிந்தது. வன்கணன், இல்லான், சொல்லான், பொல்லான், தறுகணன் என்பன குறிப்பு முற்றுக்கள். ‘இல்லான்’ எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

இன்கண் - கண்ணேட்டம், ‘பாவி’ குறிப்பு முற்று. இதனுடன் குறிப்பு முற்றுக்களுக்குச் சேர்ந்தாய் ஆக்கவினை (ஆவாள்) கொடுத்து முடிக்கப்பட்டது. ‘இவனிலும்’ என்பதி லுள்ள சூழ்வைற்றுமை இல்லுருபு எல்லைப் பொருளில் வந்தது. கொடிய - குறிப்புப் பெய்ரெச்சம்.

தேவதாசன் பிராமணனது விட்டில் வேலை செய்த தன்மை

4. அடியினு லஞ்சு மைந்த
 னனங்தலீப் பயமு ணர்த்த
 விடியுமுன் னெழுங்கி ருந்து
 வினொபுலங் களோப றித்துக்
 கடிவனத் தடகு கொய்து
 காட்டமும் சமிதை யும்பொன்
 முடிபுனை தலையில் வைத்து
 முறைமுறை வருமந் நாளில்.

ப - ரை : அடியினால் - (தனக்கு அப் பிராமணன்) அடிக்கும் அடி காரணமாக, அஞ்சம் மைந்தன் - பயப்படுகின்ற சங்கிரவதியின் புதல்வனுகிய தேவதாசனது, அனங்தலீ - நித்திரையை, பயம் - (அந்த அடியினால் ஏறப்பட்ட) பயமானது; உணர்த்த - நீக்கிவிடுதலீநால், விடியுமுன் எழுங்கிருந்து - குரிய னுகிப்பதற்கு ஒரு சாமப்பொழுதின் முன்னரே நித்திரைவிட டெழுந்து, வினொபுலம் களோபநித்து - வயலிலுள்ள களோகளோப பிடுங்கியும், கடிவனத்து அடகு கொய்து - அச்சம் மிகுந்த காடு களிலுள்ள இலைக்கறிகளைக் கொய்தும், காட்டமும் சமிதையும் (கொய்து) - விறகுகளையும் சமித்துகளையும் [சேகரித்து], பொன்முடி புனை தலையில் வைத்து - [இவற்றையெல்லாம்] பொன்னூலாகிய மனிமுடியைத் தரிக்கவேண்டிய தலையில் வைத்துச் சுமந்து, முறை முறை வரும் அங்காளில் - இவ்வாறே தினங்தோறும் செய்துகொண்டுவரும் நாளில் (ஒருநாள்); எ - ரு.

வி - ரை : இப்பாடல் அடுத்த பாவுடன் முடியும். இங்ஙனம் முடியின் அது குளகம் எனப் பெயர்பெறும். உணர்த்த எழுங்கிருந்து, பறித்து, கொய்து, வைத்து, வரும்காளில் என்க.

அடியினால் ‘ஆல்’ முன்றும் வேற்றுமை உருபு. அஞ்சம் - செய்யுமென் எச்சம். உணர்த்த - செயவென் எச்சம். வினொபுலம், புனைதலீ - வினொத்தொகைகள், கடி - அச்சம், உரிச்சோல். பிராமணன் அடித்த அடிகளின் கோவினால், கனவிலும் அவ்வடிகள் அவனைப் பயமுறுத்த அவன் நித்திரையிற் றிடுக்கிட்டு

எழுவான், அப்பயம் இல்லாவிடில் அவன் மேலும் துயில் கொள்வான். எ - யு.

தேவதாசன் தருப்பை கொட்டல்

5. மைந்தனுஞ் சிறுரோ டேகி
 வனந்தனில் வீறகு கட்டித்
 தந்திடு வழியி னேர்பாற்
 ரருப்பைகண் டிதுவிட் டேகி
 லந்தணன் முனிவா னென்ன
 வஞ்சியோர் வடத்து நீழு
 லிந்தன மிறக்கி யப்பு
 லிருந்திடு புதர்க்கட் சென்றுன்.

ப - ரை: மைந்தனும் - தேவதாசனும், சிறுரோடு (அவ்யூரிலுள்ள மற்றைய) சிறுவர்களுடன், வனந்தனில் ஏகி - காட்டிற் சென்று, வீறகு கட்டி - வீறகுகளைத் தறித்துக் கட்டி, தந்திடு வழியின் ஓர்பால் - கொண்டு வருகிற வழியின் ஒரு பக்கத்தே (உள்ள), தருப்பை கண்டு - தருப்பைப் புல்லைக் கண்டு, இது விட்டு ஏகில் - இதனைப் பறியாது யான் செல்வே ணகில், அந்தணன் முனிவான் - (என்னை அடிமைகொண்ட) பிராமணன் கோபிப்பான், என்ன அஞ்சி - என்று (நினைத்து) பயக்கு, ஒர் வடத்தின் நீழல் - ஒர் ஆலமர நீழலில், இந்தனம் இறக்கி - (தான் கொண்டுவந்த) வீறகை இறக்கிவைத்து, அப் புல் இருந்திடு புதர்க்கண் சென்றுன் - (அத் தருப்பைப்) புல் முனைத்திருந்த பற்றையி னிடமாகச் சென்றுன். எ - யு.

வி - ரை: வருமங்காளில் (ஒருங்காள்) ஏகி, கட்டி, கண்டு, அஞ்சி, இறக்கி, சென்றுன் என முடிவு செய்க. ‘புதர்க்கண்’ என்பதில் ‘கண்’ 7ஆம் உருபு, ‘பால்’ என்பது 7ஆம் வேற்று மைச் சொல்லுருபு. ‘என்னு’ செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினைஎச்சம்.

வீறகு தேடித் தந்தனின், தருப்பையும் தேடித் தராவிடின் சிறுவனை அந்தணன் கோபிப்பானதல்னின், ‘இது விட்டேகில் அந்தணன் முனிவான்’ எனக் கூறப்பட்டது.

தேவதாசனைப் பாம்பு கடித்தல்

6. பறித்தனன் குசையைப் பற்றிப்
பறித்தலும் முனிவ னேவக்
குறித்துவந் ததனுட் டங்கும்
கோளராச் சீறி யோங்கித்
தெறித்தழல் விழியாற் சிங்தத்
தீண்டிற்றுத் தீண்ட லோடும்
வெறித்தெழுங் தலறி யோடி
வெருவியே தரையில் வீழ்ந்தான்.

ப - ரை: குசையைப் பற்றிப் பறித்தனன் - (அவ்வாறு சென்று) தருப்பையைப் பிடித்துக் கொய்தான், பறித்தலும் - கொய்தவளவில், முனிவன் ஏவ - விசுவாமித்திர முனிவனது ஏவதலீனால், குறித்து வந்து அதனுள் தங்கும் - (தேவதாசனைக் கடித்தலைபே) கருதிவந்து அந்தத் தருப்பைக்குள் தங்கியிருந்த, கோள் அரா - உயிரைக் கொள்ளும் இயல்பு வாய்ந்த ஒரு நாக மானது, ஒங்கிச் சீறி - உயர்ந்து எழுங்து கோபத்துடன், அழல் விழியால் தெறித்துச் சிங்த - கோபாக்கிணியானது கண்களி னின்றும் தெறித்துப் பறக்குமாறு, தீண்டிற்று - (தேவதாசனைக்) கடித்தது, தீண்டலோடும் - அவ்வாறு தீண்டிய அளவிலே, வெறித்து எழுங்து - (அவன்) வெறிபிடித்தாற்போன்ற எழுங்து, அலறி ஓடி-அழுதுகொண்டு, அவ்விடம் எல்லாம் ஓடி, வெருவிபயந்து, தரையில் வீழ்ந்தான் - (கடைசியாக நடக்க முடியாமையினால்) நிலத்தில் வீழ்ந்தான். எ - று.

வி - ரை: ஏவ தங்கும், அரா, ஒங்கி சிங்த தீண்டிற்று என்றவாறு. ‘வெருவியே’ என்பதில் ஏகார விடைச்சொல் இசைசிறை. ‘தரையில்’ 7 ஆம் வேற்றுகை இடப்பொருள். அதனுள் + தங்கும் = அதனுட்டங்கும். அரவு - அரா, நீலவு - நிலா என்பதுபோல. தீண்டு + இன் + று = தீண்டிற்று, இன் இறங்கால இடை நிலை ‘தீண்டலோடும்’ என்பதில் ‘ஒடு’, முன்றும் உருபு தீண்டியவுடன் வீழ்ந்தான் என்றவாறு.

தேவதாசனைக் கொல்லுதல் குறித்தே வந்த அரா ஆதலின் ‘குறித்துவந்ததனுட்டங்கும் அரா’ எனக் கூறப்பட்டது. பாம்பு

தீண்டியவுடன் தேவதாசன் எத்துணைத் துண்பமானுபவித்தான் என்பதை, ‘வெறித்து எழுங்கு அலறி, ஒடி வெருவி விழுங்தான்’ என்னும் தொடர்களினுலே தெரிந்துகொள்ளலாம். அதைப் போலவே பாம்பு தீண்டிய கடுமை, ‘சிறி ஒங்கி அழல் வீழியாற் சிங்தத் தீண்டிற்று’ என்னும் தொடர்களினுலே புலனுகிறது.

தேவதாசன தனக்கு நேர்ந்ததைத்
தோழருக்குக் கூறி உயிர் நீந்தல்

7. வடத்தின்கீ மிருங்த தோழர்
மறுகிப்போய் வள்ளல் வீழ்ந்த
இடத்தினை யனுகி யையோ
வென் னுற்ற துரையா யென்னப்
படத்தினாற் பெரிய நாககங்
கடித்தது பாரு மென்று
விடத்தினை லறிவு சோர்ந்தான்
விட்டுயி ரடங்கிற் ரன்றே.

ப - ரை: வடத்தின்கீழ் இருங்த தோழர் - ஆலமரத்தின் கீழ் இளைப்பாறியிருங்த தோழர்கள், மறுகிப்போய் - பயங்கு ஒடிப்போய், வள்ளல் வீழ்ந்த இடத்தினை அனுகி - தேவதாசன் விழுங்கு கிடங்கு இடத்தை அடைஞ்சு, ஜயோ - , என் உற்றது உரையாய் என்ன - (உனக்கு) என்ன நிகழ்ந்தது சொல்லாய் என்று கேட்க, படத்தினால் பெரிய நாகம் கடித்தது - பெரிய படத்தினையுடையதாகிய நாகபாம்பு ஒன்று என்னைக் கடித்தது, பாரும் என்று - அதனை நீங்கள் பாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே, விடத்தினால் அறிவு சோர்ந்தான் - விடம் தலைக்கேறி அதிகரித்தமையால் அறிவு மயங்கி னன், உயிர்விட்டு அடங்கிற்று - அப்பொழுது உயிர் உடம்பை விட்டு நீங்கி அடங்கியது. ஏ - யு.

வி - ரை: அன்ற ஏ, அசையிடைச்சொற்கள். இறங்க வர்களை அடங்கினார் என்று கூறும் வழக்குண்மையின் அடங்கிற்றென்றார். உரையாய் = உரை. முன்வரிலை வினைமுற்று. உரை + ஆய்; (உடன்பாடு) ஜயோ - அச்சக் குறிப்பிடைச்

சொல், என்ன என்பது சொல்லெச்சம், (இரு சொல் வருவித் துகரக்கப்படும் என்ன என்று கேட்க, தன் தக்கை தாயாரின் விமோசனத்தின் பொருட்டு தன் உயிரை ஈந்தானுதலின் ‘வள் எல்’ என்றார். உறு + அ + து = உற்றது, பகுதி இரட்டித்து இறங்காலம் காட்டிற்று. தானே, விதிப்படி வக்கமையின் ‘உற்றது’ எனப்பட்டது. ஆகாமியத்தால் வக்கத்தன்று. எ - று.

தோழர் காசிநகரை அடைதல்

8. ஆவிபோ யகன்ற பின்ன
 ரனைவரும் புரட்டிப் பார்த்துப்
 பாவியூ மென்னே யிந்தப்
 பாலக னிறங்தா னென்னு
 மேவியவ் வடத்தின் கீழ்வங்
 தவரவர் விறகு கொண்டு
 காவியங் கழனி குழங்
 காசியம் பதியிற் புக்கார்.

ப - ரை: ஆவிபோய் அகன்ற பின்னர் - அவனது உயிர் நீங்கிய பிறகு, அனைவரும் புரட்டிப் பார்த்து - தோழர்கள் அனை வரும் தேவதாசனது உடலைப் புரட்டிப் பார்த்து, பாலகன் இறங்கான் - இந்தப் பின்னை இறங்குவிட்டான், இந்தப் பாவி ஊழ் என்னே - இந்தப் பாவியாகிய இவனது விதி இருந்தபடி என்னே!, என்னு - என்று, அவ்விடத்தின் கீழ் வந்து மேவி - தாங்கள் விறகு கட்டுகளை வைத்த அந்த ஆலமரத்தின் கிழே வந்து சேர்க்கு, அவரவர் விறகுகொண்டு - அவரவர்களது விறகுக் கட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு, காவியம் கழனி குழங் காசியம்பதியிற் புக்கார் - கீலோற்பல மலர்கள் பொருங்கிய வயல்களாற் சூழப்பட்ட காசிகரை அடைக்கார்கள். எ - று.

வி - ரை: புது + ஆர் = புக்கார். பகுதி இரட்டித்து இறங்க காலம் காட்டிற்று. ‘என்னே’ இருக்கக் குறிப்பிடைச் சொல். புரட்டிப் பார்த்து இறங்கான் என்ன வடத்தின்கீழ் வந்து விறகுகொண்டு காசிபுக்கார் என்க.

தேவதாசன் பிராமணன் விட்டிற் படுஉ துன்பங்களைத் தோழர்கள் அறிவார்களாதலின் துன்பங்களை அனுபவித்தவன்

இருகாலத்து இன்புற்று நல்வாழ்வு வாழ்வான் என என்னுவது உலகியற்கையாக அதுவும் இவன் வயிற் போய்த்ததே என இரங்கினராதலினாலும், அதுவும் பாம்பு தீண்டி இறக்கத்து அவர்கள் மனத்தில் மிகுந்த இரக்கத்தை ஏற்படுத்திற்குதலினாலும் விதியின் கொடுமையை சினைந்து “பாவியுழ் என்னோ!” என்றார்.

தன் மகனும் பிள்ளைகளும் காசிக்கரை எப்போது அடைவார்கள் எனச் சந்திரவுதி அடிக்கடி தலைவாயிலில் வந்து பார்த்து சின்றுளாதவின், அவனுடைய கண்ணுக்கு உவமையான காவி மலர்களுடன் இயைத்து காசிக்கரை வர்ணித்தார். அடுத்த பாவை நோக்குக.

சந்திரவுதி தன் மகன் வரவை எதிர்பார்த்தல்

9. பாலர்வங் தூரிற் புக்கார்
பானுவும் கடலீற் புக்கான்
மாலீவங் திறுத்த பின்னார்
வழியினை நோக்கி யன்னை
பாலன்வங் திலனென் ரேங்கிப்
பரதவித் திருகண் டாரை
காலனோங் துருகி வாயிற்
கடைத்தலை வந்து பார்த்தாள்.

ப - ரை: பாலர் வந்து ஊரிற் புக்கார் - பாலர்கள் வந்து காசிக்கின் எல்லையை அடைந்தனர், பானுவும் கடலீல் புக்கான் - சூரியனும் மேல்கடலை அடைந்தான் (அத்தமித்தான்), மாலீவங்து இறுத்த பின்னார் - மாலீப்பொழுது வந்து தங்கிய பின்னார், அன்னை - தேவதாசனின் தாயாகிய சந்திரவுதி, பாலன் வந்திலன் என்று ஏய்கி - தன் மகன் இன்னும் வந்திலனே என்று ஏக்கமடைந்து, வழியினை நோக்கி - அவன் வரவேண்டிய வழியினைப் பார்த்து, பரிதவித்து - (அவனைக் காணுமையால்) துடிதுடித்து, இருகண் தாரை சால - இருகண்களும் கண்ணிரச் சிந்த, நொந்து உருகி - மனம் கொந்து உருகி, வாயில் - வாசல்களுள், கடைத்தலை - (முதலாவதாகிய) தலைவாசலில், வந்து பார்த்தாள் - , எ - று.

வி - ரை: இறுத்தல் - தங்குதல், மாலீவங்து சிறிதுகேர மாயிற்று என்றவாறு. வந்திலன் - எதிர்மறை வினைமுற்று.

வா+ந்+த்+இல்+அன், ‘இல்’ எதிர்மறை இடைநிலை; ‘த்’ இறந்தகால இடைநிலை; கண்+தாரை=கண்டாரை; ன், ல முன் றனவும், ண, ள முன் டனவும் ஆகும். த, நக்கள் ஆகும்காலை என்பது விதி. கால - செயவெனச்சம். கடைத்தலை - வாயிலின் தலையிடம் (தலைவாயில்), இது தலைக்கடை எனவும் வழக்கும். அங்ஙனம் வழக்கில் ‘இலக்கணப்போலி’ எனப்படும். பின் முன்னுகத் தொக்க ஆரூம் வேற்றுமையுமாம். (முன்றில், இல் முன் என்பனபோல).

மாலையாகு முன்னர் தன் வேலைகள் முடிவுருமையாற் போலும், மாலை வந்து சிறிது நேரமானபின் பார்த்தாள். தம் மிகுப்பிடத்தை அடையவிருப்போர் இருள் ஏற்பட்டுச் சிறிது நேரத்துள் அடைவர் ஆதலின் அம்மரபு நோக்கி அங்ஙனம் செய்தாள் எனினும் ஆம்.

சந்திரவதி பிள்ளைகளை வினாவதும்
தன் மகன் இறந்தமையை அறிதலும்

10. வணங்கிய கரத்தாள் சால
வாடிய முகத்தாண் மக்கா
ளினங்கியும் முடனே வந்த
வென்மக னெங்கே யென்றாள்
மணங்கமழ் குழலா யுன்றன்
மைங்தனை யரவு தீண்டி
யுணங்கியே யிறந்தா னென்றா
ருயிர்த்திலள் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

ப - ரை: வணங்கிய கரத்தாள் - கூப்பிய கைகளையடைய வளராயும், சாலவாடிய முகத்தாள் - மிகவும் வாட்டமடைந்த முகத்தினையடையவளாயும் நின்ற சந்திரவதி, [அப்பாலர்களை நோக்கி], மக்காள் - பாலர்களே, இணங்கி உம்முடனே வந்த என் மகன் எங்கே என்றாள் - வருவதற்கு உடன்பட்டு உம் முடனே கூடிக்கொண்டு (விறகும் தருப்பையும் பெற) வந்த என் மகன் எங்கே என்று வினவினாள்; [அதற்கு அப்பிள்ளை கள்] மணங் கமழ் குழலாய் - வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையடைய பெண்ணே, உன்தன் மைங்தனை அரவுதின்டி - உன் புதல்வளைப்

பாம்பு கடித்ததலே, உணங்கி இறந்தான் என்றார் - வருக்கி இறக்குவிட்டான் என்று சொன்னார்கள், மறுகி வீழ்க்காள் - (அதனைக்கேட்ட சந்திரவதி) மயங்கிக் கீழே வீழ்க்காள், உயிர்த் திலள் - உயிர் இல்லா ரவன் போலக் காணப்பட்டாள். எ - ரு.

வி - ரை : வீழ்க்க சங்கிரவதி மயக்க மிகுநியால் யாதோர் அசைவுமின்றிக் காணப்பட்டாளாதலீன் ‘உயிர்த்திலள்’ என்றார். இறந்தான் என்னும் சொல் கேட்டலும் மயங்கி வீழ்தலும் ஒரே நேரத்து நிகழ்ந்தன என்றவாறு. ‘தீண்ட’ என்னும் செயவெனச்சம் தீண்டி எனத் திரிக்கது. காரணப்பொருள் தரவுந்தமையின், கரத்தாள், முகத்தாள் என்பன குறிப்பு முற்றுகள். குழலாய் - அன்மொழித்தொகை. மக்காள் - விளிப்பேயர். உயிர்த்திலள் - எதிர்மறைவினைமுற்று.

தன் புதல்வளைக் காணுத பெருக் நுக்கத்தால் மனம்வாடி முகமும் வாடினாள். கையும் கூப்பினாள். துன்பமிகுநியுடையார் இவ்வாறு செய்தல் உலக இயற்கை. அவ்வாறு துன்பமுற்றவள் தன் மகன் இறந்த பெருக் துன்பம் கேள்விப்பட்டவுடன் இறந்தார் போன்ற தன்மை யடைந்தாள் என்றவாறு.

சந்திரவதி தன்மகன் இறந்து கெட்கும் இடம் கேட்டலும்
அவர்கள் விடை கூறலும்

11. மடத்தகை வல்லி பின்னு

மைந்தரை கோக்கி யெந்த
விடத்திலே யிறந்தா னென்ன
யாம்வரும் வழியி னிற்கும்
வடத்தினுக் கயலே சற்றே
வடக்கினிற் குசை படர்ந்த
தடத்தினிற் நெற்கே யென்று
சாற்றியே யவர்கள் போனார்.

ப - ரை : மடத்தகை வல்லி - (பின் ஒருவாறு உணர்ச்சி வரப்பெற்ற) இளமைத் தன்மையுடைய கொடிபோன்ற சந்திரவதி, பின்னும் - மறுபடியும், மைந்தரை கோக்கி - அப்பின்னை கலைப் பார்த்து, எந்த இடத்திலே இறந்தான் என்ன - (என

மகன்) எவ்விடத்திலே இறந்து கிடக்கிறார்கள் என்று கேட்க, [அவர்கள்] யாம் வரும் வழியில் சிற்கும் வடத்தினுக்குச் சற்று அபலே - நாங்கள் வரும் வழியில் சிற்கும் ஆஸரத்துக்குச் சிறிது தூரத்தே, வடக்கினில் ரூசைப்பார்ந்த - வடக்குப்பக்க மாகத் தகுப்பைப்புல் படர்ந்திருக்கின்ற, தடத்தினில் - விசால மான இடத்தின், தெற்கே என்று - தென்புறமாக (உன்மகன்) இறந்து கிடக்கிறார்கள் என்று, சாற்றி - சொல்லி, அவர்கள் போன்று - அவர்கள் போன்றுகள், எ - று.

வி - ரை: ஆஸரத்தின் வடக்கே, தகுப்பை முனைத்திருக்கும் இடத்தின் தென்பாகத்தில் இறந்திருக்கின்றார்கள் என்றனர். தடத்தின் தெற்கு - தடத்தின்து தெற்கு எனக்கொள்ளல் (இஆம் வேற்றுமைப் பொருளை உள்ளடக்கிக்கொள்ளல்) சிறப்பு. சிற்கும் - செய்யுமென் எச்சம்.

சந்திரவதி துண்பத்தை அடக்கி அகம் புகுதல்

12. அறுதியீ தென்று சால

வறிவழிந் துருகி வீழ்ந்து
மறுகினை நடையோற் கஞ்சி
வாய்திறந் தரற்றுண் மாழ்கிச்
சிறுதொழின் முழுதுஞ் செய்து
தீர்ந்தபின் ரேடிச் சேற
இறுதியென் றுளத்தி னுள்ளே
யொடுக்கிவங் தகத்திற் புக்காள்.

ப - ரை: அறுதி ஈது என்று - (என புதல்வனின்) முடிவு இங்கனம் ஆய்விட்டதே என்று, சால அறிவு அறிந்து - மீத வும் அறிவழிந்து உருகி - (மனம்) உருகி, வீழ்ந்து மறுகினாள் - வீழ்ந்து மயங்கினாள், உடையோர்க்கு அஞ்சி - தன்னை அடிமை கொண்ட பிராமணனுக்குப் பயக்கு, வாய்திறந்து அரற்றுள் - வாய்விட்டு (சத்தமிட்டு) அழாளாய்; மாழ்கி - வருக்கி, சிறு தொழில் முழுதும் செய்து தீர்ந்தபின் - குற்றேவல்களைல்லாம் செய்துமுடிந்தபின், தேடிச் செல்லல் உறுதி என்று - தன் புதல் வளைத் தேடிச் செல்லுதல் தகுதியாம் என்று, உளத்தின் உள்ளே

ஒடுக்கி - (துன்பத்தை) மனதுள் அடக்கி, வஞ்சு அகந்தில் புக்காள் - (திரும்பி) வஞ்சு வீட்டை அடைந்தாள். எ - யு.

வி - ரை : சால - உரிச்சொல். தொழில் + முழுதும் = தொழின் முழுதும். அரற்றுள் + மாழ்கி = அரற்றுண் மாழ்கி, “ல, எ, வேற்றுமையில் ந; டவும் அல்வழி அவற்றே டுறழ்வும் வலிவரினும்” என்ற குத்திரத்தில் “மெலிமேலின் ன, னவும்” என்பதுவிதி. செல்+தல்=சேறல். உடையோன்+கு=4ஆம் உருபு; பின்+தேடி=பின்றேடி.

மிகத் துன்பமுடையார் அத்துன்பத்தைக் குறைக்க வாய் விட்டழல் உருபு. அவ்வாறு தானும் செய்யழுதியாத விலையிலிருந்தனான் சந்திரவதி என்றவாறு. இதனால் அவன் துன்பமிகுதி கூறப்பட்டது. இது ‘உளத்தினுள்ளே ஒடுக்கி’ என்பதனாலும் அறியப்படும். தன்மகன் இறந்தமைக்காகச் செய்யவேண்டிய தொழில்களுடன் (கிரியைகளுடன்) ஒப்பிட, அந்தனை வீட்டிலே செய்யப்படவேண்டிய வேலைகள் மிகச் சிறியனவாதலின் ‘சிறு தொழில்’ எனப்பட்டன.

சந்திரவதி பிராமணனிடம் உத்தரவு கேட்டல்

13. முறைமுறை பணிக எல்லாஞ்
 செய்தற முடித்துப் பின்னர்
மறையவன் தன்னை யேத்தி
 வாய்புதைத் தழுது வீம்மி
யிறைவகே ஏரவங் தீண்டி
 யென்மக னிறந்தான் யானச்
சிறையிலே சேறற் குன்றன்
 திருவுள மறியே நென்றாள்.

ப - ரை : பணிகள் எல்லாம் முறைமுறை செய்து-(செய்ய வேண்டிய) குற்றேவல்களை எல்லாம் முறைப்படி செய்து. அற முடித்து - முழுவேலைகளையும் முடித்து, பின்னர் - பின்பு, மறையவன் தன்னை-அப்பிராமணனை, ஏத்தி-வணங்கி, வாய்புதைத்து- (பேசுக்கோது) வாயின் எச்சில் தெறிக்காதபடி கையால்முடி, வீம்மி - வீம்மி (அழுது)கொண்டு, இறைவகேள் - சுவாமிகளே,

கேட்பிராக, அரவம் திண்டி என் மகன் இறந்தான் - பாம்பு கடித்து என் புதல்வன் இறந்துவிட்டான், யான் அச்சிறையில் சேற்றகு - யான் அவன் இறந்து கிடக்கும் இடத்துக்குப் போவ தற்கு, உன் திருவுளம் அறியேன் என்றான் - தங்கள் அபிப்பிராயம் எதுவென அறிகிலேன் என்று கூறினான். எ - ய.

வி - யை : யான் அவ்விடம் போக விரும்புகிறேன், அதற்குத் தங்கள் திருவுளம் யாதோ வென வினவினான் என்றவாறு. பெரியவர்களோடு உரையாடுவோர் எச்சில் தெறிக்காமல் வாய் புதைத்தும், தானை ஒடுக்கியும் கின்று உரையாடும் மரபுக் கிணங்கச் சங்கிரவத்தியும் வாய்புதைத்தாள் என்றவாறு. ‘அரவம்’ என்பதில் ‘அம்’ சாரியை, ‘உன்தன்’ என்பதில் ‘தன்’ என் பதும் சாரியை.

பிராமணன் சந்திரவதியைப் போகவேண்டாமெனத் தடுத்தல்

14. சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சீறித்
திடுக்கிட ஏரப்பி வீணி
வெனக்குறு குறையே யன்றி
யென்பொருட் கழிவு வந்தா
லுனக்குறு குறைதா னுண்டோ
உறுவிலைப் பட்ட பையல்
தனக்கொரு தாயு முண்டோ
தவிர்கநீ போவ தென்றுன்.

ப - யை : சினக்கடும் சொல்லாற் சீறி - கோபம் மிகுந்த கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லிக் கோபித்து, திடுக்கிட உரப்பி (சந்திரவதி) திடுக்கடும்படி அதட்டி, வீணில் என்பொருட்டு அழிவு வந்தால்-எனது பொருள் யாதோரு பயனுமின்றி வினை அழிக்குவிடுமாயின், எனக்கு உறு குறையேயன்றி உனக்கு உறு குறை உண்டோ - அது எனக்கு வந்த நட்டமே அன்றி அதனால் உனக்கு வந்த நட்டம் ஏதும் உன்தோ ?, உறுவிலைப்பட்ட பையல் தனக்கு ஒருதாயும் உண்டோ - மிக்க விலைக்கு விற்கப் பட்ட சிறுவனுக்கு மறுபடியும் தாய் என்னும் தொடர்பு

உண்டோ ?, கீ போவது தவிர்க் என்றால் - ஆதலால் நீ போவதை ஜமிலாயாக என்றார். ஏ - யு.

வி - ரை: ஒருாரங்கள் எதிர்மறை. தவிர்க்க - வியங்கோள் முற்று. எனக்குறு என்பதில் 'உறு' முதலிலைத் தொழிற்பெயர். 'உறுவிலை' என்பதில் 'உறு' உரிச்சொல். பயன் - பையல், போஸி; போவது - காலக்காட்டிய தொழிற்பெயர். அன்பைப் பெரிதாக மதியாது பொருளையே பெரிதென்று மதித்தானதை லின் பொருளுக்கு முதன்மைகாட்டி 'உறுவிலைப்பட்ட' பையல், என்றும், 'என்பொருட்கு அழிவு', 'எனக்குறு குறை' என்றும் கூறினான். சந்திரவதி சேல்லின் வேலைகள் தாழ்வுறுமாதவின் அதனுலே, தனக்கேற்படவிலிருக்கும் பொருள் கட்டத்தை நீக்கவே அந்தணன், 'சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சிறிதிடுக்கிட உரப்பினுன்.'

சந்திரவதி செல்வதற்கு விடைவேண்டல்

15. அடிமையே யெனினு மையா

அந்தரத் திறங்தா னென்றாற்
கொடியனேன் றனக்குப் பெற்ற
வயிறுதான் கொதித்தி டாதோ
படியின்மே லிறங்தான் றன்னைப்
பார்த்தெடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவே னல்கு
விடையெனத் தொழுது வீழ்ந்தாள்.

ப - ரை: ஓயா - எம்மை அடிமைகொண்டவரே, அடிமையே எனினும் - (அவன்) உம் அடிமைதானுமினும், அந்தரத்து இறங்தான் என்றால் - யாருமற்ற அந்தர வெளியில் இறங்கு கிடக்கின்றான் என்று கேள்விப்பட்டால், கொடியனேன் தவக்கு - கொடிபவளாகிய எனக்கு, பெற்ற வயிறுதான் கோதித்திடாதோ - பெற்ற வயிறுதான் கொதித்து வருக்காதோ ?, படியின்மேல் இறங்தான் தன்னை - (காட்டில்) நிலத்திலே இறங்கு கிடப்பவனுடைய அவனை, பார்த்து எடுத்து அடக்கி - தேடிப் பார்த்து எடுத்து அடக்குஞ் சேர்த்து, கங்குல் விடியுமுன் வருவேன் - இவ்விரவு விடிதற்குமுன் (இவ்விடம்)

வந்து சேருவேன், விடை நல்கு எனத் தொழுது வீழ்ந்தாள் - விடை தங்தருஞ்சென்று அவனைத் தொழுதுகொண்டே நிலத் தில் வீழ்ந்தாள். எ - ரு.

வி - ரை: வணங்கிக்கொண்டே நிலத்தில் வீழ்ந்தாள் என்ற வாறு. பொருளாழிவினும் அன்பழிவு சகிக்கழியாது என்பதை ‘பெற்ற வயிறுதான் கொதித்திடாதோ’ என்னும் தொடர் விளக்குகிறது. பிராமணனது பொருளாழிவுக்கு வேலைகள் கால தாமதமாவதே காரணமாதலின் அங்வழிவுக்கு இடங்கொடாது தன் துன்பத்தை நீக்கி, அங்கனை பொருள் அழியவத் தடுக்க ‘கங்குல் விடியுமுன் வருவேன்’ எனக் கூறினான். இதனாற் சங்கிரவத்தின் ஒருசாம சித்திரைக்கே நட்டம் ஏற்படும். எ - ரு.

பிராமணன் விடை நஸ்கல்

16. மாலையங் குழலாள் கூற
மறையவன் மனம்பொ ருந்தி
வேலைகண் மிகவு முண்டு
விடியுமுன் வருவா யாகில்
நீலவேல் விழியா யேகு
நீயென வொருகாற் சொன்ன
காலையே யெழுந்தி ருந்து
கடிநகர் கடந்து போனான்.

ப - ரை: மாலை அம் குழலாள் கூற-பூமாலை அணிந்த அழகிய கூந்தலை யுடையவளாகிய சுந்தரவதி இவ்வாறு வேண்ட, மறையவன் மனம் பொருந்தி - பிராமணன் மனம் இயைந்து, நீலவேல் விழியாய் - நீலசிறத்தையுடைய வேல்போன்ற விழியை யுடைய பெண்ணே, வேலைகள் மிகவும் உண்டு - வீட்டில் வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, விடியுமுன் வருவாய் ஆகில் - இவ்விராப்பொழுது விடிவதன்முன் திரும்பி வருவாயாயின், நீராகு - நீபோவாயாக, என ஒருகால் சொன்னகாலையே - என ஒருமுறை சொன்ன உடனோயே, எழுந்திருந்து - எழுந்து, கடிநகர் கடந்து சென்றாள் - காவலையுடைய (அங்காசி) நகரைக் கடந்து போனான். எ - ரு.

வி - ரை : எப்பொழுது செல்வேன் என்னும் ஆவலோ டிருந்தாளாதலின் மறையவன் ஒருகாற் சொன்ன உடனேயே புறப்பட்டாள் என்றவரூ. எழுங்கிருத்தல்- ஒருசொல் (எழுதல்) கடி-உரிச்சொல், ‘வருவாயாகில்’ என்னும் வினை எச்சம், ‘ஏரு’ என்னும் வினையுடன் முடிந்தது.

போகும்போது சந்திரவந்தியின் நிலை

17. பாவியேன் மகனே என்பள்

பதைப்பண்மென் முகத்தில் மோதித்
தாவியே விழுவ ணின்று
தயங்கியே மயங்கி வீழ்வள்
காவியங் கண்ணீர் பாயக்
கதறுவள் பதறி யேங்கி
ஆவியைத் தேடித் தேடி
அலமரு முடல மொத்தாள்.

ப - ரை : பாவியேன் மகனே என்பள் - பாவியாகிய என் மகனே, என்று கூவுவாள்; பதைப்பன் - துடிப்பாள், மெல் முகத்தில் மோதி-(தன் து) மென்மையான முகத்தின்கண் மோதி, தாவிவிழுவள்-பாய்க்கு விழுவாள், தயங்கின்று-(பின் எழுந்து) தயங்கி கீன்று, மயங்கிவீழ்வள் - மறுபடியும் மயங்கி நிலத்தில் வீழ்வாள். காவிஅம் கண் கீர் பாய பதறி ஏங்கி கதறுவள் - நீலோற்பமலர் போன்ற அழகிய கண்களினின்று கண்ணீர் பாய மாறு பதறி ஏங்கிக் கதறி அழுவாள், [இவ்வாறு சந்திரவதி] ஆவியைத் தேடித் தேடி அலமரும் உடலம் ஒத்தாள் - (தன்) உயிரைத் தேடித்தேடிச் சுழலுகின்ற ஓர் உடம்பையொத்தாள். எ - று.

வி - ரை : தேவதாசன் உயிருக்கும், சந்திரவதி உடலுக்கும் உவமை. சென்ற சென்ற இடங்களிலுங் திரும்பத் திரும்பத் தேடி னாள் ஆதலின் ‘தேடித்தேடி’ என்றார். உடல் உயிரைத்தேடு தல் இல்பொருள் உவமை.

சந்திரவதி தேடியவிதம்

18. ஆறெலா மடிகள் வைத்த
வடியெலாம் விழிநீர் சின்ற
தூறெலா மரிவை சென்ற
சுவடெலாங் குருதி தொட்ட
மாறெலாங் கூந்த றுன்று
வனமெலாங் துணிகள் யார்க்குங்
தேறலாங் தகைமைத் தன்றிச்
செடியெலாங் தேடிச் சென்றுள்.

ப - ரை: ஆறு எலாம் அரிவை அடிகள் - அந்தவழிகள் முழுவதும் சந்திரவதியின் அடிகளாகவே இருந்தன, வைத்த அடிஎலாம் விழிநீர் (சந்திரவதி சிலத்தில் வைத்த) அடிச்சுவடுகள் யாவும் அவளது கண்ணீர்ப் பெருக்கு சிறைந்து சின்றன, சின்ற தூறு எலாம் - அவள் சென்ற பாதையில் சின்ற பற்றைகள் முதலியவற்றிலும், குருதி தொட்ட - இரத்தம் தோன்றிக் காணப்பட்டன, மாறுஎலாம் கூந்தல் - மாறி மாறிக் கிளைத்திருக்கும் பற்றைகளில் கூந்தல் (சிக்குண்டிருந்தன), துன்று வனம் எலாம் துணிகள் - கெருங்கிய காடுகள் எல்லாவற்றிலும் அவளது துணிகள் (கிறியுண்டலால் பரந்திருந்தன), இவ்வாறு யார்க்கும் தேறலாம் தகைமைத்து அன்றி - கண்டாரெவரும் மனம் ஆறுத ஸ்கையும் தன்மையில்லா தொழியும் வண்ணம், செடி எலாம் தேடிச் சென்றுள் - செடிகள் ஒவ்வொன்றினுடேயும் (தன் குழங்கையைத்) தேடிச் சென்றுள். எ - று.

வி - ரை: பிள்ளைகள் தேவதாசன் இறந்துகிடந்த இடத்தை அறிவித்திருந்தனர். ஆயினும், முன் பயிலாத இடமாதலானும், இரவு நேரமாதலானும் அவ்வளம் முழுவதும் அலைந்து இவ்வாறு துன்பப்பட்டனள் என்றவாறு. அலைந்து, அலைந்து விரைந்து சென்றுளாதல்லே கூந்தலும் துணியும் இவ்வாருயின. தொடு + அ = தொட்ட, பகுதி இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று. அடிகள், விழிநீர், கூந்தல் என்னும் முடிவுகள் அவற்றின் மிகுந்த யைக் காட்டி நின்றன. வழிகளிலும் தேடிந் தேடிச் சென்றமையானும் தேவதாசனுடலைக் காணுது, முதலிர் சென்ற வழிகளி

லேயே திரும்பவும் திரும்பவும் சென்றமையானும் வழிகளெல் லாம் சந்திரவதியின் பாதச்சவடுகள் காணப்பட்டன. அவ்வாறு அவள் செல்லும்பொழுது அழுதுகொண்டே சென்றமையின் அவ்வடியெலாம் வீழிநீர் காணப்பட்ட தென்றவாறு.

சந்திரவதி சென்ற இடத்தின் பக்கங்களிலிருந்த பற்றைகள் அவள் உடலே ஊறு செய்தமையான் அவள் தேகத்திலிருந்து வந்த இரத்தம் அப் பற்றைகளிலும், பெருகிய குருதி நிலத்தில் விழுங்கு அவள் சென்ற அடையாளங்களிலும் காணப்பட்டது. அவ் வனத்தை மறுநாட்ட காணின் பெண் ஒருத்தி பேரிரவில் அலைங்கு திரிந்தமையை இரத்தம், ஆடைக்குறைகள் கூந்தற் குறைகள் காட்டும் என்பதும், அவள் அப்பேரிரவிற் பட்டதுன்ப மிகுதியும் மனக்கண்ணிற் புலனுமாறு இப்பாடல் விளக்குகிறது.

சந்திரவதி தேவதாசனைக் காணல்

19. ஓடினை ஞான மெல்லா
 முருகினாள் கருகி மேனி
 வாடினாள் விறகு வைத்த
 வடத்தினுக் கருகே வந்தாள்
 நாடினாள் கழுகும் பேயும்
 நரிகளுங் குறஞுங் துன்றிக்
 கூடிய குழுவி வைப்பன்
 குமரனைச் சென்று கண்டாள்.

ப - ரை: ஓடினாள். (அவ்வனமனைத்தும்) ஓடியோடித் தேடி னாள், உள்ளம் எல்லாம் உருகினாள் - (மகனைக் காணுமையால்) மனம் வருந்தினாள், மேனி கருகி வாடினாள் - உடல் எல்லாம் கரு நிறமடையுமாறு வாடினாள், விறகு வைத்த வடத்தினுக்கு அருகே, வந்தாள் - (கடைசியாக) அப் பின்னொகள் விறகு கட்டைக் கீழே வைத்து (இனைப்பாறி) இருந்த இடமாகிய ஆல மரத்தின் பக்கவில் வந்தாள், சென்று நாடினாள் - (அவ்விடத் தில் தீன்றும்) சென்று (பல்பபல இடங்களில்) தேடினாள், [அவ்வாறு தேடி] கழுகும் பேயும் நரிகளும் குறஞும் துன்றி கூடிய குழுவின் - கழுகுகளும் பேய்களும் நரிகளும் பூதங்

கனும் செருங்கிக் கூடிய கூட்டத்தின், நாப்பண் - நடுவே, குமரனைக் கண்டாள் - தன் மகனைக் கண்டாள். எ - று.

வி - றை : கழுகு பேய் முதலியன, தேவதாசனது உடலை உண்ணும் பொருட்டுக் கூடின என்றவாறு. விறகுவைத்த வடம் என்பதற்குத் தேவதாசன் விறகு வைத்த ஆஸரம் எனப் பொருள்கொன்டு அவ் விறகு கட்டு அப்பொழுதும் அங்கேயே கிடங்ததாதலீன் அக் குறிப்பினுதவியால் தேடி அறிந்தாள் எனி னும் ஆம். ‘துன்றி’ செய்தென் எச்சம், கூடிய - செய்த என் னும் வாய்பாட்டு இந்தகாலப் பேயரெச்சம். கூடு + இ + அ = கூடிய, ‘இன்’ தில் ‘ன்’ கெட்டது. தேவதாசன் உடலைக் கழுகும் பேயும் நரிகனும் காட்டின. அங்கனம் அவை ஒலி மூலம் காட்டாமையில் அவனைக் காண முடியாத அத்துணை இருள் பொதிக்குகிடங்தது அவ்வனம் என்றவாறு.

நந்திரவதி புலம்பல்

20. கண்டனள் கதறி வீழ்ந்தாள்
 கழுகெலா மிரியல் போகக்
 கொண்டதோர் மகவி னுசை
 யாவியைக் கொள்ளொ கொள்ள
 முண்டகக் கரத்தா லேந்தி
 முருகணை மடிமேல் வைத்தே
 யண்டரு மறுகி யேங்க
 வாய்திறங் தரற்ற ஒற்றுள்.

ப - றை : கண்டனள் கதறி வீழ்ந்தாள் - மகனைக் கண்ட வுடன் அழுதுகொண்டு மகன்மேல் வீழ்ந்தாள், கழுகு எலாம் இரியல்போக - (தேவதாசனைச் சுற்றியிருந்த கழுகுகள் எல்லாம் பயங்தோடவும், கொண்டதோர் மகவின் ஆசை ஆவியைக் கொள்ளொள்ள - மனத்துட் கொண்டிருந்த புற்றிர வாஞ்சை யானது அவனுமிரைக் கொள்ளொ கொள்ளவும், முருகணை முண்டகக் கரத்தால் ஏந்தி - முருகணை ஒத்த (அழுகுவாய்ந்த) தேவதா சனைத் தாமரைப் பூப்போன்ற தனது கையால் தூக்கி, மடிமேல் வைத்து - தனது மடியின்மீது வைத்து, அண்டரும் மறுகி ஏங்க -

தேவர்களும் துன்பமுற்று இரங்குமாறு, வாய்திறங்கு அரற்றல் உற்றுன் - வாயைத் திறங்கு அழுவாளாயினால். எ - ற.

வி - ரை: தேவதாசனை அழகு, தோற்றம் முதலிய கருதி முருகனேடு ஒப்பிட்டார். மேற்பாடலிலும் ‘குமரன்’ எனக் கூறினார். சந்திரவதியின் அழுகை ஒலியின் மிகுதியாற் கழுகு களே பயந்தன ஆதலீன் *கழுகெலாம் இரியல் போயின், என்னுர். இதுகாறும் மனத்துள் புலம்பிய சந்திரவதி மகனைக் கண்டதும் புலம்பி வாய்திறங்கு அழத் தோடங்கினால் என்ற வாறு. உலக நியதிகளை முன்னரே அறிந்த தேவர்கள் எதற்கும் மயங்கார். அவரே மயங்குமாறும் இரங்குமாறும் சந்திரவதி வாய்விட்டுப் புலம்பினாலேனக் கூறப்பட்டதிலிருக்கு அவ் வழுகை தந்த இரக்கக்கீல் உய்த்துணர்றபாலது.

21. பனியால் நலைந்து வெயிலா வூலர்ந்து
பசியா லீலங்து மூலவா
அனியாய வெங்க ணரவா விறங்த
அதிபாவ மென்கொ லறியேன்
தனியே கிடங்து விடநோய் செறிந்து
தரைமீ துருண்ட மகனே
இனியாகர நம்பி யுயிர்வாழ்வ மென்ற
ஸிறையோனும் யானு மவமே.

ப - ரை: பனியால் நலைந்தும் - பகிளினால் நலைந்தும், வெயிலால் உலர்ந்தும்-வெயிலால் வாடியும், பசியால் அலீலங்தும்-பசியால் வருக்கியும், உலவா - இறவாமல், அனியாய வெங்கன் அரவால் - அனியாயமாகக் கொடிய கண்களையுடைய பாம்பி னால், இறங்க அதிபாவம் - நீ இறங்குபோவதற்குக் காரணமாய கொடிய பாவம், என்கொல் - எதுவோ?, அறியேன் - (நான்) அறியமாட்டேன், தனியே கிடங்கு - [உதவி செய்வார் (நோயா எரைப் பாதுகாப்பார்) யாருமின்றித்] தனியே கிடங்கு, விடநோய் செறிந்து - விடமாகிய நோய் மிக்கு, தரைமீது உருண்ட மகனே - (விடவேநத்தால்) தரையின்மீது உருண்ட (என்) மகனே, இனி - இனிமேல், யாரை நம்பி உயிர்வாழ்வம் -

எவரைத் துணியெனக் கருதி உயிர் வாழ்வோம், என்றன் இறையோனும் யானும் அவமே - எனது தலைவனும் நானும் பயனற்ற வினார்களானேம் [பினங்கள் போலானேம்.] எ - ரு.

வி - ரை: சிலாள் வியாதியால் வருந்தி இறவாமல், திஹரென இறப்பு ஏற்பட்டமையால் ‘அங்யாய இறப்பு’ என்றுள், இங்குனாஞ் சொல்லும் உலக வழக்கமுணர்க. பனி, வெயில், பசி இவற்றால் ஏற்பட்ட வியாதியால் இறப்பின் ஒரு வேளை மனம் ஆறும். அவ்விதமின்றி இங்குனம் இறக்கமையால் என் மனம் ஆறுது. இதற்குக் காரணமாய அதிபாவம் யாதோ என்றாள் என்க. வாழ்வம் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்று. ‘உலவா இறந்த’ என முடிந்க, உலவா - எதிர்மறை விளை எச்சம். கொல் - இடைச் சொல்.

22. நிறையோசை பெற்ற பறையோசை யற்று
 கிரையாய் நிறைந்த கழுகின்
 சிறையோசை யுற்ற செடியூ டிறக்க
 விதியா ரிகழுத்த செயலோ
 மறையோ ஸிரக்க வளஙா டனைத்தும்
 வழுவா தளித்த வடிவே
 லிறையோ னளித்த மகனே யுனக்கு
 மிதுவோ விதித்த விதியே.

ப - ரை: நிறை ஒசை பெற்ற பறை ஒசை - நிறைந்த ஒலி பொருந்திய பறை முதலீய வாத்தியங்களின் ஒசை, அற்று - இல்லையாக, நிரையாய் நிறைந்த - நிரையாக நிறைந்திருக்கின்ற, கழுகின் சிறை ஒசை உற்ற செடியூடு - கழுகுகளினது சிறநூல்கள் அசைவதால் உண்டாகும் ஒசை பொருந்திய செடிகடுவே, இறக்க - (நீ) இறந்து கிடப்பதற்கு ஏதுவாய, இது - இங்கிலைக்கமை, யார் இழைந்த செயலோ - யார் செய்த செயலாகுமோ?, மறையோன் இரக்க விசுவாமித்திர முனி யாசிக்க, வளங்கடு அணித்தும் - வளப்பம் பொருந்திய நாடு முழுகமையையும், அளித்த - கொடுத்த, வடிவேல் இறையோன் அளித்த மகனே - கூரிய வேற்படையையுடைய அரசன் பெற்ற புதல்

வனே ! உனக்கும் விதித்த விதி இதுவோ - உனக்கும் விதித்த விதி இதுவாயிற்றே ! எ - யு.

வி - ரை : இறக்க + இது + யார் எனவும், இறக்க + விதியார் எனவும் பிரிக்கலாம் ; விதி யார் எனப் பிரிப்பின் விதி - பிரமதேவர் எனப் பொருள் கூறலாம். விசுவாமித்திரர் அரசு இருடியாயினும் தபோவில்லையாற் பிரமரிடியாயினராத வின் ‘மதநயோன் இரக்க’ என்றார். இறக்க - செயவென் எச்சம்; ‘அற’ என்றும் எச்சம் ‘அற்று’ என்றுயிற்று. பெரிய செல்வங்களை எல்லாம் பிறர்க்குத் தானமாக வழங்கிய அரசு னாது புதல்வன் இவ்வாற்றந்தான் என்றவாறு. ‘உனக்கும்’ என்பதில் ‘உம்’ உயர்வு சிறப்பு.

23. வானின் நிழிந்து சொரிகின்ற தாரை
மழைபோல வீழ வீழிநீ
ருனின்றி மேனி யுதிரங்கள் சிந்த
வுயிரின்றி வெம்பு தழவின்
மேனின்று வெங்த தளிர்போ ஒய்யங்கி
விதியாரை கொந்து தனியே
யானின் நிரங்க வேணன்ப தில்லை
இதுவோவு நீதி மகனே.

ப - ரை : மகனே—, வான் நின்று இழிந்து சொரிகின்ற - ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து சொரிகின்ற, மழைத் தாரை போல - மழை ஒழுக்குப்போல, வீழிக்கர் வீழ - கண்ணாரானது வீழவும், ஊன் இன்றி மேனி உதிரங்கள் சிந்த - தசைப்பற்று இல்லையாமாறு உடலிலிருந்து இரத்தம் பாயவும், வெம்பு தழவின்மேல் - (பொருள்களை) வெதும்பச் செய்கின்ற அக்கினி யின்மேல், கின்று வெந்ததளிர்போல் - கின்று வெநும்பிய தளிரப்போல, உயிர் இன்றி - உயிரினது பலம் இல்லையாக, உயங்கி - வாடி, விதி யாரை கொந்து - பிரமதேவரை கொந்து கொண்டு, தனியே யான் கின்று இரங்க - தனிமையாக யான் இங்வாறு மின்று அழவும், ஏன் என்பது இல்லை - ஏன் (அழுகிறுப்) என்ற கேட்கின்றும் இல்லை, இது உன் தீயோ - இது உனக்கு தீயாகுமோ? எ - யு.

வி - ரை : வீறு, சிந்த, உயக்கி, கொந்து இரங்க, ஏன் என்பதில்லை என்க; யானின்றிரங்க என்பதனை யான் + இன்று + இரங்க எனவும் பிரிக்கலாம். தழலின் மேல் என்பும் ‘இன்’ சாரியை; இதுவோ என்பதிலுள்ள ‘ஒ’ காரம் பிரிக்கப்பட்டு, நீதி என்பதனுடன் இப்பக்கப்பட்டது. உதிரம் சிக்துதலால் ஊனும் உயரீரும் இல்லையாயின. இன்றி - குறிப்பு வினை எச்சம். மகனே - விளிப்பெயர். இறந்தாரை உயிருடையார்போலக் கற்பணைபண்ணி அழுதலும் வினவலும் உலகமரபாகலின் இறந்த தன் மகனை இவ்வாறு அழைத்துக் கூறினார். தழலின் மேலுள்ள தளிர் வரவர கைந்து இல்லையாதல்போல, தன் உடலுக் தேய்க்கு தேய்க்கு இல்லையாகின்றதென்றார்.

24. செங்கோ வறத்தின் முறையே செலுத்து
திறலோ னெவர்க்கு முரவோன்
வெங்கோப யானை விறல்மன்ன னம்மை
விடுவிக்க வெண்ணி வருநான்
பங்கே ருகத்து மலர்போல் விளங்கு
வதனை, மிகுந்த பரிவா
வெங்கேயே னைச மகனென் றரைக்கி
வெதிரேது சொல்வன் மகனே.

ப - ரை : பங்கேருகத்து மலர்போல் விளங்கு வதனை - செங்தாமரையினது மலர்போல அழகாக விளங்குகின்ற முகத்தை யுடையவனே, மகனே - (என் அருமை) மகனே, அறத்தின் முறையே செங்கோல் செலுத்தும் திறலோன் - தருமநெறி தவருது செங்கோலாட்சியை நடத்துகின்ற வலிமையினை யுடைய வரும், எவர்க்கும் உரவோன் - எவரினும் மேலான அறிவு படைத்தவரும், வெங்கோப யானை - கொடிய கோபத்தினை யுடைய யானைப்படையினை யுடையவரும், விறல் - வெற்றி யடைந்தவருமாகிய, மன்னர் - நமது அரசர், நம்மை விடுவிக்க எண்ணிவருநாள் - நம்மை அடிமைத்தன்மையினின்றும் மீட்க நினைத்து வரும் காலத்து, மிகுந்த பரிவால் - (மனமகிழ்ச்சி) மிகுந்த அன்பினால், என் ஆசை மகன் எங்கே - என் அன்பு மிகுந்த புதல்வன் எங்கே, என்று உரைக்கில் - என்று வினாவு

வாராயின், எதிர் ஏது சொல்வன் - அதற்கு விடையாக யான் எதனைக் கூறுவேன். எ - று.

வி - ரை: எவர்க்கும் உரவோன் என்பது உருபு மயக்கம்; எவரினும் உரவோன் என ரீதும் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. ‘செலுத்து திறலோன்’ விளைத்தொகை. ‘விளங்கு வதனு’ என்பதுமது. விறல் + மன்னன் = விறன்மன்னன்; ‘எனுசை’ என்பது செய்யள் விகாரம். ‘சொல்வன்’ தன்மை ஒருமை எதிர்கால் முற்று. நாடு நகரிமங்கதமைக்கு அரிச்சங்திரன் எத்துணையும் நீதி தவறியவன்ல்லன். அதுவன்றி வலிமைக் குறைவால் நாட்டையிழந்தவனுமல்லன். எனவே நாட்டாடச் சிஅவனுக்கு மறுபடியும் கிடைக்கும் என்னும் துணிவுபற்றியும் நம் அடிமை நீங்கும் என்னும் கருத்துப் பற்றியும் ‘நம்மை விடுவிக்க எண்ணரி வருகாள்’ என்றார்.

25. நீராழ வாவி செறிநா டனைத்து
நிறைமா தவற்கு தவினும்
பாரானு நீர்மை தொடர்பற்ற தன்று
படியானு மெங்கை முடிவிற்
காராள ரேர்கள் கடவோகை யோய்வில்
கன்னேசி நாட தனைமே
லாராள வல்ல ரவமே வனத்தி
லரவா விறந்த மகனே.

ப - ரை: அவமே வனத்தில் அரவால் இறந்த மகனே - அங்கியாயமாக வனத்திலே பாம்பினாற் கடியுண்டிறந்த என்மகனே, ஆழநீர் வாவி செறி நாடு அனைத்தும் - ஆழமாகிய நினையுடைய வாவிகள் நிரம்பிய (கோசல) நாடு முழுவதையும், நிறை மாதவற்கு - நிரம்பிய பெரிய தவத்தினையுடைய (விசுவா மித்திர முனிவருக்கு, உதவினும் - (உன் பிதா) கொடுத்து விட்டாராயினும், பார் ஆனஞ் நீர்மை தொடர்பு அற்றது அன்று - நீ பூமியை ஆனுதற்கு அமைந்த உரிமை நீங்கியதா காது, [ஏனெனில்], படி ஆனஞ் எங்கை முடிவில் - (கன்னேசி) நாட்டை ஆட்சிபுரிந்துவரும் எனது தங்கை முதுமையால் இறந்துபடும்பொழுது, காராளர் - வேளாளர், ஏர்கள் கடவு ஒசை ஒய்வில் கன்னேசி நாடு அதனை - கடாக்களை உரப்பிச் (செலுத்துகின்ற) ஒசை நீங்காத கன்னேசி நாட்டை, ஆள

ஆர் வல்லர் - ஆள்வதற்கு உன்னித்தவிர வேறுயார் உரிமையும் வன்மையுமடையார். எ - று.

வி - ரை : என் பிதாவுக்குப் புத்திரரின்மையால் அவர் அரசுக்கு என் வழிவந்த நீயே உரிமையுடையாய் அதனை வலிமையால் உன்னிடம் வேறு யாரும் கவர முடியாது; ஏனை னில், வன்மையும் நிரம்பினும் என்றவாறு. நீராள என்பது பாடமாயின், நீராலாளப்படும் தன்மையையுடைய எனப் பொருள் கூறுக; நிரம்பிய நீருடையதென்பதாம். மாதவற்கு + உதவினும் = மாதவற்குதவினும், உயிரவரின் ‘உ’ குறள் மெய்விட்டோடும் என்பது விதி. ஒய்வு + இல் = ஒய்வில், ணி விதியில் ‘முற்றுமற்று’ என்பதனால் அமையும். செறி நாடு - வினைத்தொகை. நீர்மை - பண்புப்பெயர்; அன்று குறிப்பு முற்று = அல் + று; வல்லர் - குறிப்புமுற்று; ஏர் - உழவுகடா; “செங்கோலை நடத்தும் கோல் ஏர் அடிக்கும் சிறுகோலே” என்பது ஏரெழுபது. ‘காராளர் ஏர்கள் கடவோசை ஒய்வில் கன்னேசி நாடு’ என்றதனால் நாட்டுவளங் குறப்பட்டது. சந்திரவதியின் தங்கை அரசு செல்வமுடையவனுமிருக்கவும் அவரிடஞ் சென்று வாழ அரிச்சந்திரன் விரும்பவில்லை. இதுவே அரசர்க்குச் சிறந்தனெறி. நளன் சூதாடிக் காட்டடந்த கதையுங் காண்க.

26 நல்லோர் வகுத்த முறையா மறங்க
 னலெலட்டி லொன்று குறையோ
 மில்லோகர யற்ப மிகழோ மிறுக்கு
 மிறையன்றி யேற வுகவேஞ்
 சொல்லோ மறுத்து முரையோ முரைத்த
 துறவோர்கள் புத்தி கடவே
 மெல்லோர் தமக்கு மினிதே வினைப்ப
 மேதாக வந்த திதுவே.

ப - ரை : நல்லோர் வகுத்த முறையாம் அறங்கள் நாலெலட்டி ல் ஒன்று குறையோம் - நல்லோர்களால் வகுக்கப்பட்ட சிறங்கனவாகிய அறங்கள் முப்பத்திரண்டினுள் ஒன்றேனும் குறைவு படச் செய்தோமல்லோம் (=யாவும் நிரம்பச் செய்தோம்), இல்லோகர - வறியவர்களை, அற்பம் இகழோம் - சிறிதும்

இகற்கிலோம், இறுக்கும் இறையன்றி ஏற உகவோம் - (சனங்கள்) கொடுக்கவேண்டிய வரிப்பணமேயன்றி அதனினுங் கூட விரும்பினேமல்லோம், துறவோர்கள் உரைத்த சொல்லோ மறுத் தும் உரையோம் - துறவிகள் சொன்ன வார்த்தைகள் எதனையும் மறுத்து உரைத்திலோம், புத்திகடவோம் - (அவர்கள் கூறிய) புத்திகள் (எதனையும்) ,கடங்கிலோம், எல்லோர் தமக்கும் இனிதே விளாப்பம் - எல்லோருக்கும் அவர்களுக்கு இனிமை யானவற்றையே செய்தோம், [இங்குனமாக] இது ஏது ஆக வந்தது - இத்துன் பம் நமக்கு எக்காரணத்தால் நிகழ்ந்தது. எ - று

வி - யை : அறங்களை ஆன்றேர் 32 ஆக வகுத்துள்ளனர், அவ்வறங்கள் முப்பத்திரங்டனையும் தாஞ் செய்தமையையும், மற்றையோர்க்குத் திமை செய்யாமையையும் கூறினால்; கீதி நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழித்தலும் அற மாகலின். இறைப்பணம் - வருவாயின் ஆறிலொன்று ; தென் புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்னும் ஜவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுதலால் இறைப்பணம் ஆறிலொன்றுயிற்று. பகைவர்க்கும் அருளுதலின் எல்லோர்க்கும் இதம் விளாப்பம் என்றார்கள் நன்மை புரிந்தோர்க்குத் திமை சிகழக் காரணமில்லை என்றவாறு. ‘மிகப்பெரிய பாவஞ் செய்தாரே அதன் பயனை உடன் அனுபவிப்பர் ; அங்குனம் யாம் யாதும் பாவம் செய்தி லோம். அதுவன் நிப் பல புண்ணியக்களையுஞ் செய்தோம். அங்குனமாக இது ‘வந்ததென்ன’ என்னும் பொருள்தா ‘எதாக வந்ததிதுவே’ என்றார். மற்றைப் பாடலையும் கோக்குக்.

27. மறைந்தி யுற்ற புறநா டழித்து
வருசேனை யாள்வ தறியேம்
மறைந்தி முற்று முணரா வமைச்சை
யணிவாயில் வைத்து மறியேங்
குறையே யிழைத்து விளையே விளைத்த
குடிவைத் திருந்து மறியோ
மிறையே தவத்தின் விளைவே யெமக்கு
மிதுவோ விதித்த விதியே.

ப - ரை : மறைந்தி உற்ற - வேதத்துள் கூறப்பட்டபடி கீதியாய் அரசுபுரிகின்ற, புறநாடு அழித்து வருஞ்சேனை ஆள்வ தறியோம் - அயல்நாட்டு அரசை அழித்து அதனால் வருகின்ற

சேகைகளையும் அங்காட்டு மக்களையும் ஆனால் செயலை ஒருகானும் அறியேம், மறைந்தி முற்றும் உணரா அமைச்சை - வேதநீதி முழுவதனையும் அறியாத மக்கிலிருாரை, அனிவாயில் வைத்தும் அறியேம் - எம் அரசசபையில் ஆட்சியின் பொருட்டு வைத் திருத்தும் அறியேம், குறை இறைத்து விளை விளைத்த குடி - தீங்குக்களைச் செய்து தீவிளைகளை வளர்க்கின்ற குடிகளை, வைத் திருத்தும் அறியேம் - எங்கள் நாட்டில் வைத்திருந்தும் அறியேம். இறையே - எம் மேலான புதல்வனே, தவத்தின் விளைவே-நாய்கள் செய்த தவத்தின்பயனாக வந்துதித்தவனே, இதுவோ எமக்கு விதித்த விதி - இதுதானே எங்களுக்கு விதித்த விதி, எ - று.

வி - ரை : ஆள்வது - தொழிற்பெயர்; அறியே மறைத்த என்பதனை அறியேம் + அறைத்தி எனப் பிரித்து, அறைந்தி, நூல்களுட் கூறப்படுகின்ற கீதிகள் எனப் பொருள் கொள்ளினு மாம். “கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் பைங்கூள் களைகட்டத்தனேடு நேர்” ஆகையால் “குறையே பிழைத்து..... குடி வைத்திருந்தும் அறியேம்” என்றுள். ஏனெனில் அவராற் பல உயிர்கள் அழியுமாதலின்.

28. கனமுங் தருக்கள் குலமுங் தரித்த
கரமும் பெருத்த வுரமும்
தினமுஞ் சிறக்கு முகமுங் தரித்த
சிகையுங் கிடக்கு முறைகண்
தினமுங் தரித்த துயிரான பாவி
யிறவாம லென்றன் மகனே
மனமுங் தரிப்ப திலைநொங்து பெற்ற
வயிறுங் தரிப்ப திலையே.

ப - ரை : எனதன் மகனே-என் மகனே, கனமும் தருக்கள் குலமும் தரித்த கரமும்-மேகத்தின் கொடையையும் கற்பக முதலைய பஞ்ச தருக்களின் வண்மையையும் தனக்கு உரிமையாக்கிக் கொண்ட கைகளையும், பெருத்த உரமும் - விசாலத்த மார்பினையும், தினமும் சிறக்கும் முகமும் - தினே தினே சிறக்கு விளங்குகின்ற முகத்தினையும், தரித்த சிகையும் - (திலையில்) பொருங்கிய ருடுமியினையும், கூடக்கும் முறை - நீ இறந்து கூடக்கின்ற முறையினையும், கண்டு - கண்டும், உயிரான பாவி இனமுங் தரித்து - (உடலை விட்டுப் பிரியாமல்) எனது உயிரென்ற சொல்லப்படு

கின்ற பாவி இன்னமும் (உடலில்) தங்கிநிற்கின்றது, இறவாமல் - செத்தொழியாது, மனமுக் தரிப்பது இலை - என் மனமும் அமைதியை அடைதல் இல்லை (ஆறுவதில்லை), கொஞ்சுபெற்ற வயிறும் தரிப்பது இல்லை - பத்து மாசம் கொஞ்சு உன்னைப் பெற்ற வயிறும் போறுத்தலைச் செய்யாது (=பொருது). உ - ரு.

வி - ரை : கிடக்கு முறையும், கண்டும் என்பவற்றில் ‘உம்’ செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கன. தேவதாசனது கொடைக்கு மேகத்தின் கொடையும் கற்பகதருவின் கொடையும் ஈடாகு மன்றி ஒன்றன் கொடை மாத்திரம் ஈடாதற்கடையாது என்ற வாறு. இறங்கான் எனக் கேள்விப்பட்ட ஞான்றே பிரிய வேண் டிய உயிர், உன் கிளையைக் கண்டும் பிரிந்தில்லே என்றான். அதனால் அதனைப் ‘பாவி’ என வைதான். தரிப்பது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். இறவாமல் தரிப்பது என முடியும், இல் + ஜை = இலை. ‘ஜை’ சாரியை. தேவதாசனது அழகும், குண உயர்வும், அவனது அப்போதைய இழிந்த நிலையும் அவளது மனத் துக்கு அத்துணைத் துன்பம் தந்தன, என்றவாறு.

29. பரவாதி கட்கு மிகவே விளைத்த
படிபோ வூளத்தி லறமே
விரவாத துட்ட முனிகௌசி கற்கு
விளையே மிழைத்த குறைபோற்
கரவே பிடித்து வறியே னளித்த
களிருவி செற்ற கடுவா
யரவே யுனக்கு முளதோ பகைக்க
வளியே னிழைத்த விளையே.

ப - ரை : பரவாதிகட்கு - புறச் சமயத்தினருக்கு, மிகவே விளைத்த படிபோல் - (உண்மைச் சமயத்தினர்) தீங்கு விளைவிப் பதாகப் புறச்சமயத்தினர் கருதுவது போலவும், உளத்தில் அறமே விரவாத துட்டமுனி கௌசிகற்கு - மனதில் தருமமே பொருங்காத துட்ட முனிவராகிய கௌசிகனுக்கு, விளையேம் - தீவிளையுடைய நாம், இழைத்த குறைபோல் - செய்த குற்றத்தைப் போலவும். வறியேன் அளித்த களிறு ஆவி - எளி யேஞ்கிய நான் பெற்ற யானைக்கண்ணற யொத்த (புதல்)வனது உயிரை, கரவு பிடித்துச் செற்ற - வஞ்சகம் பொருங்கி நின்று கொன்ற, கடுவாய் அரவே - விட வாயையுடைய பாம்பே,

பகைக்க - ஒ எங்களுடன் பகைக்க, உனக்கும் - , அளியேன் இழூத்த வினை உளதோ - இரங்கப்படற்றக்கவளாகிய நான் செய்த தீவினை ஏதேனும் உண்டோ? எ - று.

வி - ரை : உண்மைச் சமயம், புறச்சமயத்துக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டுமென்னும் கருத்தின்றித் தன் இயல்பிலேலே நீகழு, அது புறச்சமயத்தினருக்குத் தீங்குபோலத் தெரிய, அத னாற் புறச்சமயத்தினர் உண்மைச் சமயத்தைத் தமக்குப் பலகயாகக் கருதுவது போலவும், நாம் வாய்க்கம்பே விரதமாகக்கொள், அதனைக் கௌஷிக்கமுனி தமக்கு நாம் செய்த குறையாகக் கருதி யது போலவுமுள்ள செப்பாதனவாகிய தீவினைகளை, பாம்பே உணக்கும் செய்தோமா என்று வினாவினான். இதனால், தாம்யார்க்கும் எவ்வித தீங்குஞ் செய்யாதிருக்கத் தமக்குத் தீங்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றால் வருகின்றதே என வருக்கினான் என்றவாறு. தாம் புண்ணியம் செய்ய அது மற்றையோருக்குத் தீங்குபோலத் தெரிதல் கூறினான். பாம்பு மறைந்து சின்று தீண்டினமையின் ‘கரவே பிடித்து’ எனப்பட்டது. ‘உளதோ என்பதில் ஒ’ எதிர் மறை; உணக்கும் என்பதில் ‘உம்’ இழிவு சிறப்பு. ‘களிஞர்’ ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை; செறு + அ = செற்ற பகுதி இரட்டித்து இறங்காலம் காட்டிற்று. ‘அரவே’ விளிப்பெயர், தன் துங்பமிலை கோக்கி ‘அளியேன்’ என்றான்; யாருமற்ற பாவியாதவின் ‘அளியேன்’ என்றான்.

30. என்ன யகன்றன் மணிமார்பி லேறி
விளையாடு கின்ற வெறிலோய்
முன்னுய் விளைந்த கனன்மூழ்க வெம்மின்
முதலே நடந்த மதலாய்
செங்காய் திரண்டு செறிகா னிருந்து
தெளியா திரங்கு மெனை
யன்னுய் வருந்த ஸீபெனுத துன்ற
னறிவுக் கடாது மகனே.

ப - ரை : என் நாயகன் தன் மணிமார்பில் ஏறி - என் கணவனின் அழகிய மார்பில் ஏறி, விளையாடுகின்ற எழிலோய் - விளையாடுகின்ற அழக்கிணையடையவனே! முன்னுய் விளைந்த (-நகர் கீங்கிச் செல்லும்போது) மக்கு முன்னே தோன்றிய,

கனல் மூற்க - காட்டு அக்கினியில் மூற்குமாறு, எம்மின் முதலே நடந்த மதலாய் - எங்களினும் முற்பட நடந்தபுதல்வனே!, செங்காய் தீரண்டு செறிகான் இருக்கு - செங்காய்கள் கூடி கெருங்கின காட்டில் இருக்கு, தெளியாது இரக்கும் எனை - மனங்கேற்று அழுதுகொண்டிருக்கிற என்னை, நீ - , அன்னயை வருக்கத்தீலே - தாயே வருக்கதாதே, எனதது - என்று கூறுதது, மகனே உன் தன் அறிவுக்கு அடாது - மகனே உனது உயர்க்கத அறிவுடைமைக்குப் பொருந்தாது; எ - று.

வி - ரை: அரிச்சங்கிரன், சங்கிரவதி முதலியோர் நகர் நீங்கீச் செல்லுஞ் சமயத்திற் காட்டுமார்க்கத்தில் கெளசிகார் குற்ச்சியினுல் அக்கினி தோன்றி இவர்களைச் சமீபிக்க, அரசன் இக் காட்டனல் தோன்றிய காரணம் யாதென வினாவ, அவர் களுடன் சென்ற சுக்கிரன், அக்கினி அரசகுலத்தி லொருவனை உண்ண விரும்பி வந்தனன் என்னும், தேவதாசன் ‘என்னை உண்பதாக’ என்று கூறி யாவர்க்கும் முற்படச் சென்றனன். அவனைத் தடுத்துச் சங்கிரவதி முற்செல்ல அவன் கற்பின் வெம்மைக் காற்றுது காட்டனல் நீங்கிற்று, என்பது கதை. ‘உன்னுயிரை ஈந்து எம்மைக் காக்க முனைந்த நீ இன்று நான் வருக்க ஏனென்று கேளாதிருத்தல் முறையாமோ?’ என வினவி னன். இவ்வாறு வினாவிய சங்கிரவதி அவ்வினாவுக்குத்தானே அடுத்த பாட்டில் விடை கூறல் காண்க. வருக்குது+அல்+ஐ = வருக்கத்தீலே - முன்னிலை எதிர்மறைமுற்று. ‘ஐ’ சாரியை; ‘அல், எதிர்மறை விகுதி.

31. மறவா ளெயிற்று மணிமா சணத்தின்
வலியா லீறந்து ளவெவாலே
திறவா திருக்கு மதிபாவி தன்னை
உறவே தெனக்க ருதியோ
திறவாய் சிறந்த கணிவா யுரைத்தல்
செய்கிலாய் முகத்து விழியாய்
பிறவாத நித்த னடியே வழுத்து
பெருமா னளித்த மகனே!

ப - ரை: பிறவாத நித்தன் - (யோனிவாய்ப்பட்டுப்) பிறத்தலில்லாத நித்தியராகிய கடவுள்து, அடியே வழுத்து

பெருமான் அளித்த மகனே - அடிகளை மாத்திரமே வணக்கு கின்ற நமது தலைவன் பெற்ற குமரா, மறவான் எயிற்று - கொலைத் தொழிலையும் வாள் போன்ற பற்களையும், மணி - சிரோரத்தினத்தையும் உடைய, மாசணத்தின் வளியால் - பாம் பினது விட வளியால், இறங்குள் - இறங்கிருக்கின்ற, என்னேடு இறவாதிருக்கும் - என்னுடன் (ஒருங்கே) மடியாதிருக்கும், அது பாவி தன்னேடு - மிகப் பாவியான என்னுடன், ஏது உறவு எனக் கருதியோ - எனக்கென்ன உறவு என என்னியோ, கிவுத்த கரிவாய் திறவாய் - (கீ) சிவந்த கொவ்வைக் கணி போன்ற வாயைத் திறக்கின்றிலை, உறைத்தல் செய்கிலாய் - பேசுவதுஞ் செய்கின்றுயில்லை, முகத்து வீழியாய் - என் முகத்தை வீழித்துப் பார்த்தலுஞ் செய்கின்றிலை. எ - று.

வி - ரை: பிறவாத வித்தன் - பிறப்பிறப்பில்லாத முழு முதற் கடவுள்; 'அடியே' ஏ தேற்றம்; 'வழுத்து பெருமான்' விணைத்தொகை; இறவாது - எதிர்மறை விணைச்சம்; 'அதிபா வித்தன்' என்பதில் 'தன்' சாரியை; திறவாய் - செய்கிலாய் - வீழியாய் முன்னிலை எதிர்மறை முற்றுக்கள்; திற + ஆ + ஆய், செய் + கு + இல் + ஆய், வீழி + ஆ + ஆய், ஆ எதிர்மறை இடைஞிலை கெட்டது. 'ஆய்' முன்னிலை விகுதி; 'கு' சாரியை; 'இல்' எதிர்மறை இடைஞிலை; தேவதாசன் இறங்கமையால் வாய்திறவாமை, கண் வீழியாமை முதலியன உடையனான். அதற்கு மற்றொரு காரணங்கூறி அக் காரணத்தானே (—தேவ தாசனேடு இறவாமையால்) தேவதாசன் கண் வீழியாமை, வாய் திறவாமை முதலியன செய்கின்றுனென்று கூறினார்; தற்குறிப்பேற்றம்.

'பிறவாத வித்தன் அடியே தொழுவான்' என அரிச் சந்திரனைக் கூறியதனால், அவன் மற்றவர் யார்க்கும் பணிபவனல்லன், என்று கூறினார்.

32. வடியேறு வெற்றி நெடுவேன் மலர்க்கை
மகனே டிறந்து மடியாக
கொடியேன் முகத்தில் வீழியார் முரிக்கு
வளநா டளித்த கொடையா

நிடயே றடர்த்த மரமாகி மண்ணி
 னிடையே யுழத்த லழகோ
 வடியேன யொக்க முடியா திருத்த
 லங்காய மிக்க யமனே.

ப - ரை: முருகிக்கு உள்காடு அளித்த கொடையார் - கெளசிக முரிவருக்கு வளப்பம் மிக்க நாட்டைக் கொடுத்த வள்ளலா(கிய நமது அரசு)ர், வடி ஏற வெற்றி தெடுவேல் - கூர்மை மிகுந்த வெற்றியினையுடைய நீண்ட வேலைப் பிடிக்கின்ற, மலர்க்கை மகனேடு - மலர்போலுங் கைகளையுடைய தன் மக நூடன்கூட, இறந்து மடியாத கொடியேன் முகத்தில் - இறந் தொழியாத கொடியளாகிய எனது முகத்தில், விழியார் - விழிக்கமாட்டார், [ஆகவே நான்] இடியேற அடர்த்த மரமாகி - இடியேற தாக்கிய மரம்போன்று, மண்ணின் இடையே உழத் தல் அழகோ - யாதொரு பயனுமின்றிப் பூமியில் இன்னும் (தங்கி) வருங்குதல் சிறங்க முறையாகுமோ?, யமனே —, அடி யேனை - அடியாளாகிய என்னையும், ஒக்க முடியாதிருத்தல் - என் மகனுடன் சேர்த்துக் கொல்லாது விடல், மிக்க அங்காயம் - மிகுந்த அங்காயம். எ - று.

வி - ரை: இடியேற தாக்கிய மரம் யாதொன்றுக்கும் பயன்படாது. மலர்க்கை - உவமத்தொகை ‘இறந்து மடியா’ என்பன, ஒரு பொருளில் வந்த இரு சொற்கள். ‘மகனே உன னேடு நான் மடியாவிடின் நின் தங்கை என்னிடம் முகங் கொடார்; என்ன நீங்குவர். எனவே நான் தனித்தவளாய், யாராலும் மதிக்கப்படாதவளாய் விடுவேன். எனவே நான் இப்பொழுது இறப்பதே எனக்கு மதிப்பாகும். அதனை எனக் குத் தராத யமனே, இது மீ எனக்குச் செய்யும் அங்காயம் என்றால்’ எனக. விழி + ஆ + ஆர் = விழியார். எதிர்மறைமுற்று. ‘ஆ’ இடைநிலை கெட்டது. ‘அழகோ’ ஒ எதிர்மறைப் பொருட்டு. யமன் செயல் திமையுடையது என்பது தொனிக்க அங்காயம் மிக்க யமன் எனக் கூறினான். அ + நியாயம் = அங்காயம்; நியாயமற்றது. நான் உயிருடன் இருப்பின் இடியேறுண்ட மரம்போல் பயன் ற்றவளாவேன் என்று கூறியவாறு.

மகனை அடக்கஞ் செய்ய முயலுதல்

33. எனமறுகி யிவனுடனு மிறங்தோ மாகி
 விவனையெடுத் தெரித்தடக்க வுரியா ரில்லை
 மனமுருகா னம்மைவிலை கொண்டோன் சால
 வன்கண்ணன் மனைவியவன் றனின்மா பாவி
 சினமுடையார் விடியுமுதற் செல்லே னகிற்
 செறுவரிவன் தனைக்கருக்கிச் செல்வ னென்று
 தனதுதிரு மகனையெடுத் தனிதோள் வைத்துத்
 தள்ளாடி மதிதயனார் தநயை மீண்டாள்.

ப - ரை: என மறுகி - என்றில்வாறு வருங்தி, இவனுடன் காம் இறங்தோம் ஆகில் - இவனுடன் காமும் இறங்குவிட்டால், இவனை எடுத்து ஏரித்து அடக்க உரியார் இல்லை - இவனை எடுத்துச் சுட்டுத் தகனஞ் செய்தற்குரியார் யாருமில்ல, [ஆதலாலும்]; ஏம்மைவிலைகொண்டோன் மனம் உருகான் - எங்களை அடிமைகொண்ட பிராமணனே மனம் இருங்கான், சால வன்கண்ணன் - மிகவும் கொடுமை வாய்க்கவன், மனைவி - அவன் மனைவியோ வெனின், அவன் தனின் மாபாவி - அப் பிராமணனரிலும் கொடிய பாவியாவாள், சினமுடையார் - சினமுடையோராகிய அவர்கள், விடியுமுதல் செல்லேன் ஆகில் - விடிவதற்குமுன் (பிராமணனது) வீட்டுத்குச் செல்லாதொழி வேணுயின், செறுவர் - என்னைத் தண்டிப்பர், [ஆதலாலும்]; இவன் தன்கைக் கருக்கிச் செல்வன் என்று - இவனை மயா னத்தில் சுட்டுச் செல்வேன் என்று மனத்துள் எண்ணி, மதி தயனார் தகயை - மதிதயராசன் மகளாகிய சந்திரவதி, தனது திருமகனை எடுத்து அணிதோள் வைத்து - தனது செல்வப் புதல்வனைத் தூக்கித் தனது அழகிய தோள்மீது வைத்து, தள்ளாடி - தள்ளாடிக்கொண்டு, மீண்டாள் - மயானம் கோக்கிச் செல்வாளாயினாள். எ - ரு.

வி - ரை: சரியான உணவின்மையாலும் மகனது உடற் பலத்தாலும் துக்காலேட்டிட்டினலும் சந்திரவதி தள்ளாடித் தள்ளாடிச் சென்றுள் என்றவாறு. தநயன் - புத்திரன், வடமோழி. எடுத்தெரிப்பாரின்மையாலும் காலங் தாழ்த்தின் செறுவா ராதலாலும் கருக்கிச் செல்லத் துணிந்தாள். ஏதோ ஒருவகையாற்

சட எண்ணினாதலீன் கருக்கி என்றார். புலம்பி அழுதமையான் அவன்து துக்கம் ஒருவாறு ஆற, செய்யக் கூடியது எது வென எண்ணுவாளானான். துக்கஞ் சிறிது தணியின் புத்தி நிலைப்பட்டுச் செயலிலீடுபடும். ‘அவன்தனின் பாவி’ என்பதில் ஜுங்தாமுருபு எல்லைப்பொருள், செல் + ஆ + ஏன்; ஆ எதிர் மறை இடைநிலீ புணர்ந்து கேட்டது.

சந்திரவதி கடுகாடு சென்ற விதம்

34. காடுமே இஞ்செறிந்த செங்காய் முன்னே

கௌவியிமுத் திடப்பறந்து கழுகு மோதப்
போடுபோ டெனப்பலபேய் தொடரக் கொண்டு
போகேனீ யெனக்கொடிய பூதஞ் சூழ
மாடுதோ றும்பறிக்க நரிக டாவ

வார்குழலுஞ் சோர்துகிலும் வனங்தோட் ஹர்க்க
ஈபோ டத்தனையும் பட்டு நீண்முள்
ளிடுகாடு நீந்திநெடுஞ் சுடுகா டுற்றுள்.

ப - ரை: காடும் பேடுஞ் செறிந்த செங்காய் - காட்டிலும் மேட்டு நிலங்களிலும் நெருங்கி வதிகின்ற செங்காய்கள், முன்னே கௌவி இழுத்திட - அவன் முன்னே சென்று பின்தைக் கொவி இழுக்கவும். கழுகு பறந்து மோத - கழுகுகள் பறந்து அடிக்கவும், பலபேய் ‘போடு போடு’ எனத் தொடர - பல பேர்கள் கூடியப் பின்தைப் ‘போடு போடு’ என்று கூறிக் கொண்டு தொடர்ந்து செல்லவும், ‘நீ கொண்டு போகேல்’ என கொடிய பூதஞ் சூழ - (பின்தை) ‘நீ கொண்டு போகாதே’ என்று கூறிக்கொண்டு கொடிய பூதங்களானவை (சந்திரவதி யைச்) குழந்து செல்லவும், நரிகள் மாடுதோறும் - நரிகள் பக்கங்கள் தோறும், பறிக்கத் தாவ - (அவளிடமிருந்து அப் பின்தைப்) பறிப்பதற்காகத் தாவிப் பாயவும். வார்குழலும் சோர்துகிலும் வனங் தொட்டு ஈர்க்க - நீண்டு குலைந்த கூந்தலையும் அவிழ்ந்த தொங்கும் ஆடையையும் காட்டு மரமும் செடிகளும் பற்றி இழுக்கவும், [இவ்வாறு] ஈடுபோடு அத்தனையும் பட்டு - பெரும் துன்பமணைத்தையும் பட்டு, நீள் முள் இடுகாடு நீந்தி - நீண்ட முட்கள் பொருக்கிய இடுகாட்டைக் கடக்கு, கெடுஞ் சுடுகாடு உற்றுள் - பரந்த சுடுகாட்டைச் சமீபித்தாள். எ - ரு.

பெண் ஒருத்தி நள்ளிரவில் ஒரு பினாத்தைத் தலையே தூக்கிக் கொண்டு, அப் பினாத்தை உண்ண விரும்பும் பிராணிகள். பேய்கள் தடைசெய்யச் சூகாட்டை அடைவதென்பது, ஒரு பெருங்கடலைச் சுறு முதலிய மகரங்கள் எதிர்த்துவரக் கூயால் நீங்கிச் செல்வதற்கு ஈடாகுமாதலீன் ‘நீங்கி’ எனக் கூறினார்.

வி - ரை: இடுகாடு - பினாம் புகைத்தக்கும் இடம்; சுடுகாடு - பினாத்தை எரிக்கும் காடு. எச்சங்கள் ‘சேய’ வென் எச்சங்கள், நடத்தற் கருமைபற்றி ‘இடுகாடு நீங்கி’ என்றார். நளிகள் + தாவ = நளிகடாவ; சோர்துகில் - வினைத்தொகை போ + கு + ஆ + ஏல் = போகேல் ‘கு’ சாரியை. ‘ஆ’ எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது.

சூகாட்டைச் சந்திரவதி அடைந்தமை

35. பினங்கள்சுடுங் கடும்புலைய ரரவத் தாலும்
 பிளங்குதலை வெடித்திடுபே ரமலை யாலும்
 ஜெங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னலும்
 நெடுங்கணலின் கொழுங்கெழுந்த நிவப்பி னலுங்
 கணங்கள்மிகக் களித்தாடுங் துழனி யாலும்
 கனற்பொறியின் மலிவாலும் புகையி னலுங்
 சணங்குபல பினங்குபெருங் குரைப்பி னலுங்
 தோகையறிந்துணர்ந்துகொடும்சுடலைசார்ந்தாள்.

ப - ரை: பினங்கள் சுடும் கடும்புலையர் அரவத்தாலும் - பினங்களைச் சுடுகின்ற கொடிய புலையருடைய சத்தத்தினாலும், தலைபிளைந்து வெடித்திடு பேர் அமலையாலும் - பினங்களின் தலைகள் பிளவுபட்டு வெடிப்பதால் உண்டாகும் பேரோசையினாலும், பினாம் கருகி சுறுகாறும் முடையினாலும் - பினாத்தின் கொழுப்புகள் கருகி நாறுகின்ற முடை நாற்றத்தினாலும், நெடுங்கணலின் கொழுங்கு நீண்ட அக்கினியின் சுவாலையானது, எழுந்த நீவர்ப்பினாலும் - (உயர்ந்து) எழுந்த எழுச்சியினாலும், கணங்கள் - பேய்க் கூட்டங்கள், மிகக் களித்து ஆடும் துழனியாலும் - மிகக் கங்கோட்டுத்துடன் கூத்தாடுகின்ற சத்தத்தாலும், கனல் பொறியின் மலிவாலும் - அக்கினிப் பொறிகளின் மிகுதியினாலும், புகையினாலும் - பல சணங்கு பினங்கு பெருங் குரைப்பினாலும் -

பல நாய்கள் ஒன்றேடோன்று மாறுபட்டுக் குரைக்கும் பெருங் குரைப்பினாலும், தோகை - மயில் போன்ற சாயலீயடைய சங்கிரவதி, அறிந்துணர்ந்து - (சுடுகாடு இதுவேன) ஊகித்து அறிந்து, கொடும் சுடலை சார்ந்தாள் - அப் பயங்கரமான சுடலையை அடைந்தாள். எ - று.

இப்பாடலிலே சுடுகாடு நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. பினாஞ்சுடுவோர் ஆரவாரம் ஒருபுறம்; சுடப்படும் பினங்களின் மண்டை ஒடுகள் வெடிக்கும் ஒலி ஒருபுறம்; பினங்கள் வெந்து வீசும் முடை நாற்றம் ஒருபுறம்; பற்றியெரியும் அக்கினிக் கொழுக்கின் பேரோலி ஒருபுறம்; அவற்றிலிருந்து வெடித்துப் பறக்கும் அக்கினிப் பொறிகள் ஒருபால்; எரியும் கெருப்பின் புகை ஒருபுறம்; பினங்களையுண்டு மகிழ்ந்து கூத்தாடும் பேய்களின் கூத்து ஒருபுறம்; காய்கள் குரைக்கும் சத்தம் ஒருபுறம்; இவ்வித இயல்புகளின் மூலம் சங்கிரவதி சுடுகாட்டை அறிந்தாள்.

வி கை: ஒலியைக் கருதப் பல சொல் வந்தமை இச் செய்யுளில் ஓரழகு. அரவம், அமலை, துழனி, குரைப்பு என்பன, சத்தம் என்னும் பொருளில் வந்தன. சுணங்கன் - நாய்; சன்னுச் சுணங்கு என கீன்றது. தோகை - உவமவாகுபெயர். நாய்கள் உணவின் பொருட்டுச் சண்டைப்பிட்டுக் குரைத்தன. காரணமின்றியும் அவை ஒன்றேடோன்று பினங்கும் வேதியர், வைத்தியர் முதலியோரும் காரணமின்றியே தம்முள் தாம் பினங்குவர். குடுகாட்டில் மேற்கூறிய பல செயல்களும் நிகழும் என்றபடி.

சங்கிரவதி மகனினுடலுக்குத் தீமுட்டஸ்

36. கண்டனலீ திமமெனக் கருத்தி ஒன்னிக்

கடவுளார்தங் காவலிற்றன் மகனை வைத்துப் பண்டுவெந்து கரிந்தகுறைக் கட்டை யெல்லாம்

பலதிசையும் விரைங்தோடிப் பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவெந்து பினங்கள் சுடும் சுடலை நண்ணிக்

கொள்ளியெடுத் தோடியனல் கூட்டி மூட்டி மண்டுதழற் கட்டையின் மேல் மகனை வைத்தாள் வளர்ந்தெரியுங்கனல்விளக்கம் மன்னன்கண்டான்.

ப - ரை: கண்டனள் - சுடலையைக் கண்டு, இது ஈம மெனக் கருத்தில் உள்ளி - இதுவே சுடுகாடென மனத்தில் நினைத்து, கடவுளர்தம் காவலில் தன் மகனை வைத்து - தெய்வம் களின் காவலில் தன் மகனுடலை வைத்து, பண்டு - முன்னே. வெங்கு கரிந்த குறைக் கட்டடயெல்லாம் - (பினங்கள் சுடுக் காலத்து அப் பினங்களுடன்) வெங்கு (ஒரு பகுதி எரிந்தும் மற்றொர் பகுதி எரியாதும் இருத்தலின் ஒரு புறம்) கரிந்துள்ள குறைக்கொள்ளிகளை எல்லாம், பல திசையும் விரைக்தோடிப் பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு வங்கு - திசைகள் தோறும் விரைக்து ஒடிச்சென்று பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு வங்கு, பினங்கள் சுடும் சுடலை கண்ணி - பினங்கள் எரிந்துகொண்டிருக்கின்ற இடத்தை அடைக்கு, கொள்ளி எடுத்து ஒடி - எரிகிற ஒரு கொள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு ஒடிவங்கு, அனல் கூட்டி மூட்டி - நெருப்பைத் (தானடுக்கிப ஈமப்படுக்கையில்) மூட்டி, தழல் மண்டு கட்டட யின்மேல் - அக்கினி முண்டு எரிகின்ற கட்டடகளின்மேல், மகனை வைத்தாள் - தனது புதல்வன் உடலை இட்டாள், வளர்ந்து எரியும் கனல் விளக்கம் மன்னன் கண்டான் - அப்பொழுது சுவா வித்து எரிகின்ற ஈமாக்கினி வெளிச்சத்தைச் சுடலை காவலனுகிய அரிச்சங்கிரீன் கண்டான். எ - று.

வி - ரை: யாரும் இல்லாத இடத்தில் தன் மகனைக்கிடத்திக் கடவுளை வணங்கிச் சென்றுளாதலின் ‘கடவுளர்தம் காவலில் வைத்து’ என்றார். அவள் மகனை ஈமத்தில் வைத்தமையும், மன்னன் கண்டமையும் உடன் நிகழ்ந்தமையில் ‘வைத்தாள் மன்னன் கண்டான்’ என்றார். சந்திரவதி தன் மகனின் ஈமத் துக்குத் திழுட்டற்குரிய வேலைகளை மிக விரைவிலே செய்து முடித்தாள் என்பதை வெந்த குறைக் கட்டட விரைக்தோடிப் பார்த்தெடுத்து, ஒடி அனல் கூட்டி மூட்டி என்னுங் தொடர்கள் புலப்படுத்துகின்றன. கண்டனள் = கண்டு - முற்றெச்சம். ‘கடவுளர்தம்’ என்பதில் ‘தம்’ சாரியை, பினங்கள் சுடும் சுடலை என்றது, அப்பொழுது பினம் எரிந்துகொண்டிருக்க ஓரிடத் தைக் காட்டிற்று.

அரிச்சந்திரன் தேவதாசன் உடலைக் காலால் உதைத்தல்

37. அரவுகடித் தரசிளங்கோ விறக்தா னென்ப
தறியாமல் வெகுண்டிறைவ ஞரே யிந்த
இரவுதனிற் பிணஞ்சுடுவா ரதிவோ மென்னு
வெழுக்திருந்து விரைந்தோடி யேடி மூடி
தரவுரிய பொருளெனக்குத் தாரா தெநீ
தனியேயிப் பனியிருளிற் சவங்கோ னொர்ந்து
கரவின மற் சுடுவதுனக் கடைவோ வென்னுக்
கால்வீசிக்கான் முனோயையெடுத்தெறிந்தான்.

ப - ரை: அரச இளங்கோ-இன அரசனுகிய தேவதாசன், அரவு கடித்திருந்தான் என்பது அறியாமல் - பாம்பு தின்டி இறந்துவிட்டான் என்பதை அறியாது, இறைவன் வெகுண்டு - அரிச்சந்திரன் கோபித்து, இந்த இரவுதனில் பிணஞ்சுடுவார் ஆர் - இவ்விரவில் (கம்மை அறியாமல்) பினம் சடுபவர் யார்?, அறிவோம் என்னு எழுந்திருந்து - (நாம் அவரை) அறிவோம் என்று ஏழுந்து, விரைந்து ஒடி - விரைவாக ஒடிச்சென்று, ஏடி மூடி - அடி, புத்தியில்லாதவனே! தர உரிய பொருள் எனக்கு நீ தாராதே - (எனக்குத்) தரவேண்டிய பொருளை நீ எனக்குத் தாராது, தனியே இப் பனி இருளில் சவம் கொணர்ந்து - தனியாக (அஞ்சி) சுடுங்குதற்குரிய இவ்விருளில் பிணத்தைக் கொண்டுவங்கு, கரவின் அழல் சுடுவது உனக்கு அடைவோ, கள்ளத்தனமாகத் திருட்டிச் சுடுவதுஉனக்குப் பொருந்துவதா? - என்னு - என்று கூறி, கானமுனோயை கால்வீசி எடுத்து எறிந் தான் - தன் வழித்தோன்றலாகிய புதல்வணைக் காலினால் ஏற்றி எறிந்தான். எ - று.

வி - ரை: அறியாடல் எறிந்தான் என்க. அறியாமல் - எதிர்மறை வினை எச்சம்; 'தராது என்பது தாராது' என நீண்டது. பனி - குளிர் சுடுக்கம்; கானமுனோ - வழித்தோன்றல் = (பிள்ளை). அரசிளங்கோ என்பதில், கோ என்பதும் அரசென் பதை பணர்த்திற்று. அரசக்குரிய இளங்கோ என்றபடி.

38. எறிந்திடலு முயிரேங்க வேங்கி வேளி
 விடவிழுந்தாற் படிமிசையே யடிசாய்ந் தாடி
 முறிந்துவிழு மரம்போற்சென் றடிமேல் வீழ்ந்து
 மொழிகுள்ளி விழியருவி சொரிய வல்லி
 யறிந்துமில னிவ்வுரில் வழங்கு கீதி
 யருவினையே ஞருமிலி யறவும் பாவி
 மறிக்தமகன் தனைச்சுடநான் வந்தே னையா
 வறியேற்குப் பொருள்உளவோ வழங்க வென்றார்.

ப - ஸர : எறிந்திடலும்-இவ்வாறு எறிந்திடலும், வல்லி-
 கோடிபோன்றவளாகிய சந்திரவதி, உயிர் ஏங்கரங்கி - உயிர்
 சொருமாறு கடுக்கம் அடைந்து, வேளில் இடிவிழுந்தால்-கோடை
 காலத்து இடிவிழுந்த காரணத்தால், அடசாய்ந்து ஆடி அடிமர
 மானது சாய்து ஆட்டங்கொண்டு, முறிந்து படிமிசையே விழும்
 மரம்போல்-முறிந்து நிலத்தின்மீது விழும் மரம்போல சென்று,
 அடிமேல் வீழ்ந்து - (அவன் பக்கலை) அடைந்து அவன் காலில்
 விழ்ந்து, மொழிகுள்ளி - சொற்றுமோற், விழி அருவி ரொரிய-
 கண்கள் அருவிபோலக் கண்ணீர் சொரிய; அருவினையேன் -
 கொடுவினையுடையேனுகியொன், இவ்வுரில் வழங்கும் கீதி அறிந்தும் இலன் - இவ்வுரில் வழங்கும் முறைகளை அறிந்தேனுமல்லேன், ஆரும் இலி - ஆருமற்றவள், அறவும் பாவி - மிகவும் கொடிய பாவி, ஜயா மறிந்த மகன் தனைச் சுட மான் வந்தேன் - இறந்துபோன மகனைத் தகனஞ் செய்வதற்காக யான் வந்தேன், வறியேற்கு வழங்கப் பொருள் உளவோ என்றார் - வறியவூளாகிய என்னிடம் (உமக்குத்) தருவதற்குப் பொருள் உளவோ என்றார். எ - று.

வி - ஸர : இடிவிழுந்தால் படிமிசையே முறிந்துவிழும் மரம்போல் அடிமேல் வீழ்ந்தாள் என்க. இல் + இ = இலி; இல்லாதவன் | இல்லாதவன் ; இல்லாதது|. ‘இ’ வினைமுதல் விகுதி. ‘வறியேற்கு’ என்பது உருபு மயக்கம். வறிபேரிடம் என 7 ஆம் உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் 4 ஆம் உருபு வந்தது. சந்திரவதி எதிர்பாராமலே அரிசசந்திரன் இவ்வாறு செய்த செபலுக்கு, எதிர்பாராது கீகழும் கோடையிடியை உவரை கூறினார். ‘நான் கள்ளி அல்லேன்; இவ்வாறு செய்தமைக்குக் காரணம் இவ்வுரில் வழங்கும் கீதையை அறியாமையேயாகும்.’

அன்றியும் ‘ஆருமிலி பாவி, பொருள் அற்றவள்’ என்று கூறி னான். ‘உளவோ’ என்பதில் ‘ஓ’ எதிர்மறை. அறிந்தும் இலன்; என்பதில் ‘உம்’ எச்சவும்மை.

39. பொருளுடையேன் தமருடைய னா விந்தப்
புத்திரனைத் தோண்மீது வைத்துப் போங்கில்
விருளிடையிற் சுட்லையில்வங் தெய்து வேனே
எரிந்தகுறைக் கட்டையினி லேற்று வேனே
தெருளுடையா யறமுடையாய் வினையே னீங்ற
சிறுவனையான் சுடக்கருணை செய்யாய்தேயா
வருளுடையா யாதார மற்றேற் குன்ற
நடியினையே தஞ்சமென வலறி வீழ்ந்தாள்.

ப - ஜ: பொருள் உடையேன் தமர் உடையேன் ஆனால்- (ஊன்) பொருளும் சுற்றமும் உடையவள் ஆனால், இந்தப் புத்திரனைத் தோள்மீது வைத்துப் போங்கு - இந்தப் புதல்வனை (தனியே) எனது தோள்மீது வைத்து (க்கொண்டு இவ்விடம்) வந்து, இவ் இருளிடையில் சுடலையில் வந்து எய்துவேனே - இந்த உள்ளிருளிலே சுடலையை வந்து சேருவேனே?, எரிந்த குறைக் கட்டையினில் ஏற்றுவேனே - (எனது புதல்வனது சுடலத்தை) எரிந்த குறைக்கொள்ளியில் ஏற்றி எரிப்பேனே?, தெருள் உடையாய் - அறிவுடையவரே, அறமுடையாய் - தரும மிக்கவரே!, தேயா அருள் உடையாய் - குறைதலற்ற அருளை உடையவரே; வீணையேன் ஈந்ற சிறுவனையான் சுடக் கருணை செய்யாய் - தீவினையுடையேனுகிய யான் பெற்ற புதல்வனைச் சுடுதற்குக் கருணை செய்வீராக, ஆதாரம் அற்றேற்று-யாதொரு ஆதாரமு மில்லாத எனக்கு, உந்தன் அடியினையே தஞ்சம் என அலறி வீழ்ந்தாள் - உனது இரு பாதங்களுமே ஆதாரம் என்று கூறி அழுதுகொண்டு (அரசன் பாதங்களில்) வீழ்ந்தாள். எ-று.

ஒரு கருமத்தைச் சிறப்புற விறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டும். அல்லது உறவினர் உதவி வேண்டும். இவ்விரண்டு மற்றேர் மற்றவர்களால் இரங்கப்படத் தக்கவர்கள். தனியே இரவில் இறந்த புதல்வனைத் தோள்மீது கொணர்ந்தமையி லிருந்து என் நிலை அறியப்படத் தக்கது என்று கூறினான்.

வி - ரை: செய் + ஆய் = செய்யாய் = செய் - 'ஆய்' முன் சிலை வினைமுற்றுவிகுதி. இக்கீ = இரண்டு; 'இ' எதிர்மறைப் பொருள். தன் செயல் தரும விரோதமானதன்றெனப் பல காரணங்களால் வற்றிருத்தினால். பொருளும் தமரும் அற்றேனென் பதைத் தரியே இரவில் புத்திரைன்த் தோன்மீது சுமந்து வந்த தன் மூலம் அறியலாமெனக் கூறினால். ஆதாரம் - உதவி.

அரிச்சந்திரன் தணக்குரிந்தாய வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் விடமுடியும் எனல்

40. பொன்னனையாய் விடுவிடியான் புலையனென்னிற புலையனுமல் லேன்புலைய ற்கடிமை கண்டாய் என்னாடுகீ தீண்டுவது தகாது நீதா நிப்பொருட்கியா ஞரியனலே ளென்னை யரள்வேரன் சொன்னபணம் காலுண்டு கொள்ளி யாடைத் துண்டமுமொன் றுண்டுதங்து சுடுதி யன்பாலன்னவன்றுன் படியாக வெனக்குத் தங்த வாய்க்கரிசி யானளிப்பே னறிது யென்றுன்.

ப - ரை: பொன் அனையாய் - இலக்குமியை ஒத்த பெண்ணே, விடு விடு - (நீ என்) காலை விடு விடு, யான் புலையன் என்னில் - யான் புலையனே என்றால், புலையனும் அல்லேன் -, புலையற்கு அடிமை கண்டாய் - புலையனுக்கு அடிமையானவன் என்பதை அறிவாயாக, நீ என் அடி தீண்டு வது தகாது - (நீ என் கால்களில் வீழ்க்கு) என் கால்களைத் தீண்டுதல் (உனக்குத்) தகாது, இப்பொருட்கு யான் உரியன் அலேன் - இந்தச் சுடலையில் பெறும் பொருட்களுக்கு உரியவன் நான் அல்லேன், என்னை ஆள்வோன் - என்னை அடிமை கொண்ட எசமானன், சொன்ன பணம் கால் உண்டு - (பினாத்தைச் சுடும்படி வந்தவர்களிடத்தில்) வாங்கும்படி கட்டளையிட்ட கால் பணம் உண்டு, கொள்ளி ஆடைத் துண்டமும் ஓன்றுண்டு - (அதுவுமன்றி) கொள்ளி ஆடைத் துண்டும் ஓன்றுண்டு, தங்கு சுடுதி - இவையிரண்டனையும் தங்கு பின்ததைச் சுடுவாயாக, அன்னவன் அன்பால் படியாக எனக்குத் தந்த - அந்த எசமானன் அன்பு காரணமாக எனக்குப் படியாகத் தந்த, வாய்க்கரிசி யான் அளிப்பேன் - வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் யான் கிள்ளிடம்

வாய்காது விடுவேன், தொன் அறிதி என்றான் - நீ இவற்றை அறிக்குதோள்வாயாக என்று (அரிச்சந்திரன்) கூறினான். எ ரு.

வி - ஸர: சுடுதி, அறிதி; முன்னிலை முற்றுக்கள்; ‘இ’- விருதி; ‘த்’ எழுத்துப்பேறு. படி - க.லி; நீ பொன் அணையாய், நான் புலையனிலுக் தாழ்க்கேண்; ஆகையால் என்னாடியைத் தீண் டாதே என்று கூறினான் என்றபடி. எனக்கு எசமானன் உவக் தளித்த வாய்க்கரிசியை மட்டும் விடுவேன்; எசமானனுக்கு உரித்தாய காற்பணம், முழுத்துண்டு என்பவற்றை யான் விட முடியாதே எனக் குறியவாறு. அறிதிமுன்னிலை எதிர்காலமுற்று. சுடலையில் நிகழ்வன முழுவதையும் அறிக்கு அதற்கேற்றவாறு செய்யுமாறு, சுடலை கிகழ்ச்சியனைத்தும் விபரித்துக் கூறினான்.

இவற்றை நான் எவ்வாறு தாழுடியும் எனச் சந்திரவதி கூற அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியின் மங்கலநாடைவாக காணால்

41. துஞ்சியமைக் தனையொடுத்துச் சுமங்கு போக்கு சுடுவாரற் றிடுகாட்டிற் ரேண்மே லேற்றிப் பஞ்சபடும் பாடுபடும் பாவி யேற்குப் பணமேது கொள்ளிமுறிப் பாதி யேது கெஞ்சுதளர்க் கருஷினையேன் வருக்குக் கண்டு நீயிரக்கா யெனவிருந்து நிற்குங் காலை வஞ்சிதிரு மலையிடற்றில் வயங்கா நின்ற மங்கலநாண் கண்டிறைவன் மறித்துஞ் சொல்வான்.

ப - ஸர: துஞ்சிய மைக்கதனை எடுத்து-இறந்துபோன புத்திரைனை எடுத்து, சுடுவார் அற்று - சுடுவாரின்மையால், தோள் மேல் ஏற்றி சுமங்கு போக்கு-எனது தோள்மீது வைத்துச் சுமங்கு வங்கு, இடுகாட்டில் - சுடலையில், பஞ்சபடும் பாடுபடும் பாவி யேற்கு - பஞ்சபடுகின்ற பாடெல்லாம் பட்டு வருங்குகின்ற பாவி யாகீய எனக்கு, பணம் ஏது - பணம் எவ்விதம் கிடைக்கும், கொள்ளிமுறிப்பாதி ஏது - கொள்ளியாடைத் துண்டு எவ்விதம் கிடைக்கும், அருவினையேன் - கொடிய விளையை யுடையவளாகிய நான், கெஞ்சுதளர்க்கு வருக்குக் கண்டும் - மனக் தளர்க்கு வருத் தப்படுவதைக் கண்டும், நீ இரங்காய்-நீர் இரங்காதிருக்கின்றீர், என இருங்கு நிற்குங்காலை-என்றுகூறி இரங்குங் சமயத்து, வஞ்சி திருமணி மிடற்றில் - வஞ்சிக்கொடி போன்ற சந்திரவதியின் அழகீய கழுத்தில், வயங்கானின்ற - விளங்கீய, மங்கல நாண்

கண்டு-திருமாக்கல்யத்தை (அரசன்) கண்டு, இறைவன் மறித் தும் சொல்லான்-அரசன் பின்பும் சோல்லுவானுள்ளன. எ - று.

வி - றை: பஞ்ச, தனக்கோர் பெலமின்றித் தன்ஜீ இயக்கு விக்கும் காற்றின் வலியால் அலீப்புண்டு வருக்குவதுபோலத் தானும் துன்பங்களால் வருங்கினமை கூறினான்.

பாதி - துண்டம்; வயப்காலின்ற - நிகழ்காலப் பெயரேச் சம்; 'ஆகின்று' இடைநிலை. இரங்கு + ஆ + ஆப் = இரங்காப். 'ஆ' எனிர்மறை இடைநிலை புனர்த்துகெட்டது. 'வயங்கா மின்ற' என்பதில் 'ஆகின்று' இடைநிலை.

மாங்கல்யத்தைத் தரும்படி அரிசங்கிரன் கேட்டல்

42. நல்லீங்கல்லை யறச்சமர்த்தி நீயே கண்டேன்

நன் நுதலா ரணவரினு மிக்கிர சாலம்
வல்லீவல்லை விறநுகனும் களவே செம்பொன்
மங்கலநா ணுன்கழுத்தி விருக்க வேது
மில்லீயெனச் சொல்லுவது சற்று மேலா
திதனையெனக் கீவாயென் றியம்ப வேடர்
பல்லமுயிர் நிலைவாயிற் பட்ட மான்போற்
பதைப்பதைத்துப் பைக்கொடியாள் பதறி வீழ்க்காள்.

ப - றை: நல்லீங்கல்லை - நி மிகவும் நல்லவள், அறச் சமர்த்தி நீயே - மிகச் சாமர்த்தியகாரி நீயே, கண்டேன்-(உனது சாமர்த்தியத்தை நான் இப்பொழுது) கண்டேன், கன்னுதலார் அனை வரினும் இந்திரசாலம் வல்லை - பெண்கள் எல்லோரினும் இந்திர சாலவித்தையில் வல்லவளாயிருக்கிறும், விறகுகனும் களவே - (நீவைத்திருக்கும்) விறகுகனும் களவே, செம்பொன் மங்கலநாண் உன் கழுத்தில் இருக்க ஏதும் இல்லையெனச் சொல்லுவது சற்றும் ஏலாது - செவ்விய பொன்னுற் செய்யப்பட்ட மாங்கல்யகாண் உன் கழுத்திலிருக்கப் பொருள் ஏதும் இல்லையெனக் கூறுவது சிறிதும் போருக்காது, இதனை எனக்கு ஈவாப் என்று இயம்ப - இத்தாலையை எனக்குத் தருதி என்று சொல்ல, வேடர் பல்லம் - வேடர்கள் எய்த அம்பு, உயிர்கிலை வாயில்பட்ட மான்போல் - உயிர்திலையிற் பட்ட மான்போல், பைக்கொடியாள்-பசிய வணை யல்களை அணிக்க சங்கிரவதி, பதைப்பதைத்துப் பதறி வீழ்க்காள்-பதைப்பதைத்துப் பதறி (சிலத்தில்) வீழ்க்காள். எ - று.

வி - ரை : உயிர் கிலை வாய் - சொத்தானம் நல்லை நல்லை என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நல்லை, வல்லை என்பன முன் னிலைக் குறிப்பு முற்றுக்கள். நன்மை + ஐ; நல்லை : வன்மை - ஐ = வல்லை. அடுக்குமிகுதி பற்றியன. பசுமை - தொடி = பைக் தொடி. மான் உயிர் இத்பபதுபோன்ற துன்பத்தைச் சுந்திரவதி அடைந்தாள் என்றவாறு. இந்திரஜாலம் வடமொழி. ஈ + வி + ஆய் : ஈவாய் : முன்னிலைமுற்று (எதிர்காலம்) மங்கலங்கள் மற் கேருகுவரர் காணப்பட்டமையின் தன் கந்துடைமைக்குப் பங்கம் கேர்ந்ததென நினைந்தாளாதவின் “பல்லமுயிர் வீழ்ந்தாள்” என்றார். விருக்கஞும் என்பதில் ‘உம்’ எச்சப்பொருட்டு.

மங்கலங்களைக் கழுத்திற் கண்டானுதவின் அவள் கணவன் உள்ள பெண் என அறிந்தான். எனவே ‘ஆருமிலி’ என முன் னர் அவளாற் (சுந்திரவதி யாற்) கூறப்பட்டமை பொய் என உணர்ந்தானுகவின் கடலைகாவலன் (அரிச்சங்கிரன்) ‘நன்னுத ஸார் அனைவரினும் இந்திரசாலம் வல்லை; சமர்த்தி’ எனக் கூறி னன் என்க. கணவன் உயிருடன் இருக்க ‘ஆருமிலி’ எனக் கூறும் பெண் தன்கரும் நிறைவேற்றும் தன்மையுடையவள் என் பது விளங்கச் ‘சமர்த்தி’ என்றான். கணவன் ற கைம்பெண் எரில் மங்கல நாண் அணியார் மங்கையர். இஃது உலக மரடு.

சுந்திரவதி பட்ட துயரம்

43. வாடி னளடர்ந் தாண்மலர் மாமுகங்
கோடி னள்குலைந் தாள்லைந் தாள்கொடுங்
கேடி நாள் வந்த தென்று கிலேசமெய்
மூடி னுணைடு மூச்செறிந் தாள ரோ.

ப - ரை : வாடினாள் - உடம்பெல்லாம் வாடினாள்; தளர்ந் தாள் - தளர்ச்சி அடைந்தாள்; மலர் மாமுகம் கோடினாள் - தாமரை பலர்போன்ற அழகிய முகங்கோணுதல் உற்றாள்; குலைந்தாள் - (இவற்றால் தன் உருவம்) குலைந்தாள்; அலைந்தாள் - வருங்கினாள்; கொடும்கேடு இங்காள் வந்ததென்று - கொடிதாகிய கேடு இன்று ஏற்பட்டுவிட்டதென்று; கிலேசம் - பயமானது; மெய் மூடினாள் - உடல் முழுவதையும் மூடியதுபோன்று பயமே உருவாய்த் தோன் றினாள்; மூச்ச எறிந்தாள் - பெருமூச்செறிந்தாள். ஏ - று.

வி - ரை : வாடினாள் + தளர்ந்தாள் = வாடினடளர்ந்தாள்.
‘இங்காள்’ என்பது ‘இ’ நாள் என நின்றது. மலர்மாமுகம் என்

பதற்கு மலர்க்க அழகிய முகம் எனவும் பொருள் கூறலாம். அரோ - அசை ; இடைச்சொல். அவன் பலவகையிலே தூங்ப முற்றமையை ஒவ்வொர் முற்றுக்கொடுத்து முடித்தமையால் உணரலாம். அரிச்சங்கிரற்கு மாத்திரமே புலனுக்கேண்டிய மாங்கல்யம் புலையனுக்குப் புலனுனமையின் அது கேடு வருவதற்கு அறிகுறி எனப் பயந்தாள். அவனுக்குப் பயம் அதிகரித்தமையை ‘கிளேசம் மெய் முடினுள்’ என்னும் சொற்றெடுத் தூங்கல் தெரி வித்தார்.

44. அலைவி லாவரிச் சங்கிரற் கல்லது

தொலைவில் யாவர்க்குங் தோற்றரு மங்கலம்
புலையன் காணவும் போதுவ தோவெனு
வுலையின் மீது மெழுகொத் துருகினாள்.

ப - ரை: அலைவிலர் அரிச்சங்கிரற்கு அல்லது-ங்கீல தவருத அரிச்சங்கிர மகாராசனுக்கன்றி; தொலைவில் யாவர்க்கும் தோற்றருமக்கலம் - இறப்பினை அற்றவராகிய தேவர்களுக்குக் கூடத் தோற்றுத எனது மாங்கல்யம், புலையன் காணவும் போதுவதோ எனு - புலையன் ஒருவன் காணத் தக்கதாகவும் ஏற்படுவதோ என்று, உலையின்மீது மெழுகு ஒத்து உருகினாள் - (அக்கினி) உலைவாய்ப்பட்ட மெழுகுபோல உள்ளாம் உருகினாள். ஏ - று.

வி - ரை: யாவர்க்காயினும் என்றபாலது ‘யாவர்க்கும்’ என நின்றது. இதனால் மானுடர் எவர்க்கும் தோன்றுத மங்கலம் என்று கூறியவாறு, சங்கிரவதியின் கழுத்திற் பொருக்கிய மாங்கல்யம் சிவபிரான் அருளால் அவனுடனேயே பிறந்து நாயகன் கண்ணுக்கன்றி ஏனையோர் கண்ணுக்குப் புலப்படாத இயல்பு வாய்ந்தது. விவாக சமயத்துச் சங்கிரவதி அரிச்சங்கிர அுக்கு மாலையிட்டபோது அவன் கழுத்தில் மாங்கல்யம் இருப்பதைக் கண்ட அரிச்சங்கிரன் ‘முன் மங்கலம் பூண்ட பேதையை மறுத்திரண்டாவது மணமுடிப்பரோ’ என மதிதய ராசனைக் கேட்க அவன் உண்மை வரலாறுகளை உணர்த்திய செய்தியை இந்தால் விவாக காண்டத்துட்காண்க. உலையின்மீது மெழுகு, வரவரக் குறைதல்போல வரவர மெலிந்தாள் என்றவாறு.

45. இருள றங்குணத் தெங்கைதக்கு கல்வர
மருஞங் காலத் தரவணி வேணியான்
நிருவு எஞ்செய்த திவ்விய மென்மோழிப்
பொருஞ மித்தலம் புக்கபின் பொய்த்ததோ.

ப - ரை: அரவு அணி வேணியான் - பாம்பை அணிந்த
சடாபாரத்தை யுடையவனுகிய சிவபிரான், இருள் அறும்
குணத்து எங்கைதக்கு - அஞ்சுநானம் நீங்கும் இயல்பு வாய்ந்த
எனது தக்கைதக்கு, கல்வரம் அருஞங் காலத்து - (மகப் பேரூக) கல்வரம்
அருளிய காலத்து, திருவுளம் செய்த திவ்விய மெல்
மோழிப் பொருஞம் - [இவஞ்சுடன் = (சந்திரவதியுடன்) பிறப்ப
தாகிய மாங்கல்யத்தைக் காண்பவனே இவஞ்குக்கு நாயகன்
ஆவான், மற்றையோருக்கு இம் மாங்கல்யம் கண்ணுக்குப் புலப்
படாது என்று] சொன்ன மேலான இனிய மோழியின் பொரு
ஞம், இத்தலம் புக்கபின் பொய்த்ததோ - (கான்) இத்த ஊனிற்
புகுந்தபின் பொய்ப்பட்டுவிட்டதோ ! எ - ற.

வி - ரை: என் தக்கை - எங்கை; ஆதன் தக்கை - ஆங்கை
என்பதுபோல; திவ்யம் - உயர்வு; வடமோழி. ‘காலத்து’—
அத்து சாரியை; ‘அருங்குணம்’ விணைத்தொகை; புரு + அ =
புக்க, பகுதி இரட்டித்து இறங்ககாண் காட்டிற்று. இதுகாறும்
பொய்யாதது இப்பொழுது பொய்த்தலின் ‘இத்தலம் புக்கபின்
பொய்த்ததோ’ என்றுள்.

46. பனிம திர்ச்சைடப் பாவைபகி காளனு
ரினிய வாசக மின்ஜேருகுக் தீர்ந்ததாற்
புனித னரினும் பூவளங் தோனினு
முனிவ ஞேழுதி யோனென வேங்கினுள்.

ப - ரை: பனிமதிர்ச்சைட - குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையில்
தரித்துள்ளவரும், பாவை பங்காளனார் - உமாதேவியாரை
இடப்பக்கத்தே யுடையவருமாகிய சிவபிரானது, இனிய வாச
கம் - இனிய வரங்களாகிய வார்த்தைகள், இன்ஜேரும் தீர்ந்தது -
இன்றுடன் அழிந்தது, புனிதனுரினும் - (இயல்பாகவே)
புனிதமுடையவராகிய சிவபிரானிலும், பூ அளங்தோனினும் -
பூமி முழுவதையும் அளந்த விட்டுனு ஸர்த்தியினும், முனி

வனே முதியோன் - கெளசிக முனிவனே பெரியோன்; என - என்று கூறி; ஏங்கினுள் - ஏக்கம் அடைக்தாள். எ - று.

வி - ரை: மதிச்சடை - 2ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை. பாவை - உவம ஆகுபெயர். இனிய வாசகம் என்றது மாங்கல்யம் சம்பந்தமாக ஈந்த இறைவன் வரங்களை நினைக்கு கூறியவாறு. விஷ்ணு வாமன (குறள்) உரு வம் கொண்டு மாவலிச் சக்கரவர் ததியிடத்தில் மூன்றடி மண்யாசித்துப் பின் (திரிவிக்கிரமனுகி) பேருருக்கொண்டு பூமி முழு வதும் தன் இரண்டு அடியாலும் அளக்கு மூன்றுமடியை மாவலி யின் தலைசில் வைத்து அவனைச் சொன்றனரென்னும் கதையை அடக்கி ‘அளங்தோன்’ என்றார். சிவபிரான் உமாதேவியாகிய பெண்ணை இடப்பாகத்தே கொண்டு பாவை பங்காளர் என நாமம் பூண்டும், பாவையாகிய எனக்கு அருளியவர மின்று நீர் தலின் பாவை பங்காளர் என்னும் பெயருக்கு வடு ஏற்பட்டு விட்டதே என்னும் பொருளில் ‘பாவை பங்காளனுர் வாசகம் தீர்ந்ததே’ என்றார். கெளசிக முனிவருடைய வஞ்சனையினால் தேவர்களின் வரங்களும் மாறியமையின் மூவருக்கும் முனிவன் முதல்வனானான் போலும், என்று கூறினார். சுடலை காப்பாள் யாரென அறியாமையின் இத்துணையும் கூறினார்.

47. அற்புக் காழிய னனரிச் சந்திரன்

விற்பப் போயின மேன்மைகு வத்தொடும்
பொற்புப் போம்பொறை போகிறை போமென்றன
கற்புப் போவதென் னென்று கலங்கினாள்.

ப - ரை: அன்புக்கு ஆழி அனுன் - அன்புக்கடல் போன றவனுகிய, அரிச்சந்திரன் - , விற்ப - விற்றமையினால், மேன்மை குலத்தொடும் போயின - எங்கள் மேன்மையுங் குலச் சிறப்பும் ஒழிந்தன, [இவ்வாறு எனது], பொற்பு போம் - அழகும் போகக்கடும், பொறைபோம் - பொறுமையும் போய்விடலாம், கிறைபோம் - கிறைவான மறு குணங்களும் ஒழிந்துவிடலாம், என்றன் கற்பு போவது என் - எனது கற்பு போவது எவ்வாறு? என்று கலங்கினாள்-என்று கூறிக் கலக்கம் அடைக்தாள். எ - று-

வி - ரை: அன்பு என்பது ‘மென்றோடர் மொழியுள் சில வேற்றுமையில் தம்மின வன்றோடர்’ என்னும் விதிக்கமைய ‘அற்பு’ என ஆகும். ஈண்டு அவ்விதியான் ‘அற்புக்கு’ என்பதை அமைக்க; வலித்தல் வீகாரமென்பாருமூனர். மாங்கல் யம் பிறர் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டமையின் கற்புப் போயிற் தென்றெண்ணினான். போக் - போகும் என்பதன் மருட். பொருள், அழகு முதலியன் காலதேச இயல்பால் மாறுபடும். ஆயின் கற்பு முதலிய எஞ்ஞான்றும் மாறுபடாக குணங்களும் மாறுமா, என ஆச்சரியமுற்றுன். தன் மாங்கல்யத்தைப் புலையன் காண நேர்க்கதமையின் கற்புப் போயிற்தென்றான்.

அரிச்சங்கிரன் தன் மனைவி என அறிதல்

48. அனைய காலை யரிச்சங் திரனுந்தன்
மனைவி யாமிவ ளென்று மனங்கொளாத்
தனையன் மாண்டது தன்னையுட் கொண்டுள
கிணைவை நீக்கி மறப்பையு நீக்கினுன்.

ப - ரை: அனைய காலை - அப்பொழுது, அரிச்சங்கிரனும் -, இவள் தன் மனைவியாமென்று - அங்கு சின்ற சங்கிரவதியைத் தன் மனைவியென்று, மனங்கொள்ளா - அறிந்து, தனையன் மாண்டது தன்னை உட்கொண்டு - தன் புதல்வன் இறந்தமையை மனத்துட்கொண்டு, உள்ளைவை கீக்கி - தன் சுய அறிவு நீங் கப்பெற்று, மறப்பையும் நீக்கினான் - பின் ஆம் மயக்கத்தையும் மறந்தான். எ - று.

வி - ரை: தகயன் - வடமொழி; புதல்வன் மாண்டதை விணைப்ப மயக்கம் ஏற்பட்டது. பின் சிறிது நேரத்தால், மயக்கத்தையும் மறந்து தன்வசமழிந்தான். எ - று.

சங்கிரவதி துன்பமிகுதியால் மாங்கல்ய விபரத்தை விணைத் துத் துன்புற்றமையால் உண்மையறிந்த அரிச்சங்கிரன் தன் புதல்வனிறந்தமையை அறிந்து சோகித்தான் என்றவாறு. விணைப்பையுமிழந்து மறப்பையும் இழந்தானென்றதனாற் செயல்றருன், என்பது கூறியவாறு.

மகன்பொருட்டு அரிச்சந்திரன் துயருஹல்

49. கள்ள வேகத் தரவு கடிக்ககம்
வள்ள லோவிறங் தானென்று மன்னாவ
னுள்ளு ளெனொந் துயிர்த்துயிர்த் துப்புறம்
விள்ள லானுரை விம்மி மயங்கினுன்.

ப - ரை: கள்ள வேகத்து அரவு கடிக்க - வஞ்சனையையும்
விடவேகத்தினையுமடைய பாம்பானது தீண்ட, நம் வள்ளலோ
இறந்தான் என்று - நமது புத்திரனான வள்ளலோ இறந்தா
னென்று கருதி, உள் உளே கொந்து - மனம் வருக்கி, உயிர்த்து
உயிர்த்து - மிகப் பெருமூச்சுவிட்டு, புறம் உரை விள்ளலான் -
வெளியே வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லமுடியாதவனுய், விம்மி
மயங்கினுன் - அழுது அழுது மயக்கமடைந்தான். எ - ரு.

வி - ரை: பெருமூச்சின் கொடுமைபற்றி ‘உயிர்த்து
உயிர்த்து’ என்றார். அவன் பேசும் சக்தியற்றவனுய் விம்மி
னன், என்றபடி.

50. அன்னை யின்றி யருங்கானி லெய்திய
வுன்னை யோடி யரவங் கடித்தலின்
மின்னை யும்முனை யும்விற்ற வெவ்வினை
யென்னை யெவ்வண நொந்தனை யேந்தலே.

ப - ரை: ஏந்தலே - சிறக்க புதல்வனே, அன்னை இன்றி -
தாயின்றித் தனியே, அரும் காஸில் எய்திய உன்னை - கொடிய
காட்டை அடைந்த உன்னை, அரவம் ஒடிக் கடித்தலில் - பாம்பு
ஒடிவங்கு கடித்த சமயத்தில், மின்னையும் உன்னையும் விற்ற -
மின்னலை ஒத்த உன் தாயையும் உன்னையும் விற்றவனுகிய,
வெவ்வினை என்னை-திவினையுடையவனுகிய என்னை, எவ்வணம்
நொந்தனை - எவ்விதம் நொந்துகொண்டனையோ. எ - ரு.

துண்பம் மிகுங்கோர் பேசுந்தன்மை யற்று மயக்கமடைதல்
இயல்பு. ‘புறம் விள்ளலான் உரை விம்மி மயங்கினுன்’ என்
பது; புறம் விள்ளலான் உரை; விம்மி மயங்கினுன்; எனவும்,
புறம் விள்ளலான்; உரை விம்மி மயங்கினுன்; எனவும் கூட்டத்
தக்கதாய் ‘உரை’ என்னுஞ் சொல் நடுவில் வைக்கப்பட்டமை

யான், மயக்கத்திற் சில உரைகளைக் கூறினான் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அப் பொருளுக்கிடையை அடுத்த பாடல்களில் அரிச்சந்திரன் துண்பமிகுதியாலே கூறுவன காண்க.

வி - ரை: ஏந்தல் - விளி, கடித்தலில் - 'இல்' ஏழா முருபு; காலம் இடமாயிற்று. (கடித்த கேரத்தில்) 'தட்டுப் புடைக்கண்' வந்தான் என்பதுபோல, 'நீ' தோன்று எழு வாய். நொந்தனை முன்னிலைமுற்று. தன்னுலேலேயே மகனுக்கும் சந்திரவதிக்கும் இக்கதி கேர்ந்ததாதலின், 'வெவ்வினை என்னை', என தன்னை இழித்துக் கூறினான்.

51. நந்த நாடு நலமு மிழங்குநீ
யெந்த மோடுவங் திவ்வனைம் பட்டனை
மைந்த னேயென்ற னற்பெற்ற வாழ்வுனக்
குந்த வாழ்வள வோவென் நிரங்கினான்.

ப - ரை: மைந்தனே - புதல்வனே! நீ - , நம்தம் நாடும் கனமூம் இழங்கு - நமது நாட்டையும் இன்பங்களையும் விட்டு, எந்தமோடு வங்கு - எங்களுடன் வங்கு, இவ்வனைம் பட்டனை - இவ்வாறு இறந்தனை, என்தனால் உனக்குப் பெற்ற வாழ்வு - என்னால் உனக்குக் கிடைத்த வாழ்வு, இந்த வாழ்வு அளவோ - இந்த வாழ்வுதானே?, என்று இரங்கினான் - என்று இரக்க இந்த வாழ்வுதானே?

வி - ரை: 'நம்தம்' 'எம்தம்' என்பவற்றில் 'தம்' சாரியை. 'என்தன்' - 'தன்' - சாரியை. 'வண்ணம்' என் பது 'வணம்' என நின்றது. இ + வணம் = இவ்வண்ணம்; 'எகரவினு முச்சுடின் முன்னர் உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும் பிறவரின் அவையும்' என்பது விதி. தன்னை இகழ்ந்து கூறினான்; புதல்வனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்தில்லை, என்பது கருதி. தங்கை மகற்குச் செய்யும் உதவி இதுவாயிற்றே என வருந்தினான். தங்கை தான் எத்துணைத் துண்புற்றேனும் தகயனுக்கு நல்வாழ்வளிப்பது உலக மரபாக, அதற்கு மாருக 'நீ என்னுலே துண்பமே அனுபவிக்கின்றனையே' என இரங்கினான் அரிச்சந்திரன்.

52. ஒன்றி லாத வுயிரினை யோம்பியே
பொன்றி லாது புலையனுக் காட்பட்டான்
வென்றி வேந்தினி மீட்கத் தகுவனே
வென்றி றங்கனை யோவென் நியம்பினேன்.

ப - ரை: வென்றி வேந்து - வெற்றி பொருக்கிய வேந்த ஞகிய என் தங்கை, ஒன்று இலாது உயிரினை ஒம்பியே - யாதொரு பயனுமற்றகாகிய உயிரினைப் பெரிதாக மதித்துப் பாதுகாத்து, பொன்றிலாது - இறங்குவிடாமல், புலையனுக்கு ஆட்பட்டான் - புலையனுக்கு அடிமையாயினேன், இனி மீட்கத் தகுவனே - (ஆதலால் தன் அடிமை மீண்டு வந்து எங்களை) இனி மீட்கத் தகுதியுடையவனே? (ஆகான்). என்று இறங்கனையோ - என்றெண்ணியமையால் சீ இறங்கனையோ, என்று இயம்பினேன் - என்று கூறிப் புலம்பினேன். ஏ - று.

வி - ரை: ‘மயிர்கீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னர் உயிர் கீப்பர் மானம் வரின்’ என்பவாகவின் அரிசசுந்திரன் தான் உயிர்விடாமை குற்றமென எண்ணினேன் என்பதாம். அடிமையான தன்னை ‘வென்றி வேந்து’ என்று இழித்துக் கூறியவாறு காண்க.

53. விற்ற நாளிலென் மேனி தழீஇயழப்
பற்றி யந்தண னீர்த்ததும் பார்த்திருக்
திற்கற நாண்மட் டிரங்காத வென்வயி
னுற்ற பாவ மொழிந்தனை யோவென்றுன்.

ப - ரை: விற்ற நாளில் - (நான் உன்னையும் உன் தாயை யும் பிராமணனுக்கு) விற்ற காலத்தில், என் மேனி தழீஇ அழ - (சீ) எனது உடலை (கழுத்தைத்) தழுவிக்கொண்டு அழ, அந்தணன் பற்றி ஈர்த்தது - (இன்னை விலைகொண்ட) பிராமணன் உன்னைப் பிழித்து இழுத்துச் சென்றதை, பார்த்திருக்கும் - (நான் நேரே) பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், இற்கற நாள் மட்டும் இருங்காத - இன்றுவரையும் அதுபற்றி இரக்கப்படாத, என்வயின் உற்ற பாவம் - என்னிடத்து (=எனக்கு) புதல்வனுக வந்து பிறங்கமைக்குக் காரணமாக சீ செய்த பாவத்தை,

ஓழிந்தனையோ - இவ்விறப்பின் மூலம் நீக்கி உன்னைத் தூய்க்கை செய்துகொண்டாயோ !, என்றால் - என்று கூறிப் புலம்படி ஞான். எ - று.

வி - ரை: விலைகொண்ட பிராமணன் ‘கழுத்தைப் பூண் டழுங் காதலன் கைகளை அழுத்தமாம் பற்றற விடுவித்தனன் ; இழுத்துப்போய் தனதில்லிடம் எய்தினான்? என முன் இங் நூலுள் (காசி காண்டத்துள்) வந்தமை காணக. தமிழ் ஆயிரால்பைடை, ‘ஸ்ரத்ததும்’ என்பதிலுள்ள உம்மை ‘பார்த் திருந்து’ என்பதனுடன் கூட்டப்பட்டது. ‘வயின்’ ஏழாம் உருபு. பாவியாகிய எனக்குப் புதல்வனுகவர நீயும் பாவஞ் செய்திருக்கவேண்டும். அப்பாவத்தை இவ்விறப்பின் மூலம் நீக்கிக் கொண்டனை, என்று கூறினான் என்றவாறு. இன்று + நாள் = இற்றைநாள். ‘மென்றெடுர் மோழியுட் சில வேற்றுமையில் தம்மின வன்றெடுர்’ என்பது விதி. ‘ஜீயீற்றிடைக் குற்றுகர முளவே’ என்பதனால் ‘ஜீ’ சாரியையாயிற்று.

54. **விலைபட் டாய்ப்பட்டும் வெவ்வர வாய்ப்பட்டுத் தொலைபட் டாயன்னை தோளிற் கொணர்ந்திடத் தலைபட் டாய்தமி யேனெறி யத்தகார்ந் தலைபட் டாயிது வோவிதி யையனே !**

ப - ரை: விலைபட்டாய் - நீ விலையாக விற்கப்பட்டாய், பட்டும் - (அங்குணம்) விலைப்பட்டதோடக்கையாது, வெவ்வரவு வாய்ப்பட்டுத் தொலைபட்டாய் - கொடிய பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டு இறந்தாய், அன்னை தோளிற் கொணர்ந்திடத் தலைப்பட்டாய் - உன் தாய் (தனியே) தோளிற் சுமங்குகொண்டு வருவதற்கும் ஆளானுய், தமியேன் எறியத் தகர்க்கு அலைப்பட்டாய் - பாவியாகிய நான் தூக்கியெறியச் சிதைந்து அலைப்பட்டாய், ஜயனே - என் ஜயனே !, இதுவோ விதி - இதுவோ உன் விதியாயிற்று ! எ - று.

வி - ரை: ‘கொணர்ந்திடத் தலைப்பட்டாய்’ என்பது தலைப்பட்டாய் என இன்றாது. அரவு வாய் என்பது அரவாய் எனத் தொருத்தல் விகாரம். உன் வாழ்காள் முழுவதும் துன்பமே அனுபவித்தாய், இதுவா உன் விதி என கொந்தான்.

55. காத லாலுனைக் கானுத தாயையு
மீதெ லாம்வினோத் தெற்றிய வென்னையும்
மீதெ லாமர வின்விட மேயநா
ளேதெ லாமுரைத் தாயுரை யேந்தலே.

ப-ரை: ஏந்தலே-பெருமையிற் சிறந்தவனே, மீது எலாம் அரவின் விடம் மேய காள் - உடம்பு முழுவதும் பாம்பினது விடம் பரவியகாலத்து, காதலால் உனைக் கானுத தாயையும் - அன்புடன் உன் துங்பங்களைக்கண்டு உதவி புரிவதற்குச் சங்கதர்ப்பம் பெருத தாயையும், சது எலாம் வினோத்து எற்றிய என்னையும் - இத் திவினைகளை எல்லாம் புரிந்து உன்னைக் காலாலெற்றிய என்னையும் குறித்து, ஏது எலாம் உரைத்தாய் உரை - என்னென்ன சொற்களை எல்லாங் கூறினுய் அதனை எனக்கு உரைப்பாயாக, எ - ரு.

வி - ரை: ஈதெலாம் வினோத்தெற்றிய என்னையும் என்பது நீ இவ்வளவு துங்பம் அனுபவித்தற்குக் காரணானுகிய என்னையும், என்னும் பொருளைத் தகும். ‘எற்றிய’ என்று கூறினான்; எற்றியமை தேவதாசனின் இறப்பின் பின்னரே நிகழ்ந்ததாயினும் துங்பத்தாற்றுமாறிய அரிச்சுந்திரன் முன்னர் நிகழ்ந்தமை பின்னர் நிகழ்ந்தமை முதலியவற்றை நினைக்கும் ஆற்றலை இழந்தானுதலின்.

காதலால்-காதலுடன்; ஓஆம் வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் ‘ஆல்’ உருபு வந்தது. உரை - முன்னிலைமுற்று. ‘ஆய்’ விகுதி புணர்ந்துகெட்டது. கானுத - எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். எற்று + இ + அ = எற்றிய; ‘இன்’ இடைநிலையில் ‘ன்’ கெட்டது.

56. பிறப்பு ணர்ந்தவன் ரேபிறி தன்றியு
னிறப்பு ணர்ந்தன மென்னினு மெம்முனோர்
சிறப்புஞ் செல்வமுஞ் சேர்தலிற் றீர்ந்தவா
றநப்பெ ரும்பிழை யென்றென் றமுங்கினுன்.

ப-ரை: பிறப்பு உணர்ந்த அன்றே - (உனது) பிறப்பை அறிந்த அன்றைக்கே, பிறதன்றி - மாறுபாடின்றி, உன் இறப்பு

உணர்க்கனம் என்னினும் - உனது இறப்புண்மையையும் அறிக் தோமாயினும், எம்முனோர் சிறப்புஞ் செல்வமும் - எங்கள் முன் நேரது சிறப்பையும் செல்வத்தையும் ; சேர்தலின் தீர்க்கவாறு - அடைதலினின்றும் கீங்கிபவாறு ; அது பெரும் பிழை - மிகப் பெரிய துன்பமாயிருக்கது, என்று என்று அழுக்கினான் - என்ற பலமுறை கூறித் துன்பமுற்றான். எ - யு.

வி - ரை : யான் புதிதாகத் தேடித் தரந்பாலதாய செல் வத்தை உனக்குத் தேடாலை மாத்திரமன்றி வழிவழிவங்கத முது சொத்தையும் நீ அடைய முடியாதவாறு செய்தேனே எனக் கூறித் துன்பமுற்றான்.

‘இறப்புனதேல் இறப்புமுன்டு என்பது மாற்றரிப வித யாவது அறிக்கேன். ஆயினும், நின் இறப்பின்முன் முன்னோர் வழிவங்கத் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் நீ அடையா தொழிந் தமையே என்னை மிகவும் வருத்துக்கிறது’ என்று அரிச்சங்கிரன் கூறினான். ‘சேர்தலின்’ என்பதில், ‘இன்’ ஜங்கனுருபு - கீக்கற் பொருட்டு. ‘என்று என்று’ என்பது, பலமுறையும் கூறியமை உணர்த்திற்று ‘பிழை’ எனற்பாலது குறுக்கல் விகாரம்பற்றி ‘பிழை’ என நின்றது. பிழை - துன்பம்.

57. வாளின் மிக்க வயமன்னர் வந்துகின்
ரூளில் வீழ்ந்தழ லின்றிகின் ருய்திருத்
தோளி லேற்றிச் சுடலையி லேவர
வேளின் மிக்கவ வெவ்வினை யோவென்றான்.

ப - ரை : வேளின் பிக்கவ - மன்மதனைக் காட்டிலும் அழகில் மிக்கவனோ 1, வாளில் மிக்க - வாட்போரில் வல்லவரான, வயமன்னர் வந்து - வெற்றியையடைய அரசர்கள் வந்து, நின் தாளில் வீழ்ந்து அழல் இன்றி - நினது பாதங்களில் வீழ்ந்து அழுதல் இல்லாமல், நின் தாய் திருத்தோளில் ஏற்றி - உனது தாயார் தமது அழகிய தோளில் உன்னைச் சுமங்குகொண்டு, சுடலையிலேவர - இச் சுடலையிலே வருத்தற்குக் காரணம், வெவ்வினையோ என்றான் - (யார் செய்த) தீவினையோ என்று கூறி னான். எ - யு.

வி - ரை : மன்னர்புடைகுழ வரற்பாலநீ, தனியே தாயின் தோளிற் சுடலைக்கு வந்தனையே; இது என்ன கொடியவினை, என்றான் அரிச்சங்கிரன்.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனை அறிதல்

58. இன்ன வாறுரைத் தேங்கிட வேந்திகை
தன்ன கத்தி லுணர்ச்சி தழைத்திட
மன்ன னேயிவ னென்று மதித்தவன்
பொன்ன டித்துணை பூண்டமு தோதுவாள்.

ப - ரை: இன்னவாறு உரைத்து ஏங்கிட - இவ்வாறு அரிச் சந்திரன் கூறி மனம் ஏங்கும் சமயத்து, ஏந்திகை தன் அகத் தில் உணர்ச்சி தழைத்திட - ஏந்திய ஆபரணங்களையடைய சந்திரவதியினாது மனதில் ஆராய்ச்சி சிக்கிந்திட, அதனால், இவன் மன்ன னே என்று மதித்து - கம் அரசர் இவரே என்று தீர்மா னித்து, அவன் பொன் அடித்துணை பூண்டு அழுது ஒதுவாள் - அரிச்சந்திரனாது பொன்மயமான பாதங்கள் இரண்டினையும் தழு வீயவாறு அழுதுகொண்டே கூறுவாளாயினான். எ - று.

வி - ரை: அரிச்சந்திரன் இவ்வாறு கூறிப் புலம்பியவற் றின் மூலம் சந்திரவதி அவனை அறிந்தாள். ஏந்திகை - அன் மொழித்தொகை. துணை - இரண்டு.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனைத் தேற்றல்

59. கொதித்தெ முந்து படர்குடி கொண்டுளங்
கதித்த துண்வயிற் கண்டன னுத்தம
விதித்த தல்லது வேற்றனு காதென
மதித்தி ருநுதல் வல்லி விளம்பினான்.

ப - ரை: உத்தம - மேலான தலைவனே ; படர் - துன்ப மானது, கொதித்து எழுந்து - பொங்கியெழுந்து, உளம் குடி கொண்டு - மனத்திற் குடிகொண்டு, உன்வயின் - உம்மிட மிருந்து, கதித்தது - அதிகரித்தக்கையை, கண்டனன் - கண் டேன், விதித்தது அல்லது வேறு அனுகாது என - இறைவ னால் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி வேறு ஒன்றும் வந்து சிகழாது என்று, மதித்திருநுதல் வல்லி - (அட்டமிச்) சந்திரனை ஒத்த அழகிய கெற்றியினையடைய வல்லிக்கொடியை ஒத்தவளாகிய சந்திரவதி, விளம்பினாள் - கூறினாள். எ - று.

வி - ரை: விதிப்படி சிக்கித்தலைக்கண்டு நுன்புறலாகா தென்று கணவனைத் தேற்றினான் சந்திரவதி. அனுகுதல் -

சேருதல் ; பெண்களது கெற்றிக்கு அட்டமிக் சந்திரன் உவமை. நுதல் - சினையாகுபெயர். வல்லி - உவமவாகுபெயர். குடி கொள்ளல் - தங்குதல்.

60. திமை செய்த துனக்குஞ் சிறுவற்கும் வாய்மை தானது மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் தூய்மை யேயினி யென்று துணிக்தனன் நீம் யங்க லறத்தை நினையென்றார்கள்.

ப - ரை : வாய்மைதான் - சத்தியமானது ; உனக்கும் சிறுவற்கும் திமை செய்தது - உமக்கும் உம் மகனுக்கும் துங்பத் தைச் செய்தது, (ஆயினும்) அது - அதுவே, மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் தூய்மை என்று இனித் துணிக்தனன் பூவுல கத்திலுள்ளாரையும் தேவ லோகத்திலுள்ளாரையும் புனிதராக்குவது என்பதை இப்பொழுது அறிக்தேன், நீ மயங்கல் - (இப்போதைய துங்பத்தைக் கருதி) நீர் மயங்காதீர், அறத்தை நினை என்றார்கள் - (சத்தியமாகிய) தருமத்தை நினைக் தொழுகுவி ராக என்று கூறினார்கள். எ - று.

வி - ரை : சத்தியவிரதம் அதனை மேற்கொண்டார்க்குத் துங்பம் வினைக்குமாயினும் அது அதனையடையாரைப் புனிதராக்கும். ஆகையால் துங்பத்தைக் கருதி அறத்தை விடாதே என்றார்கள், என்றவாறு.

‘வாய்மைதான்’ என்பதில் ‘தான்’ சாரியை. மயங்கல் - எதிர்மறை வியங்கோள்முற்று. மயங்கு + ஆ + அல்ல = ‘ஆ’, எதிர்மறை இடைநிலை கெட்டது. வாய்மையே தூய்மை செய்வது என்பதை ‘வாய்மையால் அகம் தூய்மையாம்’ என மேலும் கூறுவதாற் காணக.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதினையும் பிராமணனிடம்
பொருள் பெற்றுவர அனுப்புதல்

61. தோகை கேள்புலை யற்குத் தொழும்பனு னுகை யான்மற் றவன்பணி நீத்தவ னீகை யானிழங் தாற்றவ ரெய்திடும் போகை நன்று பொருடரு தற்கென்றார்கள்.

ப - ரை : தோகை கேள் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய பெண்ணே கேட்பாயாக, நான் புலையற்குத் தொழும்பன் ஆகை

யால்-யான் புலையனுக்கு அடிமையாதலால், அவன் பணி தீந்து - அவன் கட்டளையைக் கடங்கு, அவன் ஈகை யான் இழந்தால் - அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருளை நான் பெறுவிட்டில், தவறு எய்திடும் - (சத்தியத்துக்குப்) பங்கம் கேர்க்குவிடும், (ஆத லால்) பொருள் தருதற்குப் போகை நன்று என்றான் - (புலையனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய) பொருளைத் தருதற்காக நீ (பிராமணனிடம்) போதல் நன்று என்று கூறினான். எ - ரு.

வி ரை: யான் இப்பொழுது புலையற்கு அடியவன் ஆகையால் அவன் கட்டளைப்படி ஒழுகல் வேண்டும். அவன் கட்டளைப்படி அவனுக்குரிய பொருளை நீ பெறப்போதல் வேண்டும் என்று கூறினான்.

தோகை - உவமவாகுபெயர்; மற்று - இடைச்சொல்; ஈகை - கொடுத்தல் கொடுக்கப்படும் பொருளுக்கானமையின் தொழி லாகுபெயர். போகை - கையீற்றுத் தொழிற்பெயர். நன்று - குறிப்புமுற்று : பொருள் + தருதல் = பொருடருதல்.

62. உன்னை யாஞ் மறையவற் குற்றிது
சொன்ன காலங் தரினந்தத் தூசொடு
பொன்னை வாங்கி யளித்துங்ன் புத்திரன்
தன்னை நீசுடல் தக்க துனக்கென்றான்.

ப - ரை: உன்னை ஆளும் மறையவற்கு உற்று - உன்னை அடிமைகொண்ட பிராமணனிடம் சென்று, இது சொன்ன காலம் - இச் செய்தியைத் சொல்லும் சமயத்து, தரின் - (நோள்ளி வத்திரமும் காற்பணமும்) அவர் தந்தால், அந்தத் தூசொடு பொன்னை வாங்கி - அந்தக் கொள்ளி வத்திரத்தை யும் காற்பணத்தையும் அவரிடம் வாங்கிவந்து, அளித்து - (என்னிடம்) தந்து, நின் புத்திரன் தன்னை - நின் புதல்வளை, நீ கடுல் உனக்குத் தக்கது என்றான் - நீ கடுதல் உனக்குத் தகுதியானதாகும் என்று கூறினான். எ - ரு.

வி - ரை: மறையவற்கு உருபு மயக்கம். ‘மறையவனிடம் சென்று’ என்றாவது ‘மறையவனை அடைந்து’ என்றாவது பொருள் கூறுக; தரின் - ‘செயின்’ என்னும் வாய்பாட்டெச் சம். புத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாத

தோடு அவனைச் சுடத் தடையாடும் தான் நின்றமையின் தன் புத்திரன் என்று கூறுது ‘நின் புத்திரன்’ என அரிச்சங்திரன் கூறினான். நின் புத்திரன் என்பதை நினக்குப் புத்தி ரன் என 4ஆம் வேற்றுமையாய் விரிக்க.

சந்திரவதி பொருள்பெறுச் செல்லுதல்

63. அரக்கெ னச்சிவப் புற்ற வழற்கண
கிரக்க மற்பழு மில்லவ ரிப்பொரு
டரக்க ருத்திலன் றந்திடிற் காண்பனென்
ஹரத்து வல்லி மகனைவைத் தோடினாள்.

ப - ரை: அரக்கு எனச் சிவப்புற்ற அழல் கணன் - (என் எசமானாலே என்றால்) செவ்வரக்குப்போல் சிவப்புற்ற கோபாக்கினி விசகின்ற கண்களையுடையவன், இரக்கம் அற்பழும் இல்லவன் - இரக்கம் சிறிதேனுமற்றவன், இப் பொருள் தரக் கருத்திலன் - இப் பொருள்களைத் தரும் விருப்பற்றவனுமிருப்பான், தந்திடில் காண்பன் - தந்தால் வாங்கிவருவேன், என்று வல்லி உரைத்து - என்று வல்லிக்கொடி போன்ற சந்திரவதி கூறி, மகனை வைத்து ஒடினாள் - தன் மகனை நிலத்திலே கிடத்தி (பிராமணனிடம்) ஒடிச் சென்றாள். எ - று.

வி - ரை: தந்திடிற் காண்பன் என்றாள். தாரான் என்பதைனேயே மனத்துள் நினைந்து, எந்கேரமும் கோபமுடையவனுதலின் அதன் அறிகுறியாகக் கண் சிவந்திருக்கும், என்று கூறினாள். கண்ணன் - கணன் என நின்றது சினையால் வருபெயர். கருத்திலன் - எதிர்மறைக் குறிப்புமற்று. ‘என்’ உவமஉருபு. அழல் + கண் = அழற்கண்; ‘வல்லி’ உவமவாகுபெயர். ‘உரைத்திடு’ - ‘இடு’ பகுதிப்பொருள்விகுதி. ‘காண்பன்’ - தன்மை ஒருமைமற்று (எதிர்காலம்). ‘அன்’ விகுதி. ‘இல்லவன்’ குறிப்புமற்றால்கையும் பெயர். ‘அ’ சாரியை.

64. மங்கைகடி தேகிடலு மைந்தன்முக கோக்கி
யங்கைதொட நாணிமன மஞ்சியய னின்றே
கங்கைவள நாடனிரு கண்கலுழி சிந்த
வெங்கய நுகர்ந்தவிள வின்கனியை யோத்தான்.

ப - ரை: மங்கை - சந்திரவதி, கடிது ஏகிடலும் - விரைவாகச் செல்லுதலும், கங்கை வளாகாடன் - கங்கா நதியால் வளப் படுத்தப்படுகின்ற கோசலை நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரன், மைந்தன் முகம் நோக்கி - (தன்) புதல்வனுகிய தேவதாசனது முகத்தைப் பார்த்து, அம்கைதொடாட நாணி - தனது அழகிய கையினால் தொடுவதற்கு வெட்கி, மனம் அஞ்சி-மனம் கூசி, அயல் கின்று - பக்கத்தே கின்று, இரு கண் கலுமிழு சிந்த - இரு கண்களினின்றும் (கண்ணீர்) வெள்ளமானது பாய், வெங்கயம் நுகர்ந்த-கொடுமை வாய்ந்த யானையால் உண்ணப்பட்ட, விளவின் கனியை ஒத்தான் - விளாவினது கனியை ஒத்தான். எ - ரு.

வி - ரை: புதல்வனுக்குத் தான் செய்யவேண்டிய கடமைக் கொதனையும் செய்யாமையின் கைதொடாட நாணினான். யானை உண்ட விளாங்கனி பூரண உருவமுடைத்தா யிருப்பினும் அது உள்ளீடு அற்றிருப்பதுபோல, அரிச்சந்திரனும் உருவுடையனுமினும் உள்ளீடாகிய உயிர் அற்றவன்போன்று காணப்பட்டனன் என்பதாம். தாங்கமுடியாத துண்பம் அவன் மனத்தை வருத்திற்று. அதனாலே கண்ணீர் வெள்ளமாக வந்தது, ‘அன்புடையார் புன்கணீர் பூசல் தரும்’ என்பதும் காண்க. கடிது - கடி என்னும் உரியடியாகப் பிறக்க (விளை) முற்று; எச்சப்பொருளில் வந்தது; முற்றெறச்சம் ஏகிடலும் என்பதில் ‘இடு’ பகுதிப் பொருள் விகுதி. விளவின் - ‘இன்’ சாரியை; நாணி அஞ்சி என்பன செய்தெனெச்சங்கள். சிந்த - செயவெனைச் சம்; நாணி - அஞ்சி, சிந்த, ஒத்தான் என்க.

சந்திரவதி சுடுகாடு கடந்து வீதியை அடைதல்
65 மன்னவன் வருந்தியுற மாமயிலை யன்னாள்
 துண்னவரி தாயகுடு காடது கடந்தே
 யென்னவினை யின்னம்வரு மென்பது கருத்தாய்
 மின் னுமணி நீள்புரிசை வீதியிடை புக்காள்.

ப - ரை: மன்னன் வருந்தியுற - அரசன் இவ்வாறு வருந்த, மாமயிலை அன்னாள் - பெரிய மயிலை ஒத்தவளாகிய சந்திரவதி, துண்ன அரிதாய சுடுகாடு கடந்தே - (எவரும்) கீட்டுதற்கரிய தாய சுடுகாட்டைக் கடந்து, என்ன விளை இன்னும் வரும் என்பது கருத்தாய் - என்ன தீவினை இன்னும் வரவிருக்கிறதோ

என்று தன் மனத்தில் எண்ணியவளாய், மின் னுமணி நீள்புரிசை வீதியிடை - ஒளி வீக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த நீண்ட மதில் கள் பொருங்கிய (காசிநகரின் வெளி) வீதியிடத்து, புக்காள்-போய்ச் சேர்ந்தாள். எ - று.

வி - ரை : துன்பத்தின்மேற் றுன்பம் அவளை வந்தடைந்து கொண்டிருந்தமையின் மேலும் என்ன துன்பம் வருமோ எனப் பயங்குகொண்டே சென்றுள் என்றபடி. அவள் நினைந்தவாறே மேலும் துன்பம் வந்தமை மேற்காண்க. புக்காள் = புக்கு + ஆள் ; நீள்புரிசை - வினைத்தொகை; 'கடந்தே' என்பதில் 'ஏ' இசைநிறை; அரிது - குறிப்புமுற்று.

கள்ளர் காசி அரசன் மக்னீக் கொன்றுமை

66. கிள்ளைமொழி யும்மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே வள்ளையோலி மாடன்கிரை காசிநகர் மன்னன் பிள்ளையை யெடுத்தயல் பெயர்ந்துயிர் செகுத்தே கள்ளர்சிலர் நல்லணி கவர்ந்துகொடு போனார்.

ப - ரை : கிள்ளை மொழியும் - கிளியினது மொழிபோன்ற மொழியினையுடைய சந்திரவதியும், மறுகு கிட்டுவதன்முன்னே - வீதியை அடைவதற்கு முன்பு, வள்ளை ஓலி - மங்கல வள்ளைப் பாட்டு ஒலிக்கின்ற, மாடம் நிரை - மாடங்கள் நிரையாகப் பொருங்கிய, காசிநகர் மன்னன் - காசி நகரத்து அரசனின், பிள்ளையைக் கள்ளர் சிலர் எடுத்து அயல் பெயர்ந்து - பிள்ளையைக் கள்வர் சிலர் தாக்கி எடுத்து வீதியிற் கொண்டுவந்து, உயிர் செகுத்து - (அப்பிள்ளையைக்) கொன்று, நல்லணி கவர்ந்து கொடு போனார் - (அப்பிள்ளை அணிந்திருந்த) நல்ல ஆடை ஆபரணங்களை அபகளித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். எ - று.

வி - ரை : கிள்ளைமொழி - அன்மொழி த்தொகை; முன் - ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுகிறு. ஓலிமாடம் வினைத்தொகை.

அப்பிள்ளையைக் சந்திரவதி தன்பிள்ளையோ என ஆராய்தல்

67. அம்மதலை யைத்தெரு வகத்தினிடை கானை வீம்மதலை யார்மதலை யென்னவல மந்தா ளம்மதலை யைக்கண மெறிந்ததுகொ லென்னுத் தம்மதலை மெய்க்குறி தனைத்தெரித லுற்றுள்.

ப - ரை: அம்மதலையை - அந்தக் காசிராசனின் பிள்ளையை, தெரு அகத்தினிடை கானை (சந்திரவதி) தெருவிலே கண்டு, இம்மதலை - இப்பிள்ளை யார் மதலை என்ன, அலமங்தாள் - யாரு டைய பிள்ளையோ என்று கூறி வருந்தினான், எம் மதலையை - எம் புதல்வளை., கணம் எறிந்தது கொல் என்னு - பைசாச கணங்கள் (இங்கே) எறிந்துவிட்டனவோ என்று, தம் மதலை மெய்க்குறித்தன - தம் புதல்வனது உடல் அடையாளங்களை, தெரிதல் உற்றார்கள் - ஆராயத் தொடங்கினான். எ - று.

வி - ரை: ‘மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்’ என்னும் உலக வழக்கிற்கிணங்க, சந்திரவதி புதல்வரைக் காணும்போதெல்லாம் தம் மதலையென எண்ணினான். அலமரல்துன்பத்தாற் சமாலுதல். ‘கொல்’ இடைச் சொல். குறி - அடையாளம். அகம் - 7 ஆம் சொல்லுருபு. கானை, என்னு, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சங்கள். இ + மதலை = இம்மதலை.

நகரி காவலர் சந்திரவதியைக் கொலைகாரி என வருத்துதல்
68. விடிந்திடுமு னந்நகரி காவலர் விரைந்தே
விடிந்தமநி லேறியு மிழிந்துமறு குற்று
மடிந்தகுழ விக்கருகு கண்டமட மாதைக்
கடிந்தனர் கொணர்ந்துயிர் கவர்ந்ததிவ ளென்றே.

ப - ரை: விடிந்திடுமுன் - (பொழுது) விடிவதன்முன்பு, அங்ககரி காவலர் - அந்த நகரத்தைக் காப்பவர்களான காவலர், இடிந்த மதில் ஏறியும் - இடியுண்டிருந்த மதிலின்மீது ஏறியும், இழிந்தும் - இறங்கியும், விரைந்து மறுகுற்று - விரைவாக விதியை அடைந்து, மடிந்த குழவிக்கு அருகு - இந்த குழக்கையின் பக்கத்தில், அம் மடமாதைக் கண்டு - அந்த இளமை பொருந்திய பெண்ணுகிய சந்திரவதியைக் கண்டு, கொணர்ந்து உயிர் கவர்ந்தது - (இப்பிள்ளையை மாளிகையினின்றும்) கொண்டுவந்து கொன்றது, இவளே என்று - இவளே என்று, கடிந்தனர் - அச்சுறுத்தினார்கள். எ - று.

வி - ரை: ‘இவள் என்றே’ என்பதிலுள்ள ‘ஏகாரம்’ ‘இவளே என்று’ எனக் கூறப்பட்டது. தேற்றப்பொருள் அ+

நகரி = அங்கரி. கடிக்தனர் - கடி என்னும் உரியடியாகப் பிறக்க விளையுற்று. கள்வர் இயல்பாகவே எவ்வழிச் செல்வரோ அவ் வழியாலேயே காவலரும் சென்றனர்; அப்படிச் சென்றே கள் வரை அகப்படுத்த முடியுமாதனின், கவர்க்கத்து - காலங்காட்டிய தொழிற் பெயர்.

69. பகைத்திடு சினத்தொடு பசுங்குழவி தன்னை வகைத்ததிவ ளாமென மலர்க்குழல் பிடித்தே விகைத்தலின் விழுங்கென விழிக்கன ரெறிக்க வகைத்தன ரடித்தன ரொடித்தனர்க ளன்பை.

ப - ரை: பசுங் குழவிதன்னை - பசுங் குழவியை, வகைத் தஞு இவளாம் என - கொன் றது இவளே என்று சொல்லி, பகைத் திடு சினத்தொடு - உடல் பகைபதைக்கின்ற கோபத்துடனே, மலர்க்குழல் பிடித்தே - மலர் அணிந்த கூங்தலீப் பிடித்துக் கொண்டு, விகைத்தலின் விழுங்கென - விகைக்கும் காலத்து (நிலத்தில்) விழுங்கனவாகிய விகைகளைப்போல், விழிக்கனல் தெறிக்க - விழிகளினின்றும் கோபாக்கினியானது தெறித்துச் சிக்க, உதைத்தனர் - (சந்திரவதியை) உதைத்தார்கள், அடித் தனர் -, என்பை ஒடித்தனர்கள் - அவளாது எலும்பை முறித் தார்கள். எ - று.

வி - ரை: ‘விகைத்தலின் விழுங்கது’ என்பது விகைக் குங் காலத்து விழுங்க விகைகளைப்போல என்றவாறு. விகைக் குங் காலத்து விகைகள் கையிலிருங்கு கெருக்கமாகப் புறப்பட்டுப் பின் பரந்து சிதறுதல்போல காவலர் கண்களினின்று அதிகமாக வெளிப்பட்ட கோபாக்கினிகள் சிறிது பரந்து அவள்மேற் தாக்கின என்றவாறு. விகைகளைக் கோபாக்கினிக்கு உவமை கூறி யதிலிருங்கு அக் கோப இயல்பை நம் மனக்கண்ணிலே படம் போலத் தரிசிக்க முடிகிறது. சந்திரவதியைக் கண்ட உடனேயே துன்புறுத்தத் தொடங்கினர் அக்காவலர். யாதும் விசாரியாது துன்புறுத்தத் தொடங்கியமையின் அயலார் பல வினாக்களை அவரிடம் விசாரித்தனர்.

அவர்கள் சந்திரவதியில் வரலாறு விணுவஸ்

70. சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேரவட ரக்கண்
டன்றவர்க ஸிற்கிலர் விலக்கியக லப்போ
மென்றுதல மேதுகுல மேதுசிறு சேயைக்
கொன்றபரி சேதரிவை கூறேன வுரைத்தார்.

ப - ரை: அடிரக்கண்டு - (அக் காவலர்கள் அவளை) வருத்
ஷதலீங் கண்டு, சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேர - அவ் விதி
ஶில் சென்றவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூட, அவர்களிற் கிலர்
அவர்களுக்குள்ளே கிலர், அகலப்போம் என்று விலக்கி - (குழ
கிற்பவர்களை) அகலச் செல்லுங்கள் என்று விலகச் செய்து,
அரிவை - (சந்திரவதியைப் பார்த்து) பெண்ணே, தலம் ஏது -
(உனரு) ஊர் ஏது?. குலம் ஏது - குஸம் ஏது?, சிறு சேயைக்
கொன்ற பரிசு ஏது இச் சிறு குழங்கதைப் (நீ) கொன்ற
காரணம் யாது?, இவை கூறு என-இவந்தைச் சொல்வாயாக
என்று, உரைத்தார் - கேட்டார்கள். எ - று.

வி - ரை: குற்றமற்றவர்களைத் துன்புறுத்தல் தவறுதலின்,
சென்றவர்கள் அவளை விசாரித்தனர் என்றவாறு. கிலர் உரைத்
தனர் என்க சென்றவர்கள், சென்றவர்கள் என்பது மிகுதி
பற்றி வங்க அடிக்கு. அன்று-இடைச்சொல்; அப்பொழுது எனப்
பொருள் கூறலுமாம். அரிவை - பெண்களுள் ஒரு பருவத்தின
ரைக்குதுசூமாயினும் சண்டு ஜெண் என்னும் பொருளில் வந்தது;
மேல் 'தெரிவை' எனவும் (81ஆம் பாடல்) வருதலின்.

சந்திரவதி இறப்பை விரும்பால்

71. தேவரு குமக்கிலை சேகுத்தில னெனிற்று
ஞவதிலை நம்மொழியை யாருறுதி கொள்வார்
கோவதிலு கம்மகவி ஞேதகவி ஞலுஞ்
சாவதினி தென்பது மனத்திடை தரித்தாள்.

ப - ரை: தேவரும் குமக்கு இலை கடவுளரது அநுக்கிர
கம் கூட எமக்கு இல்லை, செகுத்திலன் எனில் தான் ஆவது
இலை - (யான்) கொன்றிலேன் என்று கூறுவதனால் யாதொரு
பயனும் உண்டாகப் போவதில்லை, நம் மொழியை யாருறுதி

கொள்வார் - (அவ்வாறு கூறின்) எனது சொல்லை யார்தான் உண்மையென்று நம்புவார்கள், கோவதிலும் - (யான் கொன்றி வேன் என்ற கூறுவதால், இவர்களால்) வருத்தப்படுவதிலும், நம் மகவின் கோதகவினாலும் - நம் பிள்ளை இறங்குபோன துன் பத்தை அநுபவிப்பதால் ஏற்படும் துன்பத்திலும், சாவது இனிது என்பது மனத்திடை தரித்தாள் - (தான்) இங்குவிடுதல் இனிது என்று தன்மனத்திற் கொண்டாள். எ - யு.

வி - ரை : கோவதிலும் சாவதினிது; கோதகவினாலும் சாவதினிது எனக் கூட்டுக. ‘இல், இனை’ ஐந்தனுருபு ஒப்பு. ‘கோதகவினாலும்’ என்றபாலது கோதகவினாலும் என வந்தது. ‘இனிது’ குறிப்புமுற்று. ‘என்பது தரித்தாள்’ எனக் கூறித்தாள் - மிருத்தினாள். அநுபவிப்பதற்கு முடியாத துன்பம் ஏற்படின் அக்கிலையில் இறுப்பை ராவேற்றல் மனித சுபாவம்.

சந்திரவதியின் விடை

72. மெய்யுரை செயிற்பொயென மேவியது வீணை கையமிதி னில்லையத ஞந்புரையி லாத பொய்யுரையுமெய்யொடுபொருங்குமெனாடித் தையலவ ரோடிது தனைப்பகர வூற்றுள்.

ப - ரை : மெய் உரைசெயின் - (நான் கொன்றிலேன் என) மெய்கையே உரைப்பேனேயின், பொய் என மேவி அது வீணைம் - (மற்றையவர்கள் அதனை நம்பாகையின் மற்றவர்களால் அது) பொய்யெனக் கருதப்பட்டு அம் மெய்யுரை (பயனின்றி) வீணை மொழியாகும், இதில் ஜயம் இல்லை - இதில் பாதோர் சங்கேதமு மில்லை, அதனால் - ஆகையினால், புரை இலாத பொய் உரையும் - (மற்றவர்களுக்கு) குற்றம் அற்றதாகிய பொய்ம் மொழியும், மெய்யொடு பொருங்கும் - மெய்ம் மொழிக்கு ஈடாகும், என நாடி - என்று (மனத்துள்) எண்ணி, தையல் - சங்கிரவதி, அவரோடு இதுதனைப் பகரல் உற்றுள் - தம்மை வினவியவர்களுடன் பின்வருமாறு கூறலுற்றுள். எ - யு.

வி - ரை : சங்கிரவதி தான் பிள்ளையைக் ‘கொல்லவில்லை’ எனுண்மை கூறின் அதுபொய்யாகக் கருதப்படுமாதலா னும்,

‘பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதிர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனில்’; ‘வாய்மை எனப்படுவது யாதோன்றும் நிமை யிலாத சொல்ல’ என்பவாகலானும், பிறர்க்குத் தீங்கற்ற தாய பொய்ம் மொழியைக் கூறினார். அங்குனம் கூறினும் அது பொய்யெனக் கருதப்படாது தானே கொன்றதாக அவள் கூறின் அது பிறர்க்குத் தீங்கு தராதாதனின் அம்மொழி மெய்ம்மொழி எனவே கொள்ளப்படும் என்றவாறு. ‘பொய்யென’ என்பது ‘பொயென’ என்குறுக்கல் விகாரம் வீணுடைய செய்யுமென்முற்று.

73. ஒன்றினிது கேண்மினுல கத்தினி லிரக்கத் தன்றியுயிர் கொன்றும் லரக்கியறி யீரோ வீன்றுயி ரிழந்தமக வென்கையி லிருக்கக் கொன்றதிலை யென்னவல ஞேகொடிய ஜென்றுள்.

ப - ரை: ஒன்று இரினிது கேண்மின் - (யான் சொல்வது) ஒன்றினைக் கேட்பிராக,: உலகத்தினில் இரக்கத்து அன்றி - (நான்) உலகத்திலுள்ள உயிர்கள்மீது இரக்கம் இன்றி, உயிர் கொன்று உழல் அரக்கி - உயிர்களைக் கொன்று திரிக்கின்ற அரக்கி யாவேன், அறியீரோ - இதனை கீக்கள் அறியமாட்டார்களோ ?, உயிர் இழக்க மகவு - உயிர் இழக்குபோன குழக்கத, இன்று என் கையில் இருக்க- இன்று எனது கையில் இருக்கத்தக்கதாக, கொன்றது இலை என்னவல்லேனு - (யான்) கொன்றதில்லை என்று கூறுதற்கு வல்லேனு ?, கொடியள் என்றார் - (நான்) மிகவும் கொடியவள் என்று கூறினார். ஏ - று.

வி - ரை: ‘கொன்றதில்லை எனக் கூறல் முடியுமா?’ எனக் கூறினாேயன்று கொன்றதில்லை எனக் கூறினாள் அல்லன். இதிலிருங்கு சொல்லளவிற்கூடப் பொய்கூற விரும்பிலள் என்பது தெரிகிறது. கேண்மின் - முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் விளைமுற்று; ‘இரக்கத்து’ என்பதில் ‘அத்து’ சாரியை, வல்லேனு - வல்லேனு ? ‘கூறுதற்கு வல்லேனு’ என்றாரு ‘கொல்ல வில்லை’ என்பதை நிருபண த்துடன் சொல்லும் வன்மை இல்லேன் என்றவாறு. வலன் - தன்மை ஒருமைக் குறிப்புமுற்று; அறியீர் - முன்னிலைப் பன்மைமுற்று. ‘ஓ’ வினா. ‘ஓ ! கொடியள்’ என்பது இழிவு சிறப்புப்பொருள் தந்தது.

சந்திரவதியைக் காசிராசனிடங் கொண்டுசேல்லுதல்

74. ஆயின்விடன் மின்னென வடித்தனி கயிற்றுற் சாயுமிரு கைத்துணை பிணித்தவி சவத்தை வேயும்விழை தோளின்மிசை யேற்றிவிறன் மன்னன் வாயிறனை நாடிமயி லீக்கொடு நடந்தார்.

ப - ரை: ஆயின் - அப்படியாயின், விடன்மின் என - (இவளை) விட்டுவிடாதீர்கள் எனச் (சனங்கள்) சொல்ல; அடித்து - (காவலர் அவளை) அடித்து, சாயும் இருகைத்துணை - சோர்க்கு கீடக்கின்ற இரு கைகளையும், அணி கயிற்றுல் பிணித்து - அழகிய கயிற்றுற் கட்டி, அவிசவத்தை - இறந்து போனதாகிய சவத்தை, வேயும் விழை தோளின்மிசை ஏற்றி - மூங்கிலும் விரும்புகின்ற (சந்திரவதியை அழகிய) தோளின் மீது ஏற்றச்செய்து, விறல்மன்னன் வாயில்துணை நாடி - வெற்றி பொருங்திய (காசி) அரசனது அரண்மனை வாயிலை நாடி, மயிலைக் கோடு நடந்தார் - சந்திரவதியைக் கொண்டுபோனார்கள். எ - று.

வி - ரை: விடன்மின் - முன்னிலை எதிர்மறை வினைமுற்று - தோருக்கு மூங்கிலை உவமை கூறுதல் மரபு. சந்திரவதியைன் தோளின் சிறப்புக் கருதி மூங்கிலும் விழைதோள் என்றார். வாயில் + தனை = வாயிறனை. மயில் - உவமவாகுபெயர். மிசை 7ஆம் வேற்றுமை இடப்பொருள் தரு முருபு. இருகைத்துணை என்பதில் இரு துணை என்பன ஒரு பொருளில் வந்தன. வேயும் என்பதில் ‘உம்’ உயர்வு சிறப்பு.

சந்திரவதி சென்ற விதம்

75. கைகொடு சவத்தினிரு கால்களை யணைத்து மெய்கொடு சுமங்தடி விதீர்ப்புற மிதித்துப் பெய்கொடு நினைங்குருதி பின் னுழுனு மொய்க்க மொய்குழ லணங்கிடை முற்ந்திட நடந்தாள்.

ப - ரை: மொய்குழல் அணைக்கு - நெருங்கிய கூந்தலீணை யுடையவளாகிய சந்திரவதி, சவத்தின் இரு கால்களை - சவத்தினது இரண்டு கால்களையும், கைகொடு அணைத்து - (தனது) கைகளினால் அணைத்து, மெய் சுமங்கு கொடு - அவ் (விறங்க)

வுடலீச் சமந்துகொண்டு, அடி - பாதங்கள், விழிர்ப்புற நடஞ்கு மாறு, மிறித்து நிலத்தில் மிதித்துக்கொண்டு, பெய் - ஒழுகு கின்ற, கொடு - கொடிதாகிய, நினைம் குருதி - தசையும் இரத்த மும், பின்னும் முனும் மொய்க்க - பின்னும் முன்னும் வழிய, இடை முறிந்திட நடந்தாள் - (சுவத்தின் பாரத்தால்) இடையானது முறியுமாறு நடந்து சென்றான். எ - று.

வி - ரை: சக்திரவதி, இறந்த காசிராசன் புதல்வணை, தோளிற் சமந்துசென்ற காட்சி இப் பாடலில் நன்கு சித்திரிக் கூப்பட்டிருக்கிறது. தோளின் மேலே தூக்கிச் சென்றனளாதலை கால்களை அணைத்துப் பிடித்தாள்; பயத்தினாலும் துன்பத்தினும் நடுங்கினுள்ளாதலை உடல் நடுங்கிறது. பின்மாதலை நினை மும் குருதியும் அதனின்று வழிந்தன என்றவாறு. பாரத்தால் இடை முறிந்திட நடந்தாள் என்க.

76. குறித்ததி சினத்தோடு கொதித்தவ ரடிக்கத் தெறித்தசு குநித்துவளி திசைதிசையின் மொய்க்கப் பிறித்திரு கயிற்றிடை பிடித்துவர நாய்மேல் வெறித்தடர மாணை வெருண்டும் நடந்தாள்.

ப - ரை: குறித்து - நீணைத்து, அதே சினத்தோடு - அதிக கோபத்தோடு, கொதித்து - பொங்கி, அவர் அடிக்க - அந் காவலர்கள் அடித்ததினால், தெறித்த குருதித் துளி - சிதறிய இரத்தத் துளிகள், திசை திசையின் மொய்க்க - நாற்றிசையும் பரவி நிறையவும், பிறித்து - பிரிவு செய்து, இரு கயிற்றிடை - கயிற்றின் இரு பக்கத்தும், பிடித்துவர - (காவலர்) பிடித்துக் கொண்டு வரவும். நாய் மேல் வெறித்து அடர - நாயானது தம்மீது வெறிகொண்டு (கோபித்து) நெருங்குதலால், (வெருஞும்) மான் என - (வெருஞுகின்ற) மாணைப்போல, வெருண்டு - வெருட்சியடைந்து, முன் நடந்தாள் - காவலரின் முன் (சந்திரவதி) நடந்துசென்றான். எ - று.

வி - ரை: காவலர்களை நாய்க்கும், சக்திரவதியை மானுச கும் உவமானமாகக் கூறினார். சக்திரவதி பெண் ஆதலானும், பயந்திருந்தமையானும் கோழைத்தன்மை வாய்க்க மான் உவமையாயிற்று. அவளைத் துண்டிரத்திய காவலர்க்கு நாய்

உவமையாயிற்று. மொய்க்க பிடித்துவர, மானென வெருண்டு நடந்தாள் என்க. ‘நாய் மேல் அடர (வெருஞும்) மான் என வெருண்டு’ எனக் கூட்டுக. பின் வெருண்டு என வரலின் ‘வெருஞும்’ என ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சினத்தொடு - சினத்தினால், எனப் பொருள் கூறினுமாம்.

காசிராசனது மண்டபம் அடைதல்

77. வேலைநகர் காவலரும் வேதமுனி வற்கன் ரூலைவயல் சூழ்பதி யளித்தமட மாதும் காலைமுர சங்குமுறு வாயில்கள் கடந்தே மாலைமுடி மன்னனுறை மண்டப மணைந்தார்.

ப - ரை: வேலைநகர் காவலரும் - கடலை ஒத்த விசாலமான நகரைக் காக்கும் காவலர்களும், வேத முனிவறஞு - வேதங்களை யனர்க்க விசுவாமித்திர முனிவருக்கு, அன்று - அக்காலத்து, ஆலைவயல் சூழ்பதி அளித்த மடமாதும் - கரும்புகள் பொருந்திய வயல்களாற் சூழப்பட்ட தமது நாட்டைக் கொடுத்த இளமை வாயிங்தவளாகிய சந்திரவதியும், காலை - அதிகாலையில், முரசம் சூழுற வாயில்கள் கடந்து - முரச வாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்ற வாயில்களைக் கடந்து, மாலை முடி மன்னன் உறை - மாலையையும் முடியையும் அணிந்த (காசி) அரசன் வீற்றிருக்கும். மண்டபம் அணைந்தார் - மண்டபத்தைச் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

முனிவர்கள், உலக ஆசைகளை வெறுத்தவர்கள். உலகோர், அவர்களுள்ளும் பெண்கள், லௌகிகப் பொருள்களில் மிகுங்க ஈடுபாடுள்ளவர்கள். அப்படிப்பட்ட பெண் ஒருத்தி முனிவர் ஒருவர்க்குத் தன் நாட்டை அளித்தாள். அப்படிப்பட்டவள் தன் உயிரை வெறுத்தமை பெரிதன்று என்றவாறு.

வி - ரை: அதிகாலையில் (விடியுமுன்) அணைந்தார் என்க ; மேல் “வயங்கிருள் மறைந்தது விடிக்கே” என்று வருதலின், வேலை கர் - உவமைத்தொகை; ஆலை வயல் - கரும்பாலையும் வயலும் எனினுமாம்; மாலை முடி - மாலையும் முடியும் (உம்மைத் தொகை). முரச - வீற்முரசு, கொடைமுரசு, மணமுரச என்பன. சூழ்பதி, உறைமண்டபம் - வீணாத்தொகைகள்.

அரசனைக் காவலர் வணங்கி நிற்றல்

78. அத்தல மஜைங்கவரு ளக்கொடியர் மன்னைக் கைத்தல மெடுத்திரு கழற்றேற்றுமது நின்றூர் மெய்த்தவ முயன்றமணி வேயனைய தோண்மேல் வைத்தபினா முங்கொடு மடக்கொடியு நின்றூள்.

ப - ரை: அத்தலம் அணைங்கவருள்-அவ்விடத்தைச்சேர்க்க வர்களுள், அக்கொடியர் - அந்தக் கொடியவர்களாகிய காவலர்கள், மன்னை - அரசனை, கைத்தலம் எடுத்து - கையைக் குவித்து, இருகழல் தொழுது நின்றூர் - இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கி நின்றூர்கள், மெய்தவ முயன்ற மடக்கொடியும் - சத்தியமாகிய விரதத்தை மேற்கொண்ட இளமை வாய்க்கை கொடிபோன்றவளாகிய சக்திரவுதியும், மணிவேய அணைய தோண்மேல் வைத்த - அழகிய முங்கிலை ஒத்த தோளின் மேல் வைத்திருந்த, பினாமும் கொடுங்கிறூள் - பின்ததையும் தாங்கிக்கொண்டு நின்றூள். எ - ற.

வி - ரை: காவலர் வணங்கி நின்ற நிலையும், சந்திரவதி பின்ததுடன் நின்ற நிலையுங் கூறப்பட்டன. அரசனை, பாதங்களை வணங்கினார் என்க. இரண்டு செயப்படுபொருள் வக்கந. ‘அரசனாது பாதங்களை’ எனலும் ஒன்று. ‘யாணையைக் கோட்டைக் குறைத்தான்’ என்பதுபோல. கைத்தவம் - கை, கழல் - கழலையணிந்த பாதங்களுக்காயிற்று; தானி ஆகுபெயர். மெய்த்தவம் - உண்மையான தவம் எனினுமாம். கொடியர் நின்றூர்; மடக்கொடியும் நின்றூள் என்க.

மன்னன் நிகழ்ந்தது வினாவுல்

79. நின்றளவின் மன்னனு நிகழ்ந்தபிழைய பென்கொ லென்றதி சயித்தி: திறக்கென வுரைக்க மன்றல்கமழ் கோதைபினைம் வைத்தனள் நிலத்திற் கொன்றபரி செந்தகெறி கூறிடுமி னென்றூன்.

ப - ரை: நின்ற அளவில் - இவ்வாறு நின்ற சமயத்து, மன்னனும் - அரசனும், நிகழ்ந்த பிழை என் கொல் - (இவளால்) நிகழ்ந்த குற்றம் யாதோ, என்று அதிசயித்து - , இஃது இறக்கு என உரைக்க - இப் பின்ததினை இறக்கு என்று (சக்திரவதிக்குக்) கூற, மன்றல் கமழ் கோதை - வாசனை வீசகின்ற

மாலையை அணிந்த சங்கிரவதே, நிலத்திற் பினைம் வைத்தனள் - நிலத்திலே பிழைத்தை வைத்தாள், [அப்பொழுது அரசன் காவலரை கோந்தி] கொன்ற பரிசு எந்த டெறி - இப்பெண், பின்னை யைக் கொன்றது எட்டுவிதம்?, கூறிடுமின் என்றுண் - கூறுங்கள் என்று வினாவினான். எ - று.

வி - ரை : ‘கின்றவளவில்’ என்றபாலது ‘கின்றளவின்’ எனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று. கொல் இடைச்சொல்; இப்பொழுது சங்கிரவதே எவ்வித அலங்காரம்களுமின்றி கிற பினும் ‘மன்றல் கம்ப் கோதை’ என்றார். அதனை ஒருகால் உடையவளாயிருஞ்வள் என்பதையுட்கொண்டு, கோதை - அப் மொழித்தொகை. சிகழு - முதலிலைத் தொழிற்பெயர். இறக்கு - ‘ஆப்’ விகுதிபுணர்க்குதெட்ட முன்னிலை ஏவன்முற்று.

காவலர் விடை கூறுல்

80. என்றிறை யுரைத்திட ஏற்றஞ்சியவர் மன்னு வின்றிரவு கிளமகவை வந்திவ ளெடுத்து மன்றணி கெடுங் தெருவில் வைத்துடல் பிளங்கு கொன்றபடி கண்டுகொடுவங்கதனமு னென்றார்.

ப - ரை : என்றிறை உரைத்திட - என்று அரசன் வினாவை, அவர் இறைஞ்சி - அக்காவலர் (அரசனை) வணக்கி, மன்னு - அரசனே, இன்று இரவு - , நின் மகவை நின் பிள்ளையை; இவள் வந்து எடுத்து இவள் வந்து (கனவாக) எடுத்துச் சென்று, மன்று அணி கெடுக் கெதருவில் வைத்து - மனிதர் கூடுமிடங்கள் பொருங்கிய நீண்ட தெருவில் வைத்து, உடல் பிளங்கு கொன்ற படி - உடலைப் பிளங்கு கொன்றகையை அப்படியே, கண்டு - , முன் - (தங்கள்) திருமுன்றிலையில், கொடுவங்கதனம் என்றார் - (இவளைக்) கொண்டுவங்கதோம் என்று கூறினார்கள். எ - று.

வி - ரை : உடலை உண்ணலிற் கொண்ட வீருப்புக் காரணமாக இம்மகவின் உடலை, மனிதர் கடமாடும் தெருவிலேயே உண்ண முனைஞ்சாள் என்றனர்.

மன்று - சபை - “அனிதர் கூடுமிடங்கள்; கொன்றபடி கண்டு-கொல்லுதலைக் கண்ணாலே கண்டு; வந்தனம் - தன்மைப் பன்மைமுற்று. உரைத்திட என்பதில் ‘இடு’ பகுதிப் பொருள் விசுதி. கெடுமை + தெரு = கெடுக்கெதரு, வந்தனம் என்பதில் ‘அன்’ சாரியை.

அரசன் சந்திரவதியை வினாவை

81. அந்தமொழி சொன்னவரை யங்கையினமைத்து வந்தபடி யாவுமிவண் வல்லியுரை யென்னச் சந்திர வதித்தெரிவை தன்னடியை நோக்கிச் செந்துவர் மலர்க்குமுத வாய்மலர் திறந்தாள்.

ப - ரை: அந்தமொழி சொன்னவரை - அந்த வார்த்தை சொன்னவர் களாகிய காவலரை, அங்கையின் அமைத்து - (அரசன் தனது) அழகிய கையினால் அமைத்து நிறுத்தி, இவண் வந்தபடி யாவும்-இவ்விடம் வந்ததுவரை நடந்தன யாவையும், வல்லி உரை என்ன - பெண்ணே, நீ சொல்வாயாக என்று (அரசன் சந்திரவதியை) வினாவு, சந்திரவதித்தெரிவை-சந்திரவதி யாகிய பெண், தன் அடியை கோக்கி - தனது பாதங்களையே நோக்கினவளாய், செந்துவர்-செம்பவளத்தையும், குழுதமலர்-செவ்வாம்பல் மலரையும் (ஒத்த), வாய்மலர்-வாயாகிய மலரை, திறந்தாள் - திறந்து விடை சொல்வாளாயினாள். எ - று.

மனித உடலை மனிதர் உண்ண முனையார் ஆகலானும், அதனையும் மக்கள் கூடுமிடங்களிற் செய்ய முற்படார் ஆகலா னும் மகவின் ஆபரணங்கள் அவளிடங் காணப்படாமையானும் அரசன் ஜியற்றுச் சந்திரவதியை வினாவினான். எ - று.

வி - ரை: செம்மை+துவர்=செந்துவர்; அம் + கை = அங்கை; 'அகம்+கை' யுமாம்; வல்லி - உவமவாகு பெயர். வாய்மலர் - உருவகம். சந்திரவதித் தெரிவை - இரு பெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை, வல்லி - விளிப்பெயர் (அண்மை விளி); இவண் - இடப்பொருள் தருமுருபு- உரை - ஆய்விகுதி புணர்க்கு கெட்ட விகாரமுற்று. சந்திரவதி தன்னடியை நோக்கிக் கூறினாள். தன் பெண்மை வியல்புக்கமைய.

சந்திரவதி விடை கூறல்

82. செய்யமக வின்னுயிர் செகுத்தபடி கண்டாய் கையினி லெடுத்ததொர் சவத்தைபெதிர் கண்டாய் மெய்யிடை புலால்வெறி விரிந்தமுடை கண்டா யையமிலை யானுமோ ரரக்கியறி யென்றாள்.

ப - ரை: செய்ய மகவு - சிறங்க குழங்கதயின், இன் உயிர் - இனிய உயிரை, செகுத்தபடி - (யான்) கொன்றமையை

(தூதுவர் கண்டதாகச் சொல்ல,) கண்டாய் (கீர்) அறிந்து கொண்டார், கையிலிருந்து எடுத்ததோர் சுவத்தை - கையில் எடுத்து வைத்திருக்கும் சுவத்தையும், எதிர் கண்டார் - கேரே கண்டார், மெய்யிடை - உடம்பிலே, புனால்வெறி விரித்த முடை - புலரல் நாற்றத்தால் பரவிய முடைாற்றத்தையும், கண்டாய்-கண்டார், யானும் ஒர் அரக்கி - நான் ஒர் இராட்சி, ஜயமில்லை - சக்தேகமில்லை,' அறி என்றால் - (இதனை) அறி வீராக என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை : சந்திரவதி தானே கொன்றால் என்று கூறுது சில காரணங்கள் காட்டித் தானே கொன்றிருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை அரசரிடம் ஏற்படுத்த முயன்றான்; தன் துன்பம் முடிவுபெற வேண்டுமென்பதாலும் உயிர் வாழ்தலிற் பயனில்லை என்ற முடிபானும் காவலர்கள் குழங்கத்தையைக் கொன்றமையக் கண்டதாகக் கூறியமையீன் ‘கண்டாய்’ என்றால். முடை - துர்காற்றம், இவிற்கும் உயிர் = இன்னுயிர், இல்லை என்னும் குறிப்புமுற்று ‘இலை’ என கின்றது.

83. என்றுஙர வன்றகைக ஞண்டுட லெடுத்தேன் வென்றிவடி வேலிகறவ நின்னகரின் மேவி யின்றிரவி னின்மக விளக்தகை விரும்பித் தின்றிட னினைத்துயிர் செகுத்ததுள தென்றான்.

ப - ரை : வென்றி வடிவேல் இறைவ - வெற்றிபொருக்கிய கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசே, என்றும் நர வன்தகைகள் உண்டு - எப்பொழுதும் மனிதர்களுடைய வலிய தகைகளையே உண்டு, உடல் எடுத்தேன் - உடலை வளர்த்தேன், இன்று இரவு - , னின்ககரின் மேவி - உமது ககருக்கு வக்கு, இளங்தகை - இளமையுடையோரின் தகையை, வீரும்பித் தின்றிட னினைத்து - வீருப்பத்துடன் னின்ன னினைத்து, னின்மகவு உயிர் செகுத்தது உளது - உமது புதல்வரின் உயிரைக் கொன்றதுண்டு, என்றால் - என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை : இளமை + தகை = இளக்தகை ; நின் + கர் = னின்கர் ; ஓழும் வேற்றுமைத் தொகை ; வடி - உரிச்சொல் ; இறைவ - அண்மை விளி, மேவி - செய்தெனாச்சம் இரவின் - ‘இன்’ சாரியை. செகுத்தது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். உளது - குறிப்புமுற்று.

காசி அரசன் அமைச்சருடன் கூறுதல்

84. மடக்கொடி யுரைக்கவிது மன்னாவ நூரைப்பா னடக்கமு மொடுக்கமு மரக்கியல ஜன்னு மிடர்ப்பல விவட்கிவ ரிழைத்தமை நமக்குச் சுடச்சுட வுரைக்குமிவள்சொன்னமொழி யென்றுன.

ப - சுர: மடக்கொடி உரைக்க - (இவ்வாறு) சக்திரவதி கூற, மன்னாவன் இது உரைப்பான் - அரசன் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கியவனும், அடக்கமும் ஒடுக்கமும் - (இவளது) பணியும் அச்சமும், அரக்கி அல்ல என்னும் - (இவளை) அரக்கி அல்லன் எனத் தெரிவிக்கும், இவள் சொன்ன மொழி - இவள் கூறிய வீடைகள், இவர் இவட்கு இடர் பல இழைத்தமை - இக் காவலர்கள் இவளுக்குப் பல துன்பங்கள் செய்தமையை, மக்குச் சுடச்சுட உரைக்கும் - மக்குச் சுடச்சுடத் தெரி விக்கும், என்றுன் - என்று கூறினான். ஏ - நு.

வி - சுர: மடக்கொடி - இவ்வையாகிய கொடிபோல்வாள் ; உவமவாகுபெயர். ‘சுடச்சுட உரைக்கும்’ என்பது குறிப்பிட்ட பொருளை நன்கு வீளக்க வந்த ஒரு வழக்கு மொழி. இவர்கள் செய்த துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாதவளாகிந் தான் செய்யாத குற்றத்தைச் செய்ததாகக் கூறினான்; இவர்கள் செய்த கொடுமையே அவ்வாறு சொல்லச் செய்தது, என்பது பொருள். யாதோரு குற்றமுனுச் செய்யாதவன் சக்திரவதி என்பதும், காவலர் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்காது அபலைஶாகிய இவளைத் துன்புறுத்தி அக் கொலீக்குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தார் என்பதும் அரசனுக்குப் புலனுயிற்றுகளின் ‘சுடச்சுட உரைக்கும் இவள் மொழி’ என்றுன். உரைக்கும் - செய்யுமென்முற்று.

85. உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்குங் கையிற்குறி யுரைக்குமிரு கட்குறி யுரைக்குங் குயிற்குரன் மடங்கையிவள் கொன்றகுறி யுண்டென் றயிர்ப்பிலை யெனக்கென வழைச்சரோ உரைத்தான்.

ப - சுர: உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி உரைக்கும் - உயிர்க்கொலை செய்தவர்களை (அவர்களது) முகத்தோற்றமே தெரிவிக்கும், கையில் குறி உரைக்கும் - (அவர்களது) கைக்குறி

காட்டும், இருகண் குறி உரைக்கும் - (அவர்களது) இரு கண் களும் குறி காட்டும், குயில் குரல் மடங்கை இவள் - குயிலின் குரல்போன்ற குரலினையுடைய பெண்ணுகிய இவள், கொன்ற குறி உண்டு என்று - கொலை செய்ததற்குரிய அடையாளம் உண்டு என்று எண்ணுகிற, அயிர்ப்பு - சந்தேகமும், எனக்கு இலை - எனக்கு இல்லை, அமைச்சரோடு உரைத்தான் - என்று மங்திரிமாருக்குச் சொன்னான். எ - று.

வி - சா: தன் எண்ணாத்தைத் தக்க காரணங்களுடன் அரசன் மங்திரிமாருக்குக் கூறி அவர்களுடைய ஆலோசனையைப் பெற விரும்பினான். ‘கையில்’ என்பதில் ‘ஜ்’ காரக் குறுக்கம் ‘கொலை செய்தவர்க்குரிய அடையாளம் இவளிடத்தில்லை’ எனக் கூறினான், அவள் கொலைகாரியல்லன் என்பது அரசன் முடிபு. ‘அயிர்ப்பும்’ என்ற எச்ச உம்மை ‘கொலைகாரி என்கிற முடிவும் இல்லை’ என்பதை எஞ்சிற்று; அது ‘அயிர்ப்பு’ என விகாரத்தாற்றுக்குது.

காவலர் அதனை மறுத்துக் கூறுதல்

86. வள்ளவிவை கூறிடலும் வந்தவர்கள் மன்னு
பிள்ளையை யெடுத்தவடி யின்பிறகு சென்று
கள்ளியிவள் கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தோ
முள்ளதல் தில்லதை யுரைக்கணிதி யுண்டோ.

ப - சா: வள்ளல் இவை கூறிடலும் - அரசன் இவ்வாறு சொல்லுதலும், வந்தவர்கள் - (அவளை அழைத்து) வந்தவர்களாகிய காவலர்கள், மன்னு - [அரசனைப் பார்த்து] அரசனே, பிள்ளையை எடுத்த அடியின் பிறகுசென்று - (இவள்) பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு சென்ற அடியின் பிறகேயே - (நாம்) போய், கள்ளி இவள் கொன்றபடி கண்டு-கள்ளியாகிய இவள் (பிள்ளையைக்) கொன்றமையையும் கண்டு, கொடுக்கந்தோம் - (உடனே இவளை இங்கு கூட்டிக்) கொண்டுவந்தோம், உள்ளது அலது - உண்மையைபேயன்றி, இல்லதை-போய்யை, உரைக்க விதி உண்டோ - சொல்லங்யாயம் உண்டோ. எ - று.

வி - சா: ‘அரசன் சங்கதிரவுதியைக் கொலைகாரி யல்லள் என எண்ணுகிறுன்’ என்பதை அறிந்த காவலர் பயந்து, தம் குறைபாடுடைய செயலை அரசன் அறியவிடாது, மேலும் வற்

புறத்தி அவளே (சந்திரவதியே) கொலை செய்தமையைத் தாங் கண்ணுற் கண்டதாகக் கூறினர். அத்தோடு நாம் பொய் சொல் லுவோமா? எனவுங்கூறி வற்புறுத்தினர். இவள் பின்னுலேயே போனாம்; காலங்கடத்திச் சென்றோமல்லேம் என்பார் ‘அடியின் பிறகு சென்று’ என்றார். இதனால், காவலர் பயக்கு தாம் தப்பப் பலவிதமாகப் பொய்க்கறி அடுத்த பாடலில் மேலும் பலப் பல கூறுகின்றனர். இல்லது - இல்லாதது - நடவாதது (பொய்). ‘உண்டோ’ ‘ஓ’ எதிர்மறை. வந்தவர்கள் - வினையால்ஜெயும் பெயர். இல்லது - உள்ளது குறிப்புமுற்றுக்கள்.

87. உண்ணுரை தனக்கொரெதி ருத்தரமு முண்டோ
வென்னுரை செயத்தகுவு தெம்பெரும வென்றே
மன்னுரை கடற்புவி வளாகமிசை வாழு
மின்னுயிரி ரிறக்குமிவ டன்னிவிடி நென்றார்.

ப - ரை : எம்பெரும - எம் அரசனே, உன் உரை தனக்குத் தங்களது சொல்லுக்கு, ஓர் எதிர் உத்தரமும் உண்டோ - மாருகச் சொல்லக்கூடிய மாறுத்தரமும் ஒன்று உண்டோ?, என் உரை செயத்தகுவது - (இவ்விடயத்தில் நாங்கள்) எதனைச் சொல்லத் தக்கதாயிருக்கிறது, என்று - என்று கூறி, (மேலும்) இவள் தன்னை விடில் - இவளைக் கொல்லாது உயிருடன் விட்டால், மன் நூரை கடல் வளாகம் - நிலைபெற்ற நூரைகள் பொருக்கிய கடலாற் குழப்பட்ட, புவிமிசை - பூமியின்மீது, வாழும் இன் நுயிரி - சீலிக்கின்ற இனிய உயிர்கள், (யாவும்) இறக்கும் என்றார் - (இவளால்) இறங்குவிடும் என்று கூறினார். எ - று.

வி - ரை : இவள் கொலைகாரி, இவள் தங்கள் புதல்வளை மாத்திரமன்றிப் பல உயிர்களையும் முன் உண்டவள். இவளை மேலும் உயிரோடு விடின் இன்னும் பல உயிர்கள் இறக்கும் என்னும் பொருளில் ‘இன்னுயிரி இறக்கும் இவள்தன்னை விடின்’ என்றார். மிசை - 7 ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. இவள் + தன்னை = இவடன்னை, கடற்புவி - 8 ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை. பெரும - அண்மை விளி. விடின் - செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினைஏச்சம். தகுவது - குறிப்புவினையால்ஜெயும் பெயர்.

அரசன் பாதச் சுவடு பார்க்கத் தூதுவரை அனுப்பல்

88. அன்னவை யுரைத்தவரை மன்னாவ னமைத்தே
யென்னைபல பேசுவதி லேகழையடி தானே
பின்னையடி சென்றதுள தோழிறி தெனக்கண்
இந்தொடியில் வந்திடுமெ னச்சிலரை விட்டான்.

ப - ரை: அன்னவை உரைத்தவரை - அவ்வாறு குறிப்
வர்களீ, மன்னவன் அஸமத்து - மன்னவன் அடக்கி, பல பேசு
வதில் என்னை - பலவற்றையும் பேசுவதிற் பயனென்ன? , ஏழை
யடிதானே - (கொலை நிகழ்ந்த விட்டதே) இப் பெண்ணினது
அடி மாத்திரம் தானே, பின்னை - அதுவன்றி, 'பிற்கு அடி
சென்றது உளதோ - வேற்றடிகளும் சென்றகம உண்டோ? ,
எனக் கண்டு - என்பதை அறிந்து, இந் தொடியில் வக்கிடும்'
என - இம் மாத்திரத்தே (கிரும்பி) வக்குவிடவேண்டும் என்று
கூறி, சிலரை விட்டான் - சில தூதுவரை அனுப்பினான். எ - று.

வி - ரை: அரசனின் சக்தேகம் காவலர் சொல்லால் நீங்
காலமயின் மேலும் சான்றுகள் காண வீரும்பித் தூதுவரைப்
பாதச் சுவடு பார்த்துவர அனுப்பினான். காற்று முதலியவற்றூற்
சிதைவுறமுன்னர் பார்த்து வருமாறு 'இந்தொடியில் வக்கிடும்
என்றான் அரசன். 'என்னை' என்பதில் 'ஜீ' சாரிபை. 'என'
என்பது குறிப்பு முற்று. 'ஏழை' இரக்கப் பொருளில் வக்கத்து
சங்கிரவதியின் அடியன்றி அங்கே வேற்றடியும் காணப்படுமேன்
அரசன் சங்கிரவதியைக் கொலைகாரியென என்னாது அவனை
மீடுதலைசெய்வான் என்றவாறு.

தூதுவர் அகடையாளம் பார்க்கச் செல்லுதல்

89. போற்றடி பணிக்தவர்கள் போய்மறுகி னூடே
காற்றடி சிமைதக்குமுனர் கண்டிடுது மென்றே
மாற்றடியி லாற்றரிய வல்லியடி வைப்பின்
வேற்றடிகள் பார்த்தனர் விரைக்குகெறி சென்றார்.

ப - ரை: அவர்கள் - அந் தூதுவர்கள், போற்று அடி
பணிக்கு - (ஏனைய அரசர்களாலும்) வணங்கப்படுகின்ற (அவ்
வரசனது) பாதங்களை வணக்கி, மறுகின் னூடேபோய் - வீதி
பிரிந்தத்துச் சென்று, காற்று --, அடிசிதைக்கு முன்னர் - அடி

அடையாளங்களை மாற்றுமுன்பு, கண்டிடுதும் என்று - (அடி அடையாளங்களை) அறிக்குதொன்வோம் என்று, மாறு அடி யில் - பிரம்பினது அடியினால், ஆற்று அரிய வல்லி - பொறுத் தற்கரிய (துண்பமுறகின்ற) வல்லிக்கொடிபோன்ற சுந்திரவதி யின், அடிவைப்பின் - அடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்த இடங்களில், வேற்று அடிகள் பரார்த்தனர் - வேறு அடிகளும் உள்வோ என்று பார்த்தவர்களாய், கெறி விரைக்குது சென்றுர் - வழிகளை விரை விற் கடக்கு சென்றுர்கள். எ - று.

வி - சூ: மாறு + அடி = மாற்றடி - பிரம்படி; வேறு + அடி = வேற்றடி; ‘பார்த்தனர்’ — ‘பார்த்தனராய்’ — முற் றெச்சம்; அடி - அடிச்சவடு (ஆகுபெயர்). கண்டிடுதும் என் பதில் ‘இடு’ பகுதிப்பொருள் விகுதி. பணிக்குவர்கள் - விளையால்லையும் பேயர். முனர் என்பதில் ‘அர்’ சாரியை. வைப்பு - வைக்கப்பட்ட இடம்.

கௌசிக முனிவன் மற்றைய சுவடுகளை அழித்தல்
 90. அங்கவர்கள் வந்திடுமு நத்தெரு வகத்துக் கய்கருகு கன்னல்விளை கன்னபுரி மன்னன் மங்கையடி யேயேமுதி மற்றையடி யெல்லா மங்கைகொடு நீலீமுனி கௌசிக னழித்தான்.

ப - சூ: அவர்கள் - அத் தூதுவர்கள், அங்கு - அவ்விடத் துக்கு, வக்கிடுமுன் - வருவதற்கு முன்பு, கங்கு அருகு - ரைம் பருகில், கன்னல்விளை - கரும்பு விளைகின்ற, கன்னபுரி மன்னன் மங்கை - கன்னேசி நாட்டு அரசன் புதல்வியாகிய சுந்திரவதி யது, அடியே - பாதச்சவடுகளே, அத்தெரு அகத்து எழுதி - அத் தெருவினிடத்தே எங்கும் எழுதி, மற்றை அடி எல்லாம் - மற்றைய அடிகளைல்லாவற்றையும், கௌசிகன் அங்கைகொடு நீலி - கௌசிக முனிவன் தனது உள்ளங்கையினால் தடவி ; அழித்தான் - அழித்துவிட்டான். எ - று.

வி - சூ: கௌசிகன் சுந்திரவதியின் அடிச்சவட்டை மாத்திரம் விட்டு மற்றைய அடிகளை அழித்தான் என்றவாறு. கீர்குறைவாக கிற்குமிடமாகிய ரைம்பருகிலுங்கூட கரும்பு விளையுமென அதன் நிலவாங்கூறியவாறு. அகம்-7 ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. ‘அத்து’ - சாரியை; மன்னன் மங்கை - 4 ஆம்

வேற்றுமைத் தொகை; ‘மன்னானுக்கு மங்கை’ - ‘மன்னானுக்குப் புதல்வி’ என்பது பொருள். மற்று இடைச்சொல்; இனமான மற்றையடிகளை உணர்த்திற்று அகம்தகை = அங்கை - உள்ளங்கை. வரம்பருகும் எனக் கூறலும் ஒன்று.

தூதுவர் சுவடு பார்த்து மீண்டும்

91. அந்தவடி வந்ததென வெண்ணியவ ணண்ணி
வந்தவடி யின்சுவ டமைப்பனைவ ருங்கண்
டிந்தவடி யேழுமூது மியாவர்களு மிங்கே
வந்தவடி யில்லையென மன்னானுழை வந்தார்.

ப - ரை: அவண் நண்ணி - (தூதுவர்) அவ்விடத்தை அடைந்து, வந்தது எந்த அடினா - (இங்கு) வந்துள்ள அடிச் சுவடு யாருடைய அடிச்சுவடு என, எண்ணி - சிக்தித்து; அந்த அடியின் சுவடு அமைப்பு - அந்த அடிகளின் சுவடுகள் அமைந்திருக்குமாற்றை, அணைவரும் கண்டு - அணைவரும் (நன்கு) பார்த்து, முழுதும் இந்த அடியே - இங்கு காணப்படும் அடிச்சுவடுகள் அணைத்தும் இந்தப் பெண்ணின் அடிச்சுவடுகளே, யாவர்களும் - (வேறு) எவர்களும், இங்கே வந்த அடிஇல்லை - இங்கே வந்த தனுல் உண்டான அடிச்சுவடுகள் இல்லை, என - என்று கூறி, மன்னான் உழை வந்தார் - (அதனைத் தெரிவிக்க) அரசனிடம் வந்தார்கள். எ - று.

வி - ரை: உழை - 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. அவண் + நண்ணி = அவணண்ணி, அமைப்பு - அமைத்தல் - கண்டு அமைந்த உருவத்திற்காயது (ஆகுபெயர்).

தூதுவர் அரசனிடம் கூறல்

92. உற்றடி வணங்கியவர் முற்கலை யொதுங்கச் சுற்றடிகள் பற்பல தொடர்ந்துநனி சென்றோ மற்றடியி னிக்கொடிய கள்ளியடி யல்லால் மற்றடிக னில்லையென மன்னனை டுரைத்தார்.

ப - ரை: அவர் உற்று - தூதர் அங்கே வந்து, முன் கலை ஒதுங்க - முன்வத்திரங்களைக் கையால் ஒதுக்கிக்கொண்டு, அடி வணங்கி - (அரசனது) பாதங்களை வணங்கி, சுற்று பலபல அடி

கள் - குழந்தைகள் பற்பல பாதச் சுவடுகளையும், தொடர்க்கு - பின்பற்றி, நனி சென்றேயும் - கன்றுக (பார்த்து)ச் சென்றேயும், அந்று அடியின் - அத்தன்மைந்தாய் அடிகளுள், இக்கொடிய கள்ளி அடி அல்லால் மற்றதிகள் இல்லை - இந்தக் கொடுமை பொருங்கிய திருடியின் அடிச் சுவடுகளே யன்றி வேறு அடிச் சுவடுகள் இல்லை, என - என்று, மன்னானேடு உரைத்தார் - அரசனிடம் கூறினார்கள். எ - று.

வி - ரை : பெரியோருடன் உரையாடும்போது வாய்ப்புதைத் தலும் தூசு ஒதுக்கலும் இயல்பாதலின் 'கலை ஒதுங்க' என்றார். பல + பல = பற்பல; கனி - உரிச்சொல்; அந்று - அத்தன்மைத்து; குறிப்புமுற்று (சண்டுப்பெயர்ச்சம்). 'அடியின்' என்பதில் 'இன்' சாரியை; 7 ஆம் உருபு சேர்க்க; அடியேயல்லால் எனப் பிரிக்கீல ஏகாரம் சேர்க்கப்பட்டது. சென்றேயும் - தன்மைப் பன்மை முற்று.

அரசன் மறுபடியும் சந்திரவதியை வினாவல்

93. வள்ளலும் வருந்திமிக மங்கைமுக கோக்கி
யுள்ளதுரை செய்கென வுரைத்திட மறித்துங்
கள்ளியேனை யல்லதிலை யென்றுகழி றக்கேடு
டள்ளல்வய ஞுட்டரச ஞேந்தகம் வியந்தான்.

ப - ரை : வள்ளலும் - அரசனும், மிகவருக்கி - (அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு) மிகவும் வருக்கி, மறித்தும்-திரும்பவும், மங்கை முகம் கோக்கி - சந்திரவதியின் முகத்தைப் பார்த்து, உள்ளது உரை செய்கு என உரைத்திட - உண்மையைச் சொல்வாயாக என்று கூற, கள்ளி எனை அல்லது இலை என்று கழற - (சந்திரவதி அரசனை கோக்கி இப்பின்னையைக் கொன்ற) கள்ளி என்னைத்தனிர வேறு பாருமில்லை என்று கூற, அள்ளல் வயல் நாட்டு அரசன் கேட்டு - சேறு பொருங்கிய வயல்கள் குழந்த (காசி) நாட்டு அரசன் (அதனைக் கேட்டு), அகம் கொந்து - மனம் வருக்கி, வியந்தான் - (இவ்வாறு இப்பெண் கூறுவதேன் என) அதிசயித்தான். எ - று.

வி - ரை : அரசன் மனம் அவர்கள் கூற்றாலும் திருப்பு யடையாமையின் மறுபடியும் அவளை வினாவினான். கொலை செய்

தோரே தம் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளார். அங்ஙனமாக, இவள் இக் குற்றத்தைச் செய்ததாகச் சொல்கிறுளே என அரசன் அதை சயித்தான். நீதி வேக்தனுதவின் அரசன் மனம் அவனைக் கொலை காரி என முடிவு செய்யப் பல தரம் மறுத்தது. எ - று.

அரசன் உண்மையறிய முடியாமைபற்றி வருந்துதல்

94. கொல்லவிவள் வல்லவரஞ் மல்லள்கொலை செய்தா ளல்லளெனி வங்கொருவர் வந்தவடி யில்லை தொல்லைவினை யெவ்வகை தொடர்ந்ததறி தக்க தில்லையென மைந்தனி விவட்குருகி நின்றுன்.

ப - ரை: இவள் கொல்ல வல்லவரஞும் அல்லள் - இவள் கொலைசெய்ய வல்லமையுடையவரஞும் அல்லள், கொலை செய்தாள் அல்லள் எனில் - (இவள்) கொலை செய்திலள் என்ற கூறினால், அங்கு ஒருவர் வந்த அடி இல்லை - அவ்விடத்தில் (இவள் அடியைத் தவிர வேறு) ஒருவராவது வந்த அடிச்சுவடு காணப்படவில்லை, அறி தக்கது இல்லை (ஆகையால் உண்மையை) அறியமுடியவில்லை, தொல்லைவினை - பழைய தீவினை, எவ்வகை தொடர்ந்தது - எப்படியோ (இவனைத்) தொடர்ந்திருக்கிறது, என - என்று எண்ணி, மைந்தனில் இவட்கு உருகி நின்றுன் - இந்த தன் புதல்வனால் ஏற்பட்ட துன்பத்தினும் (அவனைக் கொலை புரிவதால் ஏற்படக்கூடிய துன்பம் அதைகிக்க) அவள் கிலைமைக்காக மனம் உருகி நின்றுன். எ - று.

வி - ரை: இவள் கொலை செய்யவில்லை; ஆயினும் இவளது தீவினை இவனைக் கொலைகாரி ஆக்குகிறது; ஏனெனில், இவளது அடியைத் தவிர வேறு அடிகள் ஆயுகு இல்லை. அன்றியும் இவள் உண்மையைச் சொல்லவும் விரும்புகிறீர்வில்லை. இங்கிலைமை மிகவும் தர்மசங்கடமாய் இருக்கிறதே, என்று அரசன் வருக்கிறீன். இவ் வருத்தம் தன் மகனை இழந்த வருத்தத்திலும் அவனுக்கு அதிகமாயிற்று என்றவாறு. எவ்வகை தொடர்ந்தது - எவ்வகையோ தொடர்ந்தது; மைந்தனில் - மைந்தனிலும்; உறம் - ஒப்பு - 'காக்கையிற் கரிது களம்பழம்' எனபது போல (அ ஆம் வேற்றுமை). அறி - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

அரசன் தீர்மானத்துக்கு வருதல்

95. முன்னைவிதி யாலும்வினை முற்றுமத னலு
மென்னையிவ டன்னைவிட லென்பது நினைக்தே
கன்னல்செறி காசிபதி கன்னபுரி மன்னன்
மின்னைவதை செய்வது விரும்பியொரு மித்தான்.

ப - ரை : முன்னை விதியாலும் - பூர்வசன்ம விதிவசத் தாலும், வினைமுற்றும் அதனாலும் - (கெளசிகனுல் ஏற்பட்ட) தீவினைகள் சந்திரவதிக்கு முடிவுபெறுங் காலம் கிட்டியமையினு லும், இவள் தன்னைவிடல் என்னை - இவனை (தண்டியாது) விடுதல் எங்ஙனம் பொருங்குதும், என்பது நினைக்து - என்று மனதில் எண்ணி, கன்னல் செறி காசிபதி - கரும்புகள் கிரைக்த காசி நாட்டு அரசன், கன்னபுரி மன்னன் மின்னை - கன்னேசி நாட்டு அரசன் புதல்வியாகிய மின்னலையொத்த சந்திரவதியை, வதை செய்வது விரும்பி ஒருமித்தான் - கொலை செய்தலை விரும்பி மனம் உடன்பட்டான். எ - று.

வ - ரை : முன்னை விதியாலும் வினைமுற்றும் அதனாலும் மனம் ஒருமித்தான் என்க. அரிச்சங்திரன் முதலியோரின் துன் பம் நீங்குங்காலம் சமீபித்தமையின், காசிராசன் மனமும் மாறு பட்டதென்பதாம். சாட்சிகளோடு இதுவரையும் இயையாது மாறுபட்டு நின்ற தன் மனத்தை மாற்றிச் சாட்சிகளின் கூற ருடன் மனத்தையும் இயையச் செய்தான் அரசன். எ - று.

அன்றிரவு விடிதல்

96. அவ்வண நினைந்திடலு மவ்வளவு தன்னிற்
செவ்வண வயிற்குரிசி றீவினைக ளைல்லாம்
மிவ்வண மகன்றிடு மெனுங்குறி விளங்க
மைவண வயங்கிருண் மறைந்தது விடிக்தே.

ப - ரை : அவ்வணம் நினைந்திடலும் - அவ்வாறு (அரசன்) முடிவுசெய்தலும், அவ் அளவு தன்னில் - அச் சமயத்தில், செவ்வண் அயில் குரிசில் - சிவந்த நிறம் பொருங்திய வேற் படையையுடைய அரிச்சங்திரனாது, தீவினைகள் எல்லாம்-, இவ் வணம் அகன்றிடும் எனும் குறி விளங்க - (இருள் நீங்குவது

போல) இவ்வாறு நீங்கி விடும் என்னும் குறிப்பு விளங்கு, மாறு, மைவனை மயங்கு இருள் - கருசிறம் விளக்குகின்ற இருளானது, மறைத்து விடுத்தது - நீங்கி விடுத்தது. எ - று.

வி - ரை: குரிசில் - தலைவன், குறி - குறிப்பு, இது தந் குறிப்பேற்ற அணி. இயல்பாக விடுதலுக்குக் கடைப்போடுமைந்த காரணம் காட்டி அரிச்சந்திரனது துன்பங்கள் இவ்வாறு நீங்கு மென உற்பாதமாகக் காட்டிற்று எனக் கூறினார். கவிஞர் - கவிக்கூற்று.

குரிய உதயம்

97. தங்குல மடங்கைதபடு சஞ்சல முணர்ந்தே
மங்குலெழு வெண்சசி மழுங்கியொளி மாயக்
கங்குன்மக ஸிக்தவினை கண்டகல வோட
வெங்குல கெடுங்கதிர் வெகுண்டென வெழுந்தான்.

ப - ரை: தங்குல மடங்கைதபடு சஞ்சலம் - (புகுந்த குலம் குரியகுலமாதலால்) தங்கள் (குரிய) குலத்துப் பெண்ணையை சந்திரவதி அனுபவிக்கின்ற துன்பங்களை, வெங்குல கெடுங்கதிர் - வெம்மை பொருந்திய நீண்ட கதிர்களையுடைய குரியன், உணர்ந்து - அறிந்து, மங்குல எழு வெண்சசி - இராக்காலத்தே தோன்றுகின்ற வெண் திங்கள் (சந்திரன்) ஆனது, ஒளி மழுங்கி மாய - ஒளி மங்கி அறியவும், இந்த வினை கண்ட - (சந்திர வதிக்கு நேர்ந்த) இத் தீவினைகளை இதுவரையுங் கண்டிருந்த, கங்குல மகள் - இரவாகிய பெண், அகல ஒட - அகன்று ஒட வும், வெகுண்டென - (சந்திரன் மீதும் இருளின் மீதும்) கோடித் தாற்போல, எழுந்தான் - உதயம் செய்தான். எ - று.

வி - ரை: ‘இந்தவினை கண்ட வெண்சசி’ எனவும் இயைக்க. சந்திரவதிக்கு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சந்திரனும் இருஞும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தமை கருதிச் குரியனும் அவற்றில் வெகுண்டு எழுந்தான், என்றவாறு. இதுவும் தற்குறிப்பேற்றம். (புலவன் தன் குறிப் பேற்றியமையின்) ‘கண்ட’ என்றபாலது ‘கண்டு’ என அகரங் தொக்கு ‘கண்டகல்’ என கின்றது. சந்திரன் ஒன்றேயாக ‘வெண்சசி’ என அடை வேண்டாமாயினும்

‘வெண்’ என அடைபெற்றது; - இனச் சுட்டில்லா அடை. கெடுங்கதீர் - கீண்ட கதீர்களை உடைய குரியின் ; மாய, ஓட, எழுந்தான் எனக. கநிர் - சிக்னயாகுபெயர்.

குரியோதயத்துத் தாமரை மலர்தல்

98. காதலி பிடித்தனெறி கண்டெமது கற்பின்
போதமிது வென்றுபுரு டர்க்கெதீர் குலாவும்
மாதர்முக மென்னவய வூந்தடமு மற்று
மாதபன் முகத்தெதி ரலர்ந்தவர விந்தம்.

ப - ரை: காதலி பிடித்த கெறி கண்டு - (பெண்கள் குலத் தின்) தோழியாகிய சந்திரவதிமேற் கொண்ட நன்னெறியினைக் கண்டு, எமது கற்பின் போதம் இது என்று - பெண்குலத்துக் குரிய நற்பின் உபதேசம் சந்திரவதியின் இச் செயலேயாகும் என்று எண்ணை, புருடர்க்கு எதிர் குலாவும் - கணவர்க்கு எதிரே (முகமலர்ந்து) குலாவிக் களிந்கின்ற, மாதர் - நன்மாதரது, முகர் என்ன - முகத்தைப்போல, வயலும் தடமும் மற்றும் - வயல்களிலும் குளங்களிலும் மற்றுமிடங்களிலுமுள்ள, அரவிக் தம் - தாமரை மலர்கள், ஆதபன் முகத்து அலர்ந்த - சூரியன் எதிரில் மலர்ந்தன. எ - ரு.

வி - ரை: கணவன்மீது கொண்ட பக்தியால் அவன் பொருட்டு எத்துணைத் துன்பம் அனுபவிக்கின்ற சந்திரவதி, கற்புடைய பெண்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், அவள் செயல் கள் பெண்களுக்குக் கற்பிக்கும் உபதேசமாகவும் இருந்தன என்ற வாறு. கணவனைச் சேர்ந்த கற்புடைய மாதர் முகம் போல அரவிக் தம் அலர்ந்த, என்றவாறு. அலர்ந்த - பலவின்பால்முற்று (இறங்தகாலம்).

சந்திரவதியைக் கொலை செய்விக்க நினைத்தல்

99. விடிந்த காலையில் வேரெருரு திறம்புறங் காணுன்
மடிந்த மைந்தனை யெடுமென மனையிடைப் போக்கி
முடிந்த திவினைப் பயத்தினு முதிர்வினை யானுங்
கடிந்தி டும்படி கருதினன் காசியர் கோமான்.

ப - ரை: விடிந்த காலையில் - பொடுது புலர்ந்த சமயத் தில், வேறொரு திறம்புறம் காணுன் - (சந்திரவதி கொலைகாரி அல்லள் என்பதற்கு) வேறொரு ஆதாரமும் காணுமையான், மடிந்த மைந்தனை - இறந்த தனது புதல்வனை, எடும் என - தூக்குங்கள் என்று, மனையிடைப்போக்கி - அரண்மனையுட் கொண்டு போகச் செய்து, தீவினை முடிந்த பயத்தினும் - (அரிச்சந்திரன், சந்திரவதி முதலியோரின்) 'தீவினைகள் முடிந்தமை காரணமாக வும், முதிர்வினையானும் - பழைய ஊழ் காரணமாகவும், காசியர் கோமான் - காசி நாட்டரசன், கடிந்திடும்படி கருதினன் - (சந்திரவதியைக்) கொலைசெய்விக்குமாறு கருதினன். எ - று.

வி - ரை: காசிராசன் பலவாறு யோசனை செய்து கொலை செய்யும் முடிபுக்கு வந்தான், தனது எண்ணத்திற்கு ஆதாரம் வேறின்மையின். போக்கி - பிறவினை. காணுன் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். எடும் - செய்யுமென்முற்று. முதிர்வினை - வீனைத் தொகை.

வீரவாகுவை அழைத்துவருமாறு அரசன் தூதரை அனுப்புதல்
100. சோரர் மற்றய ஹண்டெனிற் சோதித்து வந்திந்
 நேரம் யாவரு முரைத்தில் ரவரவர் நினைவை
 யார றிந்தவ ரிவடனை வதைப்பதற் கழைத்து
 வீர வாகுவைக் கொணர்கெனத் தூதரை விடுத்தான்.

ப - ரை: மற்று சோரர் அயல் உண்டெனில் - இவனை விடக் கள்வர் வேறு யாரேனும் அயலில் இருங்கனராயின், சோதித்து வந்து இங்நேரம் யாவரும் உரைத்திலர் - அறிந்து வந்து இவ்வளவுக்குள் (யாரேனும் சொல்லியிருப்பர், அவ்வாறு இதுவரை) யாரும் உரைத்தாரல்லர். அவர் அவர் நினைவை அறிந்தவர் யார் - ஒவ்வொருவரது மன நினைவை வேறு யார் அறிந்திருத்தல் கூடும்?, (ஆகையால்) இவள்தனை வதைப் பதற்கு வீரவாகுவை அழைத்துக்கொணர்கென - இவனைக் கொல் வதற்கு வீரவாகுவை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று, தூதரை விடுத்தான் - தூதரை அனுப்பினான். எ - று.

வி - ரை: செங்கோலரசனதவன் இக் கொலைத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுதற்குப் பலவாறு யோசித்தான். இ+நேரம் =

இங்நேரம்; யாவரும் - எவரும்; உரைத்திலர் - இறங்தகால எதிர்மறைமுற்று. சோரர் உண்டெனில் உரைத்திருப்பர். அங்ஙனம் யாரும் உரைத்திலர், எனக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

விரவாகுவைத் தூதர் அழைத்து வருதல்

101. விரைவி னேடிச்சென் றவன்புலீச்
சேரியின் மேவி

அரசன் கோனுனை யருளிப்பா
டெனவுரைத் தழைக்கச்
சுரைகொள் வெள்ளௌப்பு சிவங்தகட்
கருநிறச் சுடர்வாட்
கரத லத்தொடுங் கடிதுவங்
தரசனைக் கண்டான்.

ப - ரை: விரைவின் ஓடிச்சென்று - (தூதர்கள்) விரைவாக ஓடிச்சென்று, அவன் புலீச்சேரியின் மேவி - அவ் விரவாகு இருக்கும் புலீச்சேரியை அடைந்து, அரசர் கோன் - அரசர்க்கரசனுகிய காசி ராசன், உனை அருளிப்பாடு என உரைத்து - உன்னை (அழைத்துவருமாறு) அருளப்பட்ட உத்தரவு உண்டு என்று கூறி, அழைக்க-(அவனை வரும்படி) அழைக்க, சுரைகொள்-கள்ளை உண்டமையான், வெள்ளௌப்பு - வெள்ளை நிறமான வாயோடும், சிவங்த கண்-சிவக்த கண்ணேடும், கருநிறம் - கருநிறத்தினேடும், சுடர்வாள் கரதலத்தொடும் - ஒளி வீசும் வாளினையுடைய கையோடும், கடிது வக்து - விரைவாக வந்து, அரசனைச் சராந்தான் - அரசனைக் கண்டான். எ - று.

வி - ரை: சுரை - கள், 'கடிது' என்பது கடி என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறக்க முற்றிரச்சம்; அருளிப்பாடு - உத்தரவு; அழைக்கவந்து அரசனைக் கண்டான் என்க. கருமை + நிறம் = கருநிறம்; கொலைத் தொழிலின் பொருட்டு மாத்திரமே தான் அவன் அழைக்கப்படல் மரபாதவின் வாளொடு வக்தான்; வெள்ளை வாய், சிவத்த கண், கருநிறம் என்பன நிறங்கள் கலங்கு ஒரமுகு தோன்ற நின்றன.

விரவாகு அரசனை வணங்க, அரசன் கூறுவுள்

102. தூர நின்றுவாய் புதைத்துள
மலீங்குதூர சொடுக்கிப்
பார மேனியைச் சுருக்கிவீழ்ந்
தரச்சோப் பணிந்திந்
நேர நாயினேன் றன்னையென்
கிணைந்தவா றென்றுன்
வீர வாகுவை நோக்கியவ்
வேந்தர்கோ னுரைப்பான்.

ப - ரை : தூர நின்றுவாய் புதைத்து - (விரவாகு) தூரத்தே நின்று வாய் பொத்தி, உனம் மலீங்கு - மனம் கடுங்கி, தூசு ஒடுக்கி - வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி, பாரமேகியைச் சுருக்கி-பெரிய சரித்தைச் சுருக்கி, வீழ்ந்து - (விலத்தில்) வீழ்ந்து, அரசனைப் பணிந்து - அரசனை வணங்கி, இந்தேரம் - இசு சமயத்தில், நாயினேன் தனை - நாயினைப் படையேனுகிய என்னை, கிணைந்தவாறு என் - (வருமாறு) கிணைந்து அழைத்தது என்ன கருதி, என்றுன் - என்று வினாவினான், வீரவாகுவை நோக்கி - (அவ்விதம் வினாவிய) வீரவாகுவையைப் பார்த்து, அவ் வேந்தர்கோன் உரைப்பான் - அவ் வரசர்க்கரசன் உரைப்பானுயினான்.

வி - ரை : பெரியோர்முன் வரசுத்தையாடும்போது தூசு ஒடுக்கலும் வாய் புதைத்தலும் மரபு. கிணைந்தவாறு - கிணைக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. என், குறிப்புமுற்று. எவன் என்னும் குறிப்புமுற்று 'என்' என்றுயிற்று.

அரசன் சந்திரவதியை வெட்டுமாறு கூறுவுள்

103. துட்டி யாமிவள் குழவியைத்
துணித்தன ளென்னுத்
திட்டி யாற்கண் டேமெனச்சில
ரரிகவயைப் பிடித்துக்
கட்டி. வந்தனர் கட்டொடுங்
கொண்டுபோய்க் களத்தில்
வெட்டு வித்திடென் றிந்தனன்
காசியர் வெந்தன்.

ப - ரை: துட்டியாம் இவள் - கொடியவளாகிய இவளே, குழலியைத் துணித்தனள் - குழங்கதையைக் கொன்றுள், திட்டியால் கண்டோம் - (அதனை நாம்) கண்களாற் கண்டோம், என்னு - என்று, சிலர் -, அரிவையைப் பிடித்து கட்டி வந்தனர் - இப் பெண்ணைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு என்னிடம் வந்தார்கள், (ஆகையால்) கட்டோடும் கொண்டுபோய் - இவளைக் கட்டுடனே இட்டுச்சென்று, களத்தில் வெட்டுவித்திடு என்று - கொலைக் களத்தில் வெட்டுவிப்பாயாக என்று, காசியர் வேந்தன்-காசிநாட்டரசன், ஈந்தனன் - (சந்திரவதியை வீரவாரு விடம்) கொடுத்தான். எ - று.

வி - ரை: சந்திரவதியே கொலைகாரி என்பது தன்னுலன் றிச் சாட்சிகளினுலேயே அறியப்பட்டமையான் தன் கூற்றுக்கூருது கண்டோர் கூற்றுக அரசன் கூறினான் என்றவாறு. திட்டி - திருஷ்டி - கண்; வெட்டுவித்திடு - பிறவினை.

சந்திரவதியை வீரவாரு அரிச்சந்திரனிடம் ஒப்படைத்தல்

104. மின்னைக் கைக்கொடு கட்டினை

யிருகுற விசித்து
மன்னைக் கைதொழு தேத்தித்தன்
சேரியில் வந்து
பின்னைத் தன்வயின் விலைப்பட்ட
அயோத்தியர் பெருமான்
றன்னைக் கூவியே யவன்கையிற்
றையலைக் கொடுத்தான்.

ப - ரை: மின்னை கைக்கொடு - மின்னலை ஒத்த சந்திர வதியை (வீரவாரு) கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, கட்டினை இறுகுற விசித்து - முன்கட்டிய கட்டினைப் பின்னும் இறுகக் கட்டி, மன்னை கைதொழுது ஏத்தி-அரசனைக்கைக்கூப்பி வணங்கி, தன் சேரியில் வந்து - தனது புலைச்சேரியில் வந்து, பின்னை - பின்னர், தன்வயின் விலைப்பட்ட - தன்னிடம் விலைப்பட்ட;

அயோத்தியர் பெருமான் தன்னைக் கூவியே - அயோத்தி அரசு னுகிய அரிச்சங்குரைனை அழைத்து, நையலீ - சங்கிரவதியை, அவன் கையில் கொடுத்தான் - அவரிடம் ஒப்படைத்தான்.

வி - ரை: மின் - உவமையாகுபெயர்; வழின் - 7 ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுகிறோம். தன் - சாரியை; கூவியே - 'ஏ' இசைக்கிற சேரி - ஊர். 'பின்னை' - 'ஜீ' சாரியை.

கொல்லுமாறு கூறி வாளையுங் கொடுத்தல்

105. பிள்ளை யைக்கொடு போயுடல்

பிளங்குயிர் தொலைத்த

கள்ளி யைக்கொலைக் களத்திடைக்

கொண்டுபோய்க் கவந்தங்

துள்ளி யோடஞ் வெட்டெனத்

தோகையைக் கொடுத்து

வள்ளி யோன்கையிற் றன்கையின்

வாளையுங் கொடுத்தான்.

ப - ரை: பிள்ளையைக் கொடுபோய் - (கம் அரசனால்) புதல்வனைத் தூக்கிச் சென்று, உடல் பிளங்கு உயிர் தொலைத்த - உடலைப் பிளங்கு கொன்ற; கள்ளியை - கள்ளியரகிய இவளை, கொலைக் களத்திடைக் கொண்டுபோய் - கொலைக் களத்திற் கொண்டு சென்று, கவந்தம் துள்ளி ஒடை - உடற்குறை = (முண்டம்) துடித்துச் செல்லுமாறு, நீ வெட்டு என - தீ வெட்டுவாயாக என்று, வள்ளியோன் கையில் - கொடையாள னுகிய அரிச்சங்குரைனது கையில், தோகையைக் கொடுத்து - மயில் போன்ற சாயலையுடைய சங்கிரவதியைக் கொடுத்து, தன் கையின் வாளையும் கொடுத்தான் - தன் கையிலிருந்த வாளையும் கொடுத்தான். எ - று.

வி - ரை: வாளையும் என்பதில் 'உம்' எச்சவும்கை. வள்ளியோன் என்பது வள்ளல் என்பதன் அடியாகப் பிறக்

தது. வள்ளல்கள் தாமிவதேயன்றி மற்றெருவரிடத்து யாதும் பெருர். அரிச்சங்திரன் அத்தகைய வள்ளலாகவும் இன்று வாணை வீரவாகுவிடம் பெற்றமையை நினைந்து “வள்ளியோன்..... கொடுந்தான்” எனப் புலவர் கூறினார். கையின் — ‘இன்’ சாரியை. தோகை - உவமவாகுபெயர்; ஒட - செயவெனச்சம் (நிகழ்காலம்).

அரிச்சங்திரனும் சந்திரவதியும் ஒருவரைருவர் அறிதல்

106. வாணை வாங்கித்தன் மாதையும்

வாங்கினன் வந்தான்

பாணை யோதியை யறிந்தனன்

பாவையு மறிந்தாள்

வேணை வென்றவற் கேற்றதோ

வெனவிஹை மெலிந்தான்

காணை வாட்டமுங் கோட்டமுங்

கன்னிகண் டுரைப்பாள்.

ப - ரை: வாணை வாங்கி - வாணை வாங்கி, தன் மாதையும் வாங்கினன் வந்தான் - தன் மனைவியையும் வாங்கிக்கொண்டு (கொலீக் களத்திற்கு) வந்தான், பாணை ஒதியை அறிந்தனன் - (கழுகம்) பாணைபோலும் கூந்தலையுடைய சந்திரவதியை (தன் மனைவியென அரிச்சங்திரன்) அறிந்தான், பாவையும் அறிந்தாள் - பாவை போன்ற சந்திரவதியும் (அரிச்சங்திரனை) அறிக்தாள், [அப்பொழுது] இஹை - அரிச்சங்திரன், வேணை வென்ற வற்கு ஏற்றதோ என மெலிந்தான் - மன்மதனை எரித்தவ ராகிய சிவபிரானுக்கு இது சம்மதமோ வென்று மனம் வருங் தினைன், காணை வாட்டமுங் கோட்டமுங் கன்னி கண்டு - காணை போன்றவாகைய அரிச்சங்திரனது (மன) வாட்டத்தினையும் (மனத) தடுமாற்றத்தையும் சந்திரவதி உணர்ந்து, உரைப் பாள் - பின்வருமாறு கூறுவாளாயினான். எ - று.

வி - ரை: வாங்கினன் - முற்றெரச்சம். ஒது - அன்மொழித் தோகை. பாவை காணை - உவம ஆகுபெயர்கள். கழுகம்பாணை

கீட்சியாலும் செறிவாலும் கூந்தலுக்குவரம். சந்திரவதியை வெட்ட மனம் வராமையால் காலம் தாழ்த்தி, மனக்கோட்டம் அடைந்தான் என்றவாறு.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரைத் தேற்றல்

107. முன்னை நாளை சாண்டணி
முடிபுனைங் திருந்த
மன்னர் செய்கையு மறங்களுங்
திறங்களும் வளர்ந்த
வின்ன முங்குறைந் துயிர்தரித்
திருந்தவ ரில்லை
யன்ன தேதுணி படியனேற்
இரங்கலை யென்றாள்.

ப - ரை: அணி முடி புனைந்து அரசாண்டு இருந்த-அழகிய முடியைச் சூடி அரசாட்சி புரிந்திருந்த, மன்னர் - (நுங்குல) மன்னர்களது, செய்கையும் அறங்களும் திறங்களும் - வீரச் செயல்களும், தருமங்களும், புகழ்களும், முன்னைகாள் வளர்ந்த - முற்காலத்து வளர்ந்திருந்தன, குறைந்து - (இத் தன்மைகளினின்றும்) குறைந்து, உயிர் தரித்து இருந்தவர் இன்னமும் இல்லை - உயிர் வாழ்ந்த அரசர்கள் இதுவரை யாரும் இருந்ததில்லை, அன்னதே துணிபு - அதனையே (தாங்களும்) துணிதல் முறை, அடியனேற்கு இரங்கலை - அடியவ ளாகிய என்பொருட்டு இரங்கற்க, என்றாள் - என்று கூறினாள். எ - று.

வி - ரை: செய்யவேண்டிய அரச இயல்பினின்றும் இது வரை வழுவிய அரசர் யாரும் நுங்குலத்து இருந்ததில்லை; அதனையே தாங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டும்; எனக்காக இரங்கற்க என்றாள். செய்யவேண்டிய அறங்களிலிருந்து வழுவுதலீ னல், நன்மை பெற்று இறவாது உயிரோடு நீடித்திருந்தவர் எவருமில்லை; எனினும் ஆம் அன்னதே - 'ஏ' தேற்றப் பொருள். இரங்கலை - எதிர்மறை வியங்கோள் முற்று. இரங்கு + ஆ + அல்; 'ஆ' எதிர்மறைவிகுதி.

சத்தியகீர்த்தி அப்பொழுது அவ்விடம் வரல்

108. அக்க ணத்தினி லமைச்சனும்
 விரையவங் தனுகிப்
 புக்க வாறெலாம் புரவலன்
 புகன்றிடக் கேட்டுப்
 பக்க நோக்கியே மன்னைனப்
 பணிந்துயிர் பதைக்க
 வொக்க வேகியே சுடர்மணித்
 தெருவில்வங் துற்றுன்.

ப - ரை : அக்கணத்தினில் - அச்சமயத்தில், அமைச்சனும் விரையவங்து அனுகி - மந்திரி (சத்தியகீர்த்தி) யும் விரைவாக வங்து சேர்ந்து, புக்கவாறு எலாம் - நிகழ்ந்தன யாறும், புரவ லன் புகன்றிடக் கேட்டு - அரசன் (=அரிச்சங்கிரன்) கூறுக் கேட்டு, பக்கம் நோக்கியே - பக்கலில் (யாரும் அவதானிக் கிழுர்களா என்பதைக் கூர்ந்து) அவதானித்து, மன்னைனப் பணிந்து - (அரிச்சங்கிரனுகிய) அரசனை வணங்கி, உயிர் பதைக்க- உயிர் பதைத்து வருந்த, ஒக்க ஏகி - அவர்களுடன் சேர்ந்து சென்று, சுடர்மணித் தெருவில் வங்து உற்றுன் - ஓளி வீசும் மணி மாடங்கள் அமைந்த தெருவில் வங்து சேர்ந்தான். எ - று.

வி - ரை : தன்னை இன்னுளென அறியாவண்ணம் பக்கம் நோக்கி வணங்கினான் என்றவாறு. உறுதல் - அடைதல். அரச னுக்கும் தேவீக்கும் ஏற்பட்ட கஷ்ட திலைபற்றிச் சத்தியகீர்த்தி பதைத்தனான் என்றவாறு.

அரிச்சங்கிரன் சந்திரவதியைக் கொண்டு செல்லல்

109. இடக்கை பாசமு மேதியும்
 பிடித்திட வலத்துத்
 தடக்கை பற்றிய சவுஞ்சுடு
 கோலினாற் றள்ளிச்

சுடர்த்தெ ருத்தனிற் ரேன்றிடத்
துனுக்கமுற் றேங்க
மடக்கொ டித்திரு மாதரு
மைந்தரு முரைப்பார்.

ப - ஸர : இடக்கை - (அரிச்சங்கிரனின்) இடக்கையானது, பாசமும் ஏதியும் பிடித்திட - (சங்கிரவதியைக் கட்டிய) கயிற் றையும் வாலோயும் பிடிக்க, வலத்துத் தடக்கை - வலப்பாகத்தே யுள்ள விசாலமான கை (=வலக்கை)யில், பற்றிய - பிடித் துள்ள, சவம்சுடு கோலினால் - பிணங்களை (தள்ளி) சுடுகின்ற கோலினால், தள்ளி - (சங்கிரவதியை) தள்ளிக்கொண்டு, சுடர் தெருதனில் தோன்றிட - (அரிச்சங்கிரன்) ஒளி பொருங்திய தெருவில் வர, மடம் கொடி திருமாதரும் - (அதனைக் கண்ட) இளமை வாய்ந்த கொடிபோன்ற அழிய பெண்களும், மைந்தரும் - ஆடவர்களும், துனுக்கம் உற்று ஏங்கி - திடுக்கிட்டு ஏங்கி, உரைப்பார் - (பின்வருமாறு) சொல்வாராயினர். எ - று.

வி - ஸர : ‘வலத்து’ என்பதில் ‘அத்து’, சாரியை. தடம் + கை = தடக்கை. ஒளி பொருங்திய மாடங்களின் ஒளி யால் தெருவும் ‘சுடர்த்தெரு’ ஆயிற்று. இடக்கை பிடித்திட வலத்துத் தடக்கை தள்ளி என்றவாறு. சங்கிரவதியது இனிய தோற்றமும் அவளுக்கு கேர்ந்த தீர்ப்பும் ஒன்றுடென்று இயைபுடையன அன்மையின் மைந்தரும் மாதரும் துனுக்க முற்றனர் என்றவாறு.

தெருவிதியிலுள்ள மைந்தரதும், மாதரதுங் கூற்றுகள்

110. கையோ செழுங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி
காலோ வினாஞ்சினை வரால்
மெய்யோ கலாபமயி லிடையோ நுடங்குகொடி
விழியோ கடைந்த வடிவேல்
மையோ சுருண்டகுழன் மலையோ திரண்டமுலை
வனிதைக் கெனப் புகலுவா
ரையோ விவட்குவிதி கொலையோ வெனக்கதறி
யழுவா ரகறங்து விழுவார்.

ப - ரை: வனிதைக்கு - (இ) பெண்ணுக்கு (= சந்திர வதிக்கு), கையோ செழுங் காலம் - கைகளோ செழுமையாகிய தாமரைப் பூக்கள், முகமோ சிறைந்தவதி - முகமோ பூரணசந்திரன், காலோ இளம் சினை வரால் - கால்களோ இளமையாகிய சினைகொண்ட வரால் மீன்கள், மெய்யோ கலாபமயில் - உடலோ தோகையை உடைய மயில், இடையோ நுடங்குகொடி - இடையோ அசைகின்ற கொடி, விழியோ கடைந்த வடிவேல் - கண்ணே கடைந்தெடுத்த கூரிய வேலா யுதம், சுருண்ட குழலோ மை - சுருண்ட குந்தலோ (கரிய) இருளாம், திரண்ட முலையோ மலை - திரண்ட ஸ்தனங்களோ மலைகளாம், என புகலுவார் - என்று கூறுவார்கள், ஜேயோ இவட்கு விதி கொலையோ - ஜேயோ இவளுக்கு விதித்த விதி கொலையோ!, என கதறி அழுவார் - என்று கூறி அழுவார்கள், அறைந்து விழுவார் - தமது முகத்தில் அறைந்துகொண்டு (நிலத்தில்) விழுவார்கள். எ - ற.

வி - ரை: சந்திரவதியின் உடல் அங்கங்கள் அழுகு உருவக மூலம் கூறப்பட்டன. மையோ, மலையோ என்பவற்றில் ‘ஓ’ பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. ‘ஜேயோ’ என்பது இரக்கக் குறிப்பிடைச் சொல்.

111. தவளாத்/திருத்தரளா நகையுஞ் சிறங்தவிருது
தனுவைப் பழித்த நுதலும்
பவளத்தை யொத்தகனியிதழும் பண்டத்தவிதி
பதறிப் படைத்த துளதோ
கவளக் களிற்றரச னுலகத் துயிர்க்குதவு
கபடற் றிரக்க முடையோ
னிவணைக் கொலக்கருதி யிவர்கைக் கொடுத்ததிற
மேதென் றிரங்கி யழுவார்.

ப - ரை: தவளாத் திருத்தரளா நகையும் - வெண்மையான அழிய முத்துப்போன்ற பற்களையும், சிறக்த இரு தனுவைப் பழித்த நுதலும் - சிறப்புடைத்தாகிய இரண்டு விற்களை இகழ்ந்த புருவங்களையும், பவளத்தை ஒத்த கணி இதழும் - பவளம்

போன்ற (சிவப்பு நிறமுடைய) கனிக்த இதழ்களையும், படைத்தவிதி - படைத்த பிரமதேவன், பதநிப் படைத்தது உள்தோ - மனப் பதறலால் (இக் கொலை விதியை இவளுக்கு) படைத்திருக்கலாமோ, உலகத்து உயிர்க்கு உதவு - உலகத்தின் கண் உள்ள உயிர்கள் யாவற்றிற்கும் உபகாரஞ் செய்கின்ற, கவளக் களிற்று அரசன் - கவள உணவை உண்ணும் யானைப் படையீனையுடைய (உமது) அரசன், கபடு அற்ற இரக்க முடையான் - வஞ்சகமற்ற தயாள சீலனுயிருக்கும், இவளைக் கொலக் கருதி - இப்பெண்ணைக் கொல்ல முடிவுசெய்து, இவர் கைக் கொடுத்த திறம் - இக் கொலைஞர்களது கையில் ஒப்ப டைத்த (மைக்கு காரணமான) விதி, ஏதென்ற இரங்கி அழுவார் - யாதாயிருக்குமோ என்று இரக்கப்பட்டு அழுவார்கள் (சிலர்). எ - று.

வி - ரை : புருவங்கள் வீல்லினும் அழுகுடைத்தென்பார் ‘தனுவைப் பழித்த’ என்றார். ‘நுதல்’ புருவத்தையுணர்த்திய தாகலின் ஆகுபெயர். கனி இதழ் - மென்மையான இதழ்; கனி போன்ற என்று கூறி ‘கொவ்வைக் கனியை ஒத்த’ எனப் பொருள் கூறினுமாம். யானை உணவைக் கவளம் கவளமாக உண்ணும். உயிர்களுக்கு கீயதி ஏற்படுத்துங் கடவுளாதலின், பிரமனை விதி என்றார்.

112. வேலைப் பழித்தவிழி யானைச் சினத்தரசன்
 வெட்டென் றுரைத்த பொழுதே
 சாலச் சவங்கள்சுடு கோலிற் கடிந்துநனி
 தள்ளிக் கொணர்ந்த புலையன்
 சீலத்தை யுங்கனக மார்பத்தை யுங்குலவு
 திண்டோ ளையுங்கண் டிடின்
 மாலோப்ப னன்றிமயி லோனெனுப்ப னல்லதொரு
 மதனெனுப்ப னென்று மருள்வார்.

ப - ரை : வேலைப் பழித்த விழியானை - வேலை வென்ற கண்களையுடையவளாகிய இவளை, அரசன் சினத்து வெட்டு என்று உரைத்தபொழுது - (நமது) அரசன் கோபித்து வெட்டு

என்று கட்டகோ யிட்டபொழுது, சாலக் கடிந்து - மிகவும் கோபித்து, சவங்கள் சுடுகோலின் நனிதள்ளி கொணர்ந்த-பீணங்கு கோலினால் (அப்பெண்ணை) வெகுதூரம் தள்ளிக்கொண்டு வந்த, புலையன் - இப் புலையனது (=அரிச்சக்திரனது), சீலத் தையும் - சிறந்த இயல்பீணங்யும், கனக மார்பத்தையும் - பொன் மயமான மார்பீணங்யும், குலவு திண்ண தோளையும் - விளங்குகிளர வலிமை பொருந்திய தோளினையும், கண்டிடின் - நோக்குமிடத்து, மால் ஒப்பன் - (ஆவன்) திருமாலை ஒப்பான், அன்றி - அஃதன்றி, மயிலோன் ஒப்பன் - முருகணையும் ஒப்பான், அல்லது—, ஒரு மதன் ஒப்பன் - ஒப்பற்ற மன்மதனை கிகர்ப்பான், என்று மருள் வார் - என்று கூறி (அவனமுகில்) மயங்குவார்கள் (சிலர்) எ - று.

வி - ரை : ‘கோலின்’ என்பதில் ‘இன்’ சாரியை, சால, கனி, - உரிச்சொற்கள். அரிச்சக்திரனது அழகை வியக்தவாறு. வேலினுஞ் சிறந்த கூர்மையுடைய கணகள், சுடுகோல் - வினைத் தொகை.

113. மறையோ னிடத்திவளை விலைகூறி மிக்கவொரு
மகனேடு விற்றவ னிவன்
குறையோ பொருட்செலவு தெரியாது மற்றுமொரு
கொடியோ னலக்க னுறவே
பறையோ னிடத்திவளை விலைகூறி விற்றுமுளன்
பலநாள் கழித்த தறிவோ
மிறையோன் மகற்கிறுதி செயலா விவர்க்குவரு
மிடையு றிதென்றுரை செய்வார்.

ப - ரை : இவன் - இந்தப் புலையன் (=அரிச்சக்திரன்), மறையோனிடத்து இவளை விலைகூறி மிக்க ஒரு மகனேடு விற்றவன் - ஒரு பிராமணனிடத்தில் இவளை (=சக்திரவதியை) விலை பகர்ந்து சிறந்த புத்திரன் ஒருவனுடன் விற்றவன், பொருட்செலவு - (இவனுக்கு இப்படி) பொருட்செலவு வந்தது, குறையோ தெரியாது - என்ன குறைவினுலோ தெரியாது, மற்றும் ஒரு கொடியோன் - (இவர்களின் பக்கத்தில் நிற்கும்) மற்றும் ஒரு கொடியோன் - (இவர்களின் பக்கத்தில் நிற்கும்)

நக் கொடியவன் (=சத்தியகிர்த்தி), அலக்கண்டூற - துன்பம் உண்டாமாறு, பறையோனிடத்து இவனை விலை கூறி விற்று என் - பறையவரிடத்திலே இவனை (=அரிச்சங்கிரரீன) விலை பகர்த்து விற்றவன், பலகாள் கழித்தது அறிவோம் - (இவ்வாறு இவர்கள்) பலகாள் காலங் கழித்தமையை அறிவோம், இறையோன் மகற்கு இறுதி செயலால் - (இப்பொழுது) அரசன் குழந்தையைக் கொன்றமையால், இவற்கு வரும் இடையூறு இது - இவர்களுக்கு வகுத் துண்பம் இதுவாகும், என்று உரை செய்வார் - என்று கூறுவார்கள் (சிலர்). எ - று.

வி - ரை: பறையன் என்பது பறையோன் என வந்தது. ‘மகனேடு’ — உடனிகற்ச்சி, விற்று உளன் - விற்றலைச் செய்து எனான். தேவதாசன் சிறப்புக்கருதி, ‘மிக்க ஒரு மகன்’ என்றார்; இடை ஆறு - இடையிலே உறுவது.

114. எங்கோ மகன்கதற வயிருண்ட கொலைகாரி
யிவளோ வெனத் தொடருவார்
வெங்கோ பவன்கரியின் முன்போடு மென்றுசிலர்
வெகுள்வார் நெருங்கி யடர்வார்
பங்கோ பறைக்கிவளை வதைசெய்த னம்படை
படாதோ வெனப் பதறுவார்
செங்கோன் முறைக்குவழு நீர்கொல்வதென்று சிலர்
செயலால் விலக்கி வருவார்.

பா - ரை: எங்கோ மகன் கதற - எம் அரசகுமாரன் கதறி யழுமாறு, உயிர் உண்ட கொலைகாரி இவளோ - கொன்ற கொலைகாரி இவள்தானு?, என தொடருவார் - எனப் பின் தொடர்வார் (சிலர்), வெங்கோப் வன்கரியின் முன்போடும் - கொடிய கோபத்தினையுடைய வலிய (மத) யானையின் முன்பு (இவளைப்) போடுங்கள், என்று சிலர் வெகுள்வார் - என்று சிலர் கோபிப்பார்கள், கெருங்கி அடர்வார் - நெருங்கி வந்து வருத்துவார் (சிலர்), இவளை வதைசெய்தல் பறையனுக்குத்தான் உரித்தோ?, நம் படை படாதோ என பதறுவார் - நமது ஆயுதங்கள் (இவளைக்)

கொல்லாவேர எனப்பதறுவார்கள் (சிலர்), [அவர்களை நோக்கி] நீர் கொல்வது செங்கோல் முறைக்கு வழு என்று - நீரிர் கொல்வது செங்கோலாட்சி முறைக்கு வழுவாகும் என்று, சிலர் செயலால் விலக்கிவருவார் - சிலர் உதாரணங்கள் காட்டித் தடுத்து வருவார்கள். எ - று.

வி - ரை : கோ - அரசன், துஷ்டரை அரசன், அரச நீதி யின்படி தண்டிப்பான், இவ்விதம் கடைபெறவிடாது நீர் தடுப்பது செய்கோலாட்சிக்கு இழுக்க ஏற்படுத்தும் எனத்தடுத்தனர் என்றவாறு. அரசனது கட்டளைப்படியே கடைபெறவேண்டும் என்பதாம். செயலால் விலக்குதல் - கை முதலியவற்றாற் தடுத்தல் எனினுமாம்.

115. அழியாத காசிபதி மகனுவீ கொண்டவிவ
எங்கியாய காரி யசடி
பழிழுணி யிங்ககலி னெளிதாப் விடாதுநமர்
பலராவி யும்பருகு வாள்
விழியா லெறிந்துமுயிர் கவர்வான் முகத்திலெதிர்
விழியாது கில்லு மெனவே
மொழிவார் வதைத்திடுகை பொருளாக வற்பமன
முசியா ஸெனப் பகருவார்.

ப - ரை : அழியாத காசிபதி மகன் - (ஒருயிரெழும்) கொல்லாதவனுகைய காசிராசன் மகனது, ஆவிகொண்ட இவள் - உயிரைக் கொண்ட இவள், அசியாயகாரி - ஓர் அசியாயகாரி, அசடி - கெட்டவள், பழிழுணி - பாதகமே பூண்டவள் (=செய்பவள்), இங்கு அகலின் - இவ்விடத்தில் நின்றும் (இவளைக் கொல்லாது தப்பவிடின், எளிதாப் விடாது இலகுவில் (கம்மை) விடாமல், நமர் பல ஆவியும் பருகுவாள் - கம்மவர் பலரது உயிரையும் உண்பாள், (உண்பாள் =மாய்ப்பாள்), விழியால் எறிந்தும் உயிர் கவர்வாள் - பார்வையினால் ஊறுசெய்தும் உயிர் கொள்வாள், எதிர் விழியாது கில்லும் எனவே - (ஆகையால் இவள்) எதிரில் கில்லாது (மறைந்து) கில்லுங்கள் என்று, மொழிவார் - (சிலர்) சொல்லுவார்கள், வதைத்திடுகை -

இவளைக்) கொல்லுதல், பொருளாக - நிச்சயமா (மென இவள் அறிந்தாளா) கவும், அற்பம் மனம் முசியாள் - சிறிதும் மனம் மெலியாள், எனப் பக்குவார் - என்று (சிலர்) கூறுவார் எ - று.

வி - ரை : அசியாயகாரி, அசடி என்பவற்றில் ‘இ’ பெயர் விகுதிகள், ‘பழிபூணி’ என்பதில் ‘இ’ வினைமுதல்விகுதி. பருகு வாள் - (தண்ணீரைப்போல) இலகுவாக உண்பாள். விழி-பார்வை (ஆகுபெயர்) : வகைத்திடுகை - தொழிற்பெயர். ‘கை’ விகுதி; தான் இறக்கப்போவது நிச்சயம் என அறிந்ததும் மனம் மெலிக் திலள் என்றவாறு. எறிக்கும் - ‘உம்’ எச்ச உம்மை.

116. தப்பாது மன் மகனை யுயிர்கொண்டு திரமுண்ட
தறுகண் ணரக்கி நமர்தங்
கைப்பாச முற்றுவர வலளோ விசும்பினிடை
கரவா திருத்த விலளோ
னப்பா லனைக்கறுவி யிவள்கொன்ற தோவலதி
யார்கொன் றதோ தெய்வமே
யிப்பாவி தன் றலையில் வைத்தா யுனக்குகுடு
விலையோ வெனப் புகலுவார்.

ப - ரை : தப்பாது - தப்பியோடவிடாது; தன் மகனை உயிர் கொண்டு உதிரம் உண்ட - அரசகுமார்னைக் கொன்று (அவனது) இரத்தத்தைப் பருகிய, தறுகண் அரக்கி - அஞ்சாமையுடைய அரக்கியாயின், தமர்தம் கைப்பாசம் உற்றுவரவலளோ - கம்ம வர்களது கைக்கழியிற் கட்டுண்டு வரக்கூடியவளாவளோ? (=வருவாளோ?), விசும்பின் இடைகரவாதிருத்தல் இலள் ஏன் - (இவள் அரக்கியாயின்) ஆகாயத்தில் மகறதலிலளாய் (இவ் வாறு நாம் கட்டும்படி) இருத்தல் எதன்பொருட்டு? [ஆகையால் இவள் அரக்கியல்லன்]. அப்பாலனைக் கறுவிக் கொன்றது இவளோ - அந்தப் பாலகனைக் கோபித்துக் கொன்றது இவள் தானே?, அல்லது கொன்றது யாரோ - அல்லது (அப்பின்னையைக்) கொன்றது ‘வேறும்’ யாரேனுமாயிருக்குமோ? (இவள் கொன்றமை நிச்சயமில்லை), தெய்வமே—, இப்பாவிதன் தலையில் வைத்தாய் - (இக் கொலைக் குற்றத்தை) இப்பாவியின் தலையில்

சுமத்திவிட்டாய், உனக்கு நடு இலையோ - உனக்கு நடுவுநிலைமை இல்லையோ, என புகலுவார் - என்று (சிலர்) கூறுவார்கள்.

வி - ரை : ‘வரவல்ளோ’ என்பதில் ‘ஒ’ எதிர்மறை. வராள் என்பது கருத்து அரக்கியாயின் மறையாதிருக்கவும் கட்டுண்ணவும் காரணமில்லையாதவின் இவள் அரக்கியல்லன். எனவே இவள் கொலைகாரி என்பது துணிபன்று. ஆதவின் அவள் இறப்புக் கருதித் தெய்வத்தை கொந்தனர் என்பதாம். நடு - நீதி; பாவி - இரங்கப்படத்தக்கவள்.

117. கொலைகாரி யைத்தெருவில் விலைகூறி விற்றபடு
 கொலைகார துட்ட னிவனும்
 புலையா வினைக்கொலைசெ யிவளாவி கொள்வதொரு
 பொருளோ வெனக் கதறுவார்
 விலைகூறி விற்றவனு மிவனுகில் விட்டிடுவன்
 விடலீ ரெனத் தொடருவார்
 கலையா விறுக்குமட ஒுறவே பிணித்தகமிய
 ருடனே பிடித்து வருவார்.

ப - ரை : கொலைகாரிபை - (இக்) கொலை பாதகியை, விலைகூறி - விலைபகர்க்கு, விற்ற படுகொலைகார துட்டன் இவனும் - விற்ற படு கொலைகாரத் துட்டன் ஆகிய இவனும், புலையாவினைக் கொலைசெய் - இழிந்த செயலாகிய கொலையைச் செய்து, இவளாவி-இவனுயிரை,கொள்வது—,ஒரு பொருளோ - (இவனுக்கு) ஒரு பொருளாகுமோ?, என கதறுவார் - எனக் கதறி அழுவார் (சிலர்), விலைகூறி விற்றவனும் இவனுகில் - (இவளை) விலைபகர்க்கு விற்றவனும் இவனேயாகில். விட்டிடுவன் - (இவளைக் கொல்லாது) விட்டுவிடுவான், விடலீர் என தொடருவார் - (இவர்களை) விட்டுவிடாதீர்கள் என்று கூறித் தொடர்க்கு செல்வார் (சிலர்), கலையால் இறுக்கும் மடல் - சீலையினால் இறுக்கக்டிய தோள் மடல்களை, உற பிணித்தகமியறு - மிகவும் (இறுக) கட்டிய கமிற்றை, உடனே பிடித்து வருவார் - (தாங்களும்) பிடித்து வருவார்கள் (சிலர்), எ - று.

வி - ரை : ‘இவனும்’ என்பதில் ‘உம்’ இழிவு சிறப்பு, புலையாவினை - புலை ஆகுவினை; ‘ஆகு’ என்னுஞ் சொல் ‘ஆ’, எனவும் கிற்குமாதலினை ‘புலையாவினை’ என வந்தது. கொலை - தொழிற்பெயர். கொல்வது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். பொருளோ - ஒரு பெரிய காரியமாகுமோ? என்றபடி, விடு + அல் + ஸர் = விடலீர் - விடாதீர் எதிர்மறை முன்னிலைப்பன்மை முற்று.

118. தனியாய பாவிகுறை யெவர்போ யுரைத்திடுவர்
தருமா லயப் புரவல
ஏனியாய மென்றுசிறி துணராதொர் பெண்பழியை
யவமே கொளக் கருதினு
னினியா ரிரங்குபவ ரெனவே யலைந்துவய
றெரியா வுலைந்து சுழல்வார்
கனிவாய் புலர்ந்துகிலை தளர்வார் கலங்கியுடல்
கரைவார் புலம்பி யழுவார்.

ப - ரை : தனியாயபாவி - (வேறு) உதவியற்றவளாகிய இப்பாவியது, குறை - துண்பத்தை, எவர்போய் உரைத்திடுவர்-எவர் போய் [இவளது துணையானவருக்கு] சொல்லுவார்கள், தருமஜூலயம் புரவலன் - தருமத்துக்கு இருப்பிடமான (கமது) அரசனே, அங்பாயம் என்று சிறிதும் உணராது - (இக் கொலைத் தீர்ப்பு) அங்பாயமானது என்பதைச் சிறிதும் உணராது, ஒரு பெண்பழியை - ஒரு பெண்ணைக் (கொன்ற) பழியை, அவமே கொள கருதினுன் - வீணைக் அடைய நினைங்தான், யார் இனி இரங்குபவர் - யார் இனி (இவனுக்காக) இரங்குபவர்கள், என - என்று கூறி, அலைக்கு - வருங்கி, வயிறு எரியா - வயிறு எரிக்கு, உலைந்து சுழல்வார் - உலைவகைந்து சுழல்வார்கள் (சிலர்), கனிவாய் புலர்ந்து நிலை தளர்வார் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயானது புலரத் தம் நிலை கெடுவார் (சிலர்), உடல் கலங்கி கரைவார் - உடல் கலக்கமடைந்து அழுவார் (சிலர்), புலம்பி அழுவார் - வாய்விட்டு அழுவார் (சிலர்), எ - று.

வி - ரை : எரியா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டுவினை எச்சம். கரைதல் மனங்கரைந்து மனத்துட் புலம்பல் ; புலம்பி

அழுதல்-பிரபஸாபித்து அழுதல். அசியாயம் என்றபாலது எதுகை கோக்கி அனியாயமாயிற்று ந + சியாயம். சந்திரவதிக்கு ஏற்பட்ட சிலைமையைக் குறித்துப் பலரும் பலவிதமாகச் சிக்கித்து வருக்கினர்; பலவாறு கூறித் துக்கித்தனர் என்பதாம்.

119. வல்லோர்கள் வல்லபடி சொல்வார்கள் மன னுமிறை மருமானை யிவள் கொன் றவா அ றில்லாத போதிவணை வறிதே வகைத்தபழி யார்பால தென்று பகர்வார் கொல்லா துவன்சிறையில் வைத்தே விளங்கிவள் கொலைதான் வகைத்த திடுதலா மல்லாது விட்டிடலு மறமாகு மென்னவவ ரவரோ டுரைத் துழலுவார்.

ப - ரை: வல்லோர்கள் வல்லபடி சொல்வார்கள் - வன்கை யுடையவர்கள் (தங்கள் வன்கையால்) வல்லமையாகத் (தம் காரியத்தைச் சாதித்துச்) சொல்வார்கள், மன னும் இறை மருமானை - சிலைபேறுடையவனுகிய (நமது) அரசனானு வழித்தோன் றலை (= புதல்வணை), இவள் கொன்றவாறு இலாதபோது - இவள் கொன்றதில்லையாயின், இவணை - , வறிதே - வீணே, வகைத்த பழியார்பாலது என்று பகர்வார் - கொன்ற பாவம் யாரைச் சார்க்கது என்று கூறுவார் (சிலர்), கொல்லாது - இவணைக் கொலைசெய்யாது, வன்சிறையில் வைத்து விளங்கின்-வலைய சிறைக்கூடத்தில் (சிறிதுகாலம்) வைத்து வழக்கை விளங்கினால், இவள் கொலைதான் - இவளால் (செய்யப்பட்ட) கொலைதான் (எனின்), வகைத்திடுதல் ஆம் - (இவணை) கொல்லுதல் (தக்க) தாம், அல்லது - அல்லாதது எனில் (= கொலைசெய்தாள் அல்லள் எனில்), விட்டிடலும் அறமாகும் - (இவணை) விட்டு விடுதல் தருமாகும், என - என்று, அவர் அவரோடு உரைத்து உழலுவார் - ஒருவரோடு ஒருவர் சொல்லி வருக்குவார்கள் (சிலர்).

வி - ரை: சாதித்தல் உள்ளதை இல்லாததாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும் செய்தல். இவள் கொலை - இவளது கொலை ; ஆம் வேற்றுமைத் தொகை ; அவர் அவரோடு உரைத்தல்

என்பதற்கு, தம்முட்டாமே கூறினர் என உரைத்தலுமாம். ‘அல்லாதது’ எனற்பாலது ‘அல்லது’ எனத் தொகுக்கப்பட்டது. (தொகுத்தல் விகாரம்) ‘கொன்றவாஅ’ என்பது உயிரள பெடை, ‘கோலைதான், அல்லது’ என்பவற்றுடன் ‘எனின்’ என்னும் சொல் சேர்த்துப் பொருள் கூறப்பட்டது.

120. பதியேது பாவியிவண் வரவேது வந்துபெறு
பலனேது பாவ நிகழ்பெண்
மதியேது இத்தனையும் விளைவித்த தேதென்று
மறுகா மருண்டு விழுவார்
விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைக்கறுவி
விலைகூறி விற்றது மலாற்
சதியே விளைத்தனையீ தறமோ வெனச்சிலர்க
டளர்வார் முகத்தி லறைவார்.

ப - ரை: பாவி இவள் பதி ஏது - பாவியாகிய இவளது ஊர் எதுவோ, வரவு ஏது - (இவ்வீடம்) வந்த காரணம் யாதோ, வந்து பெறு பலன் ஏது - வந்து பெற்ற பலன் (தான்) யாதோ, பாவம் நிகழ் - (இக்கொலைப்) பாவம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான, பெண்மதி ஏது - பெண்புத்தி எதுவாயிருந்ததோ, இத்தனையும் விளைத்தது ஏது என்று - இவ்வளவு தீவிளைகளை யும் நடைபெறச் செய்தது (எப்பாவமோ) என்று, மறுகா - சுழன்று, மருண்டு விழுவார் - மயங்கி விழுவார் (சிலர்), விதியே - (இ) விதியே, அற கொடியை - நீ மிகவும் கொடியை, எளியான் தனை கறுவி - எளியவளாகிய இவளைக் கோபித்து, விலைகூறி விற்றதுமலால் - விலை பகர்வித்து (அடிமையாக) விற்பித்தது மல்லாமல், சதியே விளைத்தனை - (இறுதியில்) நாசத்தையும் விளைவித்தாய், எது அறமோ - இது நீதியாகுமோ, என சிலர்கள் தளர்வார் - என்று சிலர் தளர்வாராய், முகத்தில் அறைவார்கள் - முகத்தில் அறைந்து துக்கிப்பார்கள். எ - ரு.

வி - ரை: ‘தளர்வார்’ முற்றெச்சம்; இக்கொலைக் குற்றத் துள் சிக்குமாறு இவளைச் செலுத்திய பெண்புத்தி எதுவோ என்பார் ‘பாவநிகழ் பெண்மதி ஏது’ என்றார். ‘கூறி’ விற்றது. என்பன பிறவிளைகளாக்கிப் பொருளுஞ்சரக்கப்படல் வேண்டும்,

சிலர்கள் - சிலர் ; 'கள்' வேண்டாவிகுதி ; செய்யுள் கோக்கி வந்த விரித்தல் வீகாரம் ; சிலர்கண் தளர்வார் எனப்பிரிப்பாருமுள்ள கண் - கண்ணீர் ; எளியாள், பரவி என்பன இரங்கப்படத்தக்க வளர் என்ற பொருளன.

121. அங்கே யடித்தவடி யிங்கே யலைக்குமல்ல
வல்லாம லெப்து கொலையும்
பங்கே ருகத்தினறு மலர்போல் விளங்குமக
மறியாத பாவை யணையா
ளங்கே பிறங்கனள்கொ லெங்கேவ எரங்கனள்கொ
லெங்கே யிருந்தனள் கொலோ
விங்கே யிறங்தவிய வந்தா ளனப்பலரு
மிடைகின்ற வெல்லை தனிலே.

ப - ரை: அங்கே அடிக்கும் அடிடம் - அங்கே அடித்த அடியும், இங்கே அலைக்கும் அலைவும் அல்லாமல் - இங்கே அலைக்கின்ற அலைவும் அல்லாமல், எய்துகொலை அறியாத - நடைபெற்ற (அரசகுமாரன்து) கொலையைச் சிறிதுமறியாத, பங்கேருகத்தின் நறுமலர்போல் விளங்கு முகபாவை அணையாள்தாமரையின்து வாசனை மிகுந்த மலர்போல் விளங்குகின்ற முகத்தினையுடைய பாவையை ஒத்தவளாகிய இவள் (=சந்திர வதி), எங்கே பிறங்கனள் கொல் - எங்கே பிறங்காளோ, எங்கே இருங்கனள் கொல் - எங்கே வளர்ந்தாளோ, எங்கே இருங்கனள் கொல் - எங்கே இருங்காழிய வந்தாள், என - என்று பலரும் இடைகின்ற எல்லைதனிலே - பலரும் வருங்குகின்ற சமயத்தில். எ - று.

வி - ரை: 'கொல்' இடைச் சொல். இவள் அடி, அலைவு களை அறிவாளேயன்றி அரசகுமாரன் கொலையை அறிந்தவ ஈல்லன் என்றவாறு. தனக்கு நடைபெறவிருக்கும் கொலையைப் பற்றியும் அறியாள் எனினுமாம். இப்பாட்டு அடுத்த பரவுடன் முடியும் (குளக்க). கொலையும் என்பதிலுள்ள 'உம்' பிரிக்கப் பட்டு 'அடி' உடனும் 'அலைவு' உடனும் இயைத்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியை வெட்டுத்தூக்காக
மதிலின் புறத்தே கொண்டு செல்லுதல்

122. என்ன பாதகஞ் செய்தன
மெனவிறை நகைத்துக்
கன்னி கைகளைக் கட்டிய
கயிறுதான் பிடித்துத்
துன்னு மாமணித் தோரண
வாயிலைக் கடஞ்சு
பொன்னின் மாங்கரப் புரிசையின்
புறத்துவங் திறுத்தான்

ப - ரை: என்ன பாதகஞ் செய்தனம் என இறை நகைத்து-
(இத்தன்பங்களை அனுபவிக்க நாம்) என்ன பாவங்களை (முற்
பிறப்பில்) செய்தோமோ என எண்ணி, அரசன் (= அரிச்சந்
திரன்) புன்னகை செய்து, கன்னி கைகளைக் கட்டிய கயிறு
தான் பிடித்து - பெண் (=சந்திரவதி) னின் கைகளைக் கட்டிய
கயிற்றைத் தான் பிடித்துக்கொண்டு, துன்னு மாமணித் தோரண
வாயிலைக் கடஞ்சு - செருங்கிய பெரிய மணிகளால் ஆக்கப்பட்ட
தோரணங்கள் பொருந்திய வாயிலைக் கடஞ்சு, பொன்னின்
மாங்கர - பொன் மயமான பெரிய காசி நகரினது, புரிசையின்
புறத்து - மதிலின் புறத்தே, வங்சு இறுத்தான் - வங்சு தங்கி
னன். எ - று.

வி - ரை: மிசுப் பெரிய இடர் சேருங்காலத்து அறிவாளி
களுக்குப் புன்னகை தோன்றுதலுமுண்டு. 'எல்லாம் நன்மைக்கே'
என்னும் உலக வழக்கும் சோக்குக் கொன்னை - பொன்னின் - பொன்னை
இத்த எனினுமாம். ககரின் புறத்தே கொலைத் தண்டனை விகழு
மாதவின் 'புரிசையின் புறத்து' என்றார்.

வசிட்டன் இக் காட்சியைக் காண இந்திரனை அழைத்தல்

123. உற்ற நாளையில் வசிட்டனவ்
வும்பர்கோன் றனக்குக்
கொற்ற வாகினக் கியான்புகல்
கோதிலா ஸிடத்தே
யற்றை நாண்முதற் கெளசிக
னமைக்குழு றனைத்து
மிற்றை நாள்விடுங் காண்பநீ
யெழுகவென் றிசைத்தான்.

ப - ரை: உற்ற நாளையில் - (அவ்வாறு அரிச்சக்திரன் கொண்டு) வந்த அச்சமயத்தில், வசிட்டன் - வசிட்டமுனிவர், அவும்பர்கோன் தனக்கு - அந்த தேவர்களுக்கு அரசனுகிய இந்திரனை கோக்கி, கொற்றவா - வெற்றிமையுடைய அரசனே, கினக்கு - கினக்கு, யான் புல் - (மிகவும் ஒழுக்கமுடையவனேன்று) யான் சொன்ன, கோதிலான் இடத்தே - குற்றமற்றவனுகிய அரிச்சக்திரனிடத்து, கெளிகன் - (அரிச்சக்திரனைக் கீழ் மக்களென்று நின் சபையில் அன்று என்னை எதிர்த்துக் கூறிய) கெளிகு முனிவன், அற்றைகாள் முதல் அமைக்கும் ஊறு அனைத்தும் - அன்று தொடக்கம் (அவ் அரிச்சக்திரனுக்குப்) புரிந்து வரும் துண்பம் யாவும், இற்றை நாள் விடும் - இன்றுடன் கீக்கிவிடும், காண்பம் - (அதனை நாமும்) காண்போம், சீ எழுக என்று இசைத்தான் - சீ வருவாயாக என்று கூறினான். ஏ - று.

வி - ரை: ‘உற்றகாள்’ என்பதில் ‘நாள்’ என்பது நாள் மலர்’ என்பதிற்போலக் காலையை உணர்ந்திற்று. சமயத்தில் எனப் பொருள் கூறினுமாம். அன்று + நாள் = அற்றைகாள்; அன்று - (அ) பண்டறி கட்டு; முன் நடந்தமையை ஞாபகப் படுத்திற்று; இன்று + நாள் = இற்றைகாள். ‘ஜீ’ சாரியை. காண்பம் - உள்பாட்டுத் தன்மைப் பண்மைமுற்று. விடும் - செய்யுமென்றுமற்று. விடுவான் எனவும் பொருள் கூறலாம். இந்திரனும் வசிட்டனும் இக் கிக்கங்கியைக் காணச் சென்றனர்.

**அட்டதிக்குப் பாலகரும் தும்புருநாரதர் முதலியோரும்
காண வருதல்**

124. தாழும் வார்ச்சை மாழுனி யவ்வுரை சாற்றச் சூழ மாதருந் தும்புரு நாரதர் தாழும் வாழும் வச்சிர பாணியும் வசிட்டனும் யாரு மேழு பாலருங் காணவங் தந்தரத் திருந்தார்.

ப - ரை: தாழும் வார்ச்சை மாழுனி - (கீழே) தாந்து தொங்குகின்ற தீண்ட சடையையுடைய மேன்மை பொருக்கிய வசிட்ட முனிவர், அவ்வுரை சாற்ற - அவ் வார்த்தையைச் சொல்லுதலும், வாழும் வச்சிர பாணியும் - (சுலை போகக்கண்ட னும்) வாழுகின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கையிலே பொருக்கியவை (இந்திர) னும், சூழும் மாதரும் - (அவனை) குழந்திருக்கும் தெய்வ மகளிரும், தும்புருநாரதர் தாழும் - தும்புருநாரதர் என் னும் இருவரும், வசிட்டனும் - வசிட்ட முனிவரும், ஏழு பால கும் - (திக்குப்) பாலகர் ஏழுவரும், யாரும் - (மற்றமுன்னோர்) யாவரும், காண - (அக் கிக்கங்கியைக்) காண. அந்தரத்து வக்கு இருந்தனர் - ஆகாயத்து வந்திருந்தனர். ஏ - று.

வி - ரை : அட்டதிக்குப் பாலகருள் கீழ்த்திசைக்கிறைவனு கீய இந்திரனை முற்கூறியமையின், ஏழு பாலகரும் எனப் பிற் கூறினார். அவர் அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் எனப்படுவர்.

கௌசிகன் அரிசந்திரனைப் பொய்க்கறுமாறு புத்தி கூறுதல்

125. அந்தவே ணோயிற் கௌசிகன் விரைங்துவங் தரசே யிந்த நோதக வெய்தலென் னெனக்குச் சூன்னங் தந்த நாடியான் நங்திலே னெனுமொழி சாற்றி யுந்தாடுமிவ் வுயிர்களும் பெறுகென வுரைத்தான்.

ப - ரை : அந்த வேலோயில் - அந்தச் சமயத்து, கௌசிகன் விரைங்து வங்கு - கௌசிகமுளி விரைவாக (அரிச்சகங்கிரனும், சங்கிரவதியும் நிற்குமிடத்திற்கு) வங்கு, அரசே - அரசனே, நீ இந்த நோதகவு எய்தல் ஏன் - நீ இந்தத் துன்பங்களை அனுபவிப்பது எதற்காக? (= அநுபவிக்க வேண்டியதில்லை), எனக்கு முன்னர் தந்த நாடு - எனக்கு (நீ) முன்னர் தந்த நாட்டை, யான் தந்திலேன் எனும் மொழி சாற்றி - 'யான் உனக்குத் தந்தி லேன்' என்கிற (ஒரு பொய்) வார்த்தை கூறி, உம் தம் நாடும் - உங்களுடைய (கோசல) நாட்டையும், இ உயிர்களும் பெறுக என உரைத்தான் - இந்த(இறங்த இறக்கவிருக்கின்ற) உயிர்களையும் (மீளவும்) பெறுவாயாக என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை : எய்தல் என் - இத் துன்பங்களை அநுபவித்தல் என்ன பயன் கருதி, என்றுரைத்தலுமாம். பொய் புகலுவாயாயின் சின் துன்பங்களைனாத்தும் அகலச் செய்வேன் என்றான் என்பது. சங்கிரவதியை அரசன் கொல்லுமுன் கௌசிகன் விரைங்து சென்றார் என்றவாறு. 'பெறுக என்' என்பாலது 'பெறுகென்' எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. பெறுக-வியங்கோள்முற்று.

அரிசந்திரன் சந்திரவதி என்போர் கூறிய விடை

126. சேர கின்றவன் செப்பிய தாங்கவ ரன்றி யாருங் கேட்டிலர் வசிட்டனு மமரரு மறிந்தார் வீர வேந்தனு மங்கையு மவனடி வீழ்க்கின்கியாரை யிந்த வேழமைக் காட்செய்தி யென்றார்.

வி - ரை : சேர நின்று - (அரிச்சங்கிரன் சுந்திரவதி என் போரின்) பக்கத்தில் நின்று, அவன் - அக் கெளசிகமுனி, செப் பியது - கூறியவை (இவ்வார்த்தை) களை, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவர் அன்றி - (அரிச்சங்கிரன் சுந்திரவதி யாகிய) அவ்விருவருமே யன்றி, மாரும் கேட்டில்ஸ் - (வேறு) எவ்வேறும் கேட்டில்ஸ், [ஆயின்] வசிட்டனும் அமராகும் அறிக்தார் - வசிட்டமுனிவரும் தேவர்களும் (அதனை) அறிக்தார்கள், வீரவேங்கதனும் மங்கையும் - வீரத்திணையுடைய வேங்கதனுகிய அரிச்சங்கிரனும் தேவி யும், அவன் அடி வீழ்ந்து - அ(க் கெளசிகமுனி)வரது பாதங்ககளில் வீழ்ந்து (வணங்கி), இங்கு - இவ்விடத்தில், நீ—, இந்த ஏழைமக்கு - இந்த இழித்தகைமக்கு, மாரை ஆள் செய்தி - ஆரை ஆளாக்குகிறீர், என்றார் - என்று கேட்டார்கள். எ - று.

வி - ரை : பொய்யாகமையாகிய வீரத்திணை யுடைமையான் அரிச்சங்கிரனை 'வீரவேங்கதன்' என்றாரெனினுமாம். ஆள் செய்தி ஆளாக்குகிறீர், 'இந்த இழிசெயலைச் செய்யுமாறு நீர் மாரைக் கேட்கிறீர். எம்மைக் கேட்பது முறையா?' என்றவாறு. 'செய்தி' இகர விகுதி, முன்னிலைமுற்று, சிகழ்காலங் காட்டிற்று.

127. செய்மை யண்மையி ஒயிர்க்கொரு

துணையெனச் சிறந்த
வாய்மை யாலகந் தூய்மையா
மற்றிலை புறத்தைத்
தூய்மை செய்வது நீரலாற்
சொல்லின்வே றுளதோ
நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே
நோன்பெனக் கருதி.

ப - ரை : புறத்தைத் தூய்மை செய்வது - புறத் தேகத் தைப் புனிதம் செய்வது, நீர் அலால் - நீரேயன்றி, சொல்லின் வேறு உளதோ - சொல்லத்தக்க வேறேதேனும் உன்டோ [அது போல], செய்மை அண்மையில் - பரலோகத்திலும் இகலோகத்திலும், உயிருக்கு ஒரு துணையெனச் சிறந்த - உயிர்களுக்கு ஒப்பற்ற துணையாகிச் சிறந்த, வாய்மையால் - சத்தியத்தினால், அகம் தூய்மையாம் - உள்ளாங் தூய்மையடையும், மற்று இலை - (அவ்வாறு புனிதம் செய்வது) வேறெதுவுமில்லை, [ஆதலால்] நோய்மை செய்யினும் - துன்பங்கிறனும், வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி - சத்தியமே(தமக்கு)விரதமென எண்ணி. எ - று.

வி - ரை : சேய்கை, அண்மை என்பன சேய்கையான (எய்துவதான) மோட்சத்தையும் அண்மையான (எய்தியுள்ள) இவ்வுலக வாழ்வையும் கருதின. (ஆகுபெயர்கள்) ‘புறந்தூய்கை நீரானமையும் அக்க தூய்கை வாய்கையாற் காணப்படும்.’ ‘பொய்யாகை பொய்யாகை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாகை செய்யாகை நன்று’ என்னும் குறப்பாக்களின் கருத்துப் புலப்பட நின்றது இப்பாடல். இது குளகம். ‘என்றார்’ என 130 ஆம் செய்யுளில் முடியும் ‘உளதோ’ என்பதில் ‘ஒ’ எதிர்மறை.

128. புலைய னும்விரும் பாதவிப் புன்புலால் யாக்கை நிலையே னமருண் டுயிரினு கெடிதுறச் சிறக்தே தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேங் கலையு னார்ந்தநீ யெமக்கிது கழறுவ தழுகோ.

ப - ரை : புலையனும் விரும்பாத - பறையனும் விரும்பாத, இப் புன் புலால் யாக்கை - இந்த இழிந்த புலால்காற்றத்தினை யுடைய உடம்பை, நிலை என மருண்டு - விலையானது என மயங்கி உணர்க்கு, உயிரினும் செடிது உற சிறக்கு - உயிரைக் காட்டினும் மிகுதி உடையதாய்ச் சிறப்படைந்து, தலைமை சேர்தரு சத்தியம் - முதன்மை பொருங்தியதாகிய சத்தியத்தை, பிறழ்வது - தவறுதற்கு, தரியோம் - (மனம்) பொருக்கோம்; கலையுணர்ந்த நீ - (எல்லாக்) கலைகளையும் உணர்ந்த நீர், எமக்கு இது கழறுவது அழகோ - எமக்கு இவ்விதங் கழறுவது (உமக்கு) முறையாகுமோ. எ - ரு.

வி - ரை : சத்தியம், சேய்கை அண்மையில் உயிருக்கு உறுதி பயத்தலின் உயிரினும் சிறக்தது என்றார்; ‘யாக்கையின் பொருட்டு உயிருக்கு உறுதிதரும் உண்மையை விடோம்’ என்ற வாறு. ‘அழகோ’— ஒ எதிர்மறை. ‘புலையனும்’ ‘உம்’ இழிவு சிறப்பு. தரி + ஆ + ரம் = தரியோம். உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்று. ‘ஆ’ எதிர்மறை இடைநிலை கெட்டது.

129. இம்மை யம்மைவீ டெனமறை புலங்கொள் வீயப்பும் மும்மை யுந்தரு முறையுடைத் தெனுவிலை முரணி

யெம்மை யாழ்வயிற் ரடக்கிமீட்
 இமிழ்கலா வெரிவாய்
 வெம்மை கூர்நர சுயக்கினு
 மெய்ம்மையை விடோமால்.

ப - ரை: மெய்ம்மை - சத்தியமானது, இம்மை அம்மை வீடு - இம்மை (இன்பம்) மறுமை (இன்பம்) மோட்சம், என மறை புலக்கொள் இயம்பும் - என்று வேதங்கள் அறிவுட னியயயக்கூறும், மும்மையும் தரும்-மும்மையின்பங்களையுங் தருத லாகிய, முறை உடைத்து - தன்மையினையுடையது, எனும் கிலை முரணி - என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வியல்பு மாறுபட்டு, எம்மை - எங்களை, ஆள்வயிற்று அடக்கி - (தனது) ஆழமான வயிற்றிலே அடக்கி, மீட்டு உழிழ்கலா - மீட்டும் வெளியே உழிஹாத, எரிவாய்-அங்கினியாகிய வாயையுடைய, ஏரு உய்க்கினும் - நரகத்திலே செலுத்திவிடுமாயினும், விடேம் - (நாம் அந்த மெய்ம்மையைக்) கைவிடேம். எ - று.

வி - ரை: ஆல்-அசை, இம்மை, அம்மை ஆகுபெயர்கள். இவ்வுலக இன்பம், மறுமை இன்பம் மோட்ச இன்பம் மூன் றுக் தரவல்லதாகிய மெய்ம்மை, அவ்வியல்பு மாறிக் கொடிய நரகே தருமாயினும் அதனை விடோம் என்றவாறு. உய்க்கி னும் ‘உம்’ எதிர்மறை. ‘உழிழ்கலா’ ஸ்ருகுறைந்த எதிர்மறைப் பெயரேச்சம். உழிழ்+கு+அல்+ஆ எனப் பிரித்து ‘கு’வும் ‘ஆ’வும் சாரியைகளாகவும் ‘அல்’ எதிர்மறை இடைஞிலையாக வங்க கொள்ளலாம். உழிழ்+கில்+ஆ எனப் பிரித்து ‘இல்’, என்னும் ஆற்றல் இடைஞிலை திரிந்தும், எதிர்மறை ஆகாரம் பெற்றும் வந்தது என்னுமா?..

கௌசிகமுனி மறைதல்

130. பதியி மந்தனம் பாலனை யிழந்தனம் படைத்த நிதியி மந்தன மினிநமக் குளதென நீணக்குங் கதியியிழக்கினுங்கட்டுரை யிழக்கிலோ மென்றூர் மதியி மந்துதன் வாயிழந் தருந்தவன் மறைந்தான்:

ப - ரை: பதி இழந்தனம் - (சத்தியத்தைக் காத்தற் பொருட்டு நமது) நாட்டை இழந்தோம், பாலனை இழந்தனம் - புத்திரனை இழந்தோம், படைத்த நிதி இழந்தனம் - பெற்ற

செல்வ (மனைத்தையும்) மிழக்தோம், இனி கமக்கு உளது என நினைக்கும் - இனி கமக்கு உள்ளது என்று (நாம்) சுருதுவதாய கதி இழக்கினும் - மேலான கதி (=மோட்ச இன்பத்தை)யை இழந்தாலும், கட்டுரை இழக்கிலோம் - சத்தியத்தை இழக்க மாட்டோம், என்றார் - என்று கூறினார்கள், [அப்பொழுது] மதி இழந்து - புத்திகெட்டு, தன் வாய் இழந்து - தனது சபதத் தினையும் இழந்து, அருங்கவன் - அரிய தவத்தினையுடைய விசு வாமித்திர முனி, மறைந்தான் - மறைந்தார். எ - று.

வி - ரை : இந்திர சபையிலே புத்திகெட்டு, அரிச்சக்திர னைக்கொண்டு பொய் சொல்லுவிப்பேன் என்று கூறிய சபத மொழி அன்றுடன் வழுவிற்றருகலின், 'வாய் இழந்த' என்றார். வாய் - ஆகுபெயர் ; வார் த்தையைக் கருதினமையின், வாயிமந்த வருந்தவன் என்பது வாயிமந்தருந்தவன் என வந்ததென்றுமாம். வாயிமந்த என்பதற்கு யாதும் சொல்லமாட்டாதவராகிய என ஏும் பொருள் கூறலாம். கதி இழக்கினும் 'உம்' எதிர்மறை.

விசுவாமித்திரரை இந்திரன் அழைத்தல்

131. மறைந்து போகலும் வாசவன் மாமுனி வணைக்கூ
யறைந்த காரண மறிந்துபோ வெனவரு கழைத்தான்
நிறைந்த நாணமுங் குறைந்தபார் வையுமுற நினைவு
குறைந் திருந்தனன் முகிலிடத் தவருடன் கூடி.

ப - ரை : மறைந்து போகலும் - (கெளசிகமுனி) மறைந்து செல்லுதலும், வாசவன் - இந்திரன், மாமுனி வணைக் கூட்டு-பெரிய (தவசிரேட்டராய கெளசிக) முனியைக் கூவி, அறைந்த காரணம் முழுவதும் - (நீர்) கூறிய (சபத வார் த்தைகளின்) முடிவு முழு வைத்தும், அறிந்துபோம் என அருகு அழைத்தான் - அறிந்துசெல்ல லும் என்ற சொல்லித் தன் பக்கத்தே வருமாறு அழைத்தான். நிறைந்த நாணமும் - அதிகரித்த நாணமும், குறைந்த பார்வையும் - (அதனாற்) குனிந்த பார்வையும், உற - பொருந்த, முகிலிடத்து - மேக மண்டலத்தே, அவருடன் கூடி - அவர்களுடன் கூடி, நினைவு குறைந்திருந்தனன் - (இறுமாப்பான) நினைவு குன்ற (மனம்) சோங்கிருந்தார் (விசுவாமித்திர முனி). எ - று.

வி - ரை : அறைந்த காரணம் என்றது, முன் தேவருல் கில் நடந்த சபதங்களை உணர்த்தி நின்றது. கூட்டு, கூடி செய் தென், எச்சங்கள்.

அமிசந்திரன் சுந்திரவதி யுடன் தேவதாசன் கிடந்த
இடத்துக்கு (= கலைக்கு) வருதல்

132. வாசத் தார்புணை வாசவ னுடன்முனி வைகப்
பாசத் தாள்கரம் பிணித்ததோர் பாசங்கை பற்றிப்
பேசத் தான்பெருன் பிணஞ்சுகு கோலினுற் றள்ளி
கேசத் தார்மகன் கிடந்ததோர் கெடுகில முற்றுன்.

ப - ரை: முனி - (கெளசிஹ) முனி, வாசத்தார் புணை வாசவ
னுடன் வைக - (வாசனை பொருந்திய மந்தார மலர்) மாலையை
அணிந்த இந்திரனுடனிருக்க. பாசத்தாள் - (தன்மீறு) அன்புடை
யாளாகிய சுந்திரவதியது, கரம் பிணித்தது ஓர் - கைகளைக் கட்டி
யதாகிய ஒப்பற்ற, பாசம் கைபற்றி - கயிற்றைக் கையாற்
பிடித்து, பேசத்தான் பெருன் - யாதொன்றும் பேசாதவானும்.
பினம் சுடும் கோலினுல் தள்ளி - பிணங்களைத் (தள்ளி) கடு
கின்ற கோலினுல் (சுந்திரவதியைத்) தள்ளிக்கொண்டு, கேசத்
தார் மகன் - அன்புமிகுந்தவர்களாய அவர்கள் புதல்வங்கிய
தேவதாசன், கிடந்ததோர் - (இறக்கு) கிடந்ததாகிய ஒப்பற்ற,
கெடுகிலம் உற்றுன் - நீண்டங்கிலத்தை (= சுடலையை) அடைக்
தான். எ - று.

வி - ரை: தேவதாசன் கிடந்தகமடின் அதனை ஒப்பற்ற
நிலம் என்றுர்; அவனது புனிதத்தன்மை கருதி, பாசம் - அன்பு,
கயிறு என்னும் இரு போகுளில் வந்தது. 'பேசத்தான்' என்
பதில், தான் சாரியை.

சுந்திரவதி அமிசந்திரனை வணங்கி, 'அறம் வழிவேஸ்' என
அமிசந்திரனுக்குக் கூறுவுள்ளது

133. வழக்கி னென்றுகீ வழிபடு

தெய்வத்தை வணங்குகிங்
கிழக்கு நோக்கியீன் டிருவெனக்
கினிமொழி மடங்கை
பழக்க மானவக் கணவணைப்
பரவியென் னுவி
யிழக்க வஞ்சிநீ யறம்வழு
வேவென வியம்பும்.

ப - ரை: வழக்கின் - வழக்கமாக, என்றும் - தினமும், நீ வழிபடுங் தெய்வத்தை - நீ வணங்கும் தெய்வத்தை, வணங்கி - வணங்கி(க்கொண்டு), கிழக்குநோக்கி - கிழக்குத் திசையை நோக்கி(க்கொண்டு), ஈண்டு இரு என - இவ்விடத்தே இருப் பாயாக என்று (அரிச்சங்கிரன்) கூற, கிளிமொழி மடங்கை - கிளியினது மொழி போலும் மொழியினையுடைய பெண் (னுகிய சங்கிரவதி), பழக்கமான அக் கணவனைப் பரவி - வழக்கமாக வணங்கிவங்க தனது கணவனை அப்பொழுதும் வணங்கிக் கொண்டு, என் ஆவி இழக்க அஞ்சி - என்னுமிர இழக்க நேரிட்டதற்காகப் பயந்து, தீ - நீர், அறம் வழுவேல் என இப்பும் - தரும நெறியினின்றும் வழுவாதீர் எனச் சொல்லுவாள் ஆயினான். எ - ரு.

வி - ரை: குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுங் ஆதலின் கணவனைப் பரவினாள் என்றவாறு வழுவு + ஆ + ஏல் = வழுவேல். ‘ஆ’ எதிர்மறை இடைநிலை. இயம்பும் - செய்யுமென் முற்று. “பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில், செல்லா தாகும் செய்யுமென் முற்று” ஈண்டுப் பெண்பாலில் வந்தது. கிளிமொழி - உவமத்தொகை.

அரிச்சங்கிரன் வாளை எடுத்தல்

134. பொருங்கு நீத்தத்திற் புற்புத
வாழ்வைச் செய்யென்
றருங்த வத்தையு மறத்தையு
செய்யையும் வீடுத்து
வருங்தன் மன்னவ, வழிவழி
சிறக்கென வாழ்த்தி
யிருங்த பின்சுடர் வாட்படை
வலக்கையி னெடுத்தான்.

ப - ரை: மன்னவ - அரசனே, நீத்தத்திற் பொருங்கும் புற்புதவாழ்வை - நீரிலே தோன்றுகின்ற நீர்க்குமிழி போன்ற (நிலையற்ற) வாழ்வை, நீ - நீர், செய் என்று - நிலையானது என்று கருதி, அரும் தவத்தையும் அறத்தையும் செய்யையும் - அரிய தவத்தினையும் தருமத்தினையும் சத்தியத்தையும், வீட்டு வருங்

தல் - (கை) விட்டு (பின்) வருக்தற்க, வழி வழி சிறக்க - வம்ச பரம்பரையாகச் சிறந்து வாழ்வீராக, என வாழ்த்தி இருக்க பின் - என்று வாழ்த்தி (சந்திரவதி கிழக்கு கோக்கி) இருக்க பின்னர், சுடர் வாள் படடை - ஒளிபொருக்கிய வாளாடுத்ததை, வலக்கையில் எடுத்தான் - (அரிச்சந்திரன்) வலக்கையின்கண் எடுத்தான். எ - று.

வி-ரை: சிறக்க, வருதல் - வியங்கோள் முற்றுக்கள். 'நீத்தத்தின்' என்பதில் 'இன்' 5 ஆம் வேற்றுமை உவம உருபு - வருக்கு + ஆ + அல் = வருக்தல். 'ஆ' கெட்டது. உடலுக்கு மெய் என்னும் பெயர் உளதாயினும் அது மெய்யன்று என்று கூறினான். மன்னவ - அன்மை விளி.

அரிச்சந்திரன் வாளை விசுதல்

135. உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி

யொருமுத லாயி
ஊலகில் சீருடை யவன்மொழி
மறையெனி னதன்க
ணிலக றம்பல வற்றினும்
வாய்மையீ டிலதேல்
விலகு ருமலவ் வாய்மையை
விரதமாக் கொளின்யான்.

ப - ரை: உலகு உயிர்க்கு எலாம் - (இந்த) உலகத்திற்கும் (இதன் கண் உள்ள) உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும், பசுபதி - பரம சிவனே, ஒருமுதல் ஆயின் - ஒப்பற்ற (முழு) முதல் (கடவுள்) ஆனால், அலகு இல் சீர் உடை மறை - அனவற்ற சிறப்பினை யுடைய வேதங்கள், அவன் மொழி எனில் - அவன்து (திருவாய்) மொழியாகுமெனில், அதன்கண் இலகு அறம் பலவற்றினும் - அவ்வேதத்தின்கண் (சொல்லப்பட்டு) விளங்குகின்ற தருமங்கள் பலவற்றுள்ளும், வாய்மை ஈடு இலதேல் - சத்தியமே தனக்கு ஒப்பு (உயர்வு) அற்ற தருமமெனில், அவ்வாய்மையை - அச் சத்தியத்தினை, யான் - , விலகுருமல் விரதமாகக் கொளின் - தப்பாத விரதமாகக் கொண்டு ஒழுகினேனுயின்; எ - று.

வி - ஈர : இப்பாட்டின் மூலம் உலக வாழ்வுமுறையையும் உண்மையின் சிறப்பினையும் தெரியலாம். பசு - ஆன்மா - உயிர்; பதி - தலைவன்; பரமசிவனுக்குப் பகபதி என்னும் பெயர் எய் திறறு; உயிர்களுக்குத் தலைவராதனின். அலது - அஸு; பசுபதி யின் மொழி மறை; மறையில் தரும நெறிகளுள். அத் தருமக்களுள் வாய்மையே சிறந்தது என்பது, “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறஞ்சீர, செய்யாமை செய்யாமை நன்று” என்பதும் கோக்கந்பாலது. கொளின் - செயின் என்னும் எச்சம்.

வாள் மாலையாகச் சந்திரவதியினரிடை விழல்

136. நெறியிட என்னவென் றணைவிடா

நெறியிவட் குளதே

விறுதி யின்மையைப் பெறுகவில்

லெனினிவ ஸிறுதி

பெறுக வென்றுவாள் வீசினன்

பேதைதன் கழுத்தில்

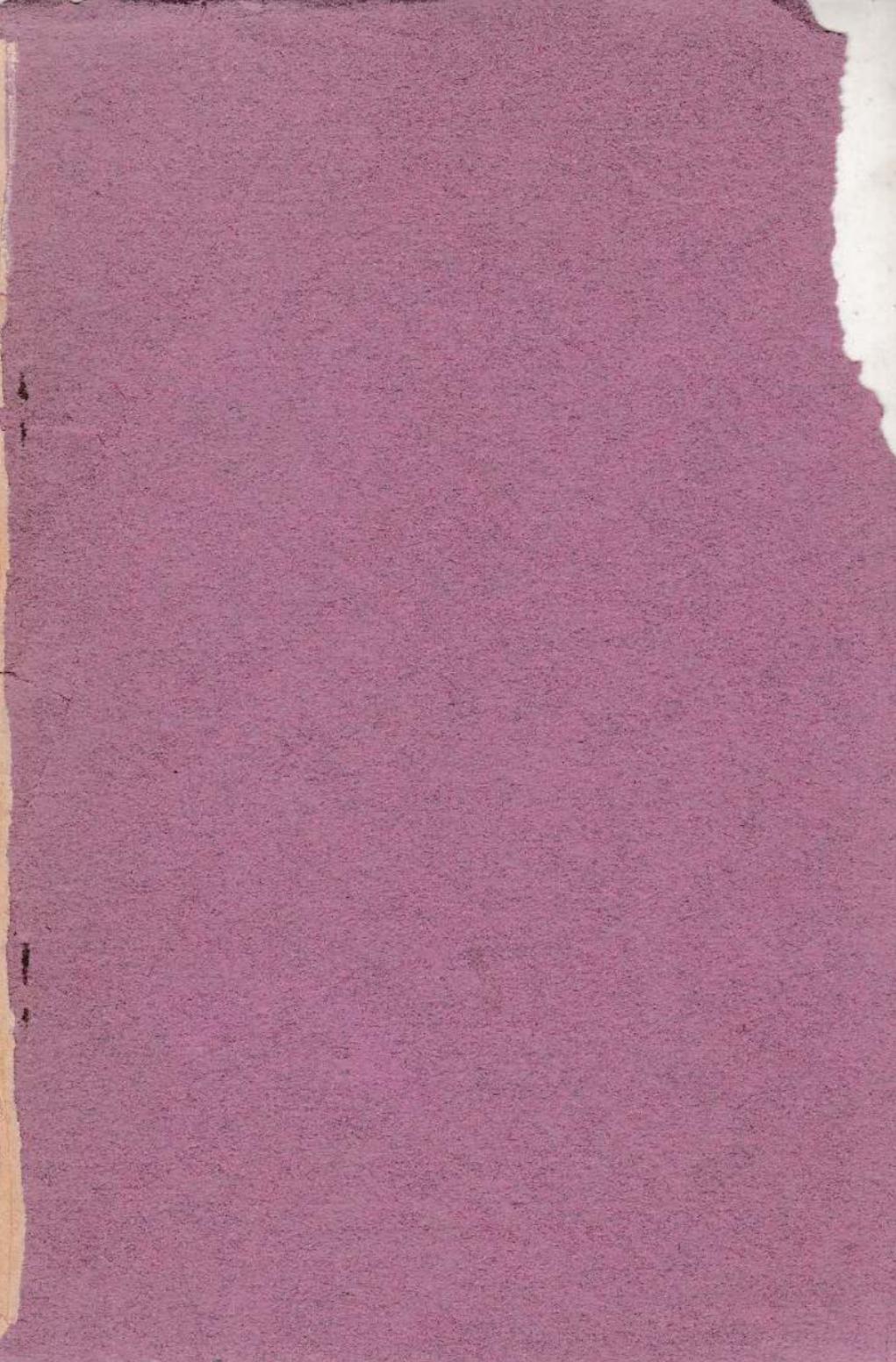
மறும ணந்திடு மாலையாய்

வீழ்ந்ததவ் வடிவாள்.

ஏ - ஈர : அன்ன செறியின் என்னை - அத்தகைய (சிறந்த) செறியில் ஒழுகுகின்ற என்னை, விடா - (மனத்தினின்றும் ஒரு பொழுதும்) விட்டு கீங்காத, கெறி - கற்புவெறி, இவள்கு உள்ளேல் - இவனுக்கு (= சந்திரவதிக்கு) உளதாயின், இறுதி இன்மையைப் பெறுக - இறவாதிருப்பாளாக, இல் எரில் - (அவ்யுயரிய குணம் இவனுக்கு) இல்லையாயின், இவள் இறுதி பெறுக - இவள் இறந்தொழில்வாளாக, என்று - என்று கூறி, வாள் வீசினன் - (அரிச்சங்கிரன்) வாளை வீசினன், அவ்வடிவாள் - அக்கூறிய வாள், பேதைதன் கழுத்தில் - அப் பெண்ணினது (= சந்திரவதியது) கழுத்தில், மனத்து இடும் மறுமாலையாய் வீழ்ந்தது - விவாக காலத்து இடப்படுகின்ற மற்றொரு மனமாலையாக வீழ்ந்தது. எ - று.

வி - ஈர : வடி - கூர்மை - உரிச்சொல்; இரண்டாம் மனத்தில் இடும் மாலையாய் விழுத்து எவினுமாம். நீறை - கற்பு. ‘அன்னசெறியின்’ என மாற்றுக.

முற்றும்

**HARISCHANDRA PURANAM
MAYANAKANDAM**

Price Re. 1-25

**North-Ceylon Tamil Works Publishing House
CHUNNAKAM**